

A

M. P. T.

6324. Korj.
raamat

No 1747

Korj. raamatus
asjade järje

No 5

Asja nimi :

Raamat

A

6324.

~~Book~~

P.
Kurrusk

Veep Därris

1839

fel et mal närgil
eht paaotla kupa

Gesti = Ma = Rahwa

Laulo = Ramat,

Kuõ

Õnõsa Lutterusse ja muud tei =
sed wannad ning ued kaunid Lau =
lud on illespandud,

Mis

Üks õige Kisti = Innimenne

Keige Pühha = ja muil Päiwiil
Jummala Kitussesk, ja omma
Süddame

Õppetussesk, Maenitsussesk Parran =
damissesk ning Kõmukõ
woib

tähhele panna, luggeda ja laulda.

—————
LALLJNRUS,

Triffitud Lindworse kirjadega 1778. Aastal.

177

P. Härmö

20ten März 1839.

Kolosf. rahwa Rom. III. Peatük.
16. salmist.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie
sees feige tarkussega : õppetage ja mae-
nitsege teine teist laulude ja kitusse-wai-
molitso lauludega : laulae kauniste JS
sandale ommas süddames.

Alu olgo Jummalale kõrges,
ja Ma peal rahho, innimes-
test hea meel!

Laulud
Kristusse Sullemissfest.

I.

Wie soll ich dich empfangen? ic.

Wisil: Ma puhan keigest hingest ic.

Allis pean wästowõtma Sind, armas Jē-
suke? Kuis sinno wasto tõtma, Mo hin-
ge illoke! Oh! Jēsus minno mele Niid
armust walgusta, Et kolban sulle jälle, Sind
tenin lõpmatta.

2. So foggodus sind tidab, Ring tannab
rõõmfaste, Mo südda lauldes näitab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jēsuke! So auu lautada, Kui ial me stan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka läinud Ning ihho kuraste,
Kui sain so-rigist lahti, Kus rõõm on järgeste,
Suis siano läbbi-rehti Mind rõõmsaks, Jesuke!

4. Kui surma, põrgo paclust Ma ollin seutud,
Siis peässid lahti armust Mind wägga teotud.
Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
rikkus lõppeb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud sundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis
ka. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Meid peästma heldeste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalissed! Se peäle mõtlege. Oh olge se
peäl julged Kui teil on hädda käes, Ta armo
pole tulge, Ta on üks abimees.

7. Ei olle tarwis tedda Niüd wael tombada,
Ta tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ta
moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
Woib lõppetada jedda, Ni kuida isji teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus tahhab mätta Meid merre pohja niüd.
Ta toob neil' pattustele Suurt armo, õnnistust,
Ja kingib neile jälle Üht õiget pärrandust.

9. Ei moi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Meid Jesus lõppetada Woib äklist loggone, On
omma all'mille üks tõe kunningas, Kes omma
usklikkuike Üht riki walmistas.

10. Neil tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda
wihkawad: Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
usimwad Oh! tulle walgustaja, Mo armas JE-
suke, Meid sata ülles taewa So auu rigisse.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott ic.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt ic.

Müüd litus olgo Jummalal, Kes armo heits nud meie peäl, Ning onma Poia lähhä tand, Kes meile õnne walmistand.

2. Se kallie õnnisteggia, Se woib meid pattust peästada, Ning läbbi onma auandust Meil' jata hinge õnnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwada? Oh heldust! kes woib moistada keik head, mis Jummal saa nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Poia, Jummal üewel Mo lihha wot tab ennesel, Ei naese juggu põlga ta, Gest inni messels sündida.

5. Se Issa fanna iggarwest Saab lihhas puhhastusse sees Kes on se ots ning algminne, On meie pärrast wae wane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an nab Poia sell? Mis Jummal innimestest näab, Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell, kes põlgab weel Se ar mo wotta ennesel, Ei kule, mis on Poia heäl, Jummalala wiha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So kunningast müüd auusta? Kes tulleb sul ni allandik, Kes on ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant tanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Siis maitsed temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesussele au, Ja noua uskus pühastust, Se
sadaß diget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
peastab pörge hädda seest: Kui ei te, karda koms
waste, Ta kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil', Siis olli
temmal heide' meel; Kui teistford ta saab tulle
ma, Siis wottab furjad hukkata.

13. Kes Kristussest siis leitakse, Need lähwad
worsti taewasse, Ning on seäl ingli rõmo sees,
Neil polle ennam hädda kães.

14. Au olgo Issal' Jummalal'! Ning Poial'
õnnisteggial', Ka pühhal' Waimul' ühtlase
Nüüd kitust, tänno anname.

3.

Fren dich, du Christenheit ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Nüüd risti-poggodus, Sull' olgo rõmustus,
So peigmees on nüüd wäljas, Ning sõidab
eesli seljas, So süddant temmal' anna, Ning
laula Hosianna!

2. So Kuningas on teäl, Ta waesust näikse
seäl, Et se, kes ilma Loja, Siin laenab weikse
poia. So andid temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

3. Siin on sul abbimees, Kes sõddib sinno
eest, Kes digust sulle annab, Ja sinno pattud
kannab, Sest auu temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kui

4. Kui sattud eksioma, Ja wottad palluda,
Siis helde süddont näitab, So peäle armo heis-
dab. Sest kitust temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jääd,
Siis on siin sinno sundja, Se süddamette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Ho-
sianna!

6. Oh õnnisteggia! Kes tulled armoga, Sa
põlgad ilma auu, a teed so Issa nouu. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Ho-
sianna!

4.

Nun komm der Heyden Heyland ic.

Münd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi sun-
dima, Sest keik ilm suurtt immet uääb, Et
Jummal sedda sundmist teeb.

2. Ei mehhe sugust olle se, Waid se on puh-
ha Waimo tö, Et Jummal ennast allandand,
Ning neitsi lihbast lihha saand.

3. Se neitsit kaima peäle sai, Ja süiski puh-
taks neitsiks jai, Ta ellas puhta ello töös, Et
Jummal olli temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmale Sest auu-honest au-
saste; Kes Jummal, innimenne ka, Meid tah-
hab põrgust lunnasta.

5. Sest Issast tulli temma te, Ja põris üm-
ber Issale, Laks alla põrgo hauasse, Ja jälle
ülles taewasse.

6. Kes olled Issa sarnane, Oh näita lihhas
Aa 4 woi.

waimusse, Et sinna omma wäzega Woid meie nõdrust finniita.

7. Niid annab sinno sündminne Suurt wal gust selle ilmale, Ei pimmedust siin sallita, Et usko peab nähtama.

8. Au Jummalale Issale, Au temma aino Poiale, Ning pühha Waimo auuga Niid kiits Fem ilmaotjata.

5.

Mit Ernst, ihr Menschen Kinder &c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust &c.

So süddant, innimenne, Niid hästi wal mista, So jure Jesukenne Siis peab tul lema; Kes antud Jummalast Meil' targaks õp petajaks, Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäg gewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant au faste, Head kumbed armastada, Keik seada targaste, Ning wiika rummalust, Ja ella allandusses, Ei mitte hooplimisses Ning põlga kaw walust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jummalal, Kes lõrkust tehha püab, On temma wiikha al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis tahhab Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulleb Jesuke.

4. Niid wotta walmistada Mind sulle heldeste, Mo peale hallastada, Mo kallis Jesuke, Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse! Siis tahhan minna isse Sind lita siin ning seäl.

6. Ein

6.

Ein Advents-Lied von der Dreyfachen Zukunft Christi.

Wifil: Meile armas Jummal põra ic.

Tulle nüüd taewast, armas JEsus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka naestel,
Tulle meil' waestel!

2. Wannad ja nored, keik sind, Issand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peale lootwad,
Ilnal' te otsa, se teeb paljo kurja,
Ning lähhab nurja:

3. Miks tullid muiste taewast mahha-meile?
Peästma teid, wastab JEsus, tullin teile
Kurrati kä-est, pattust, põrgo waewast,
Seks tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni,
(Ehk waltwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tulled sa kui õige kohtomoisija
Biddama kohhut, süddamette tundja,
Lasse meid minna taewa, kela habbi
So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heälega sind südda tännab,
Heal meel' lidab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten 2c.

Wifil: Sion kaebab sures hädidas 2c.

Jubba kã on wiimsed aiad, Gest mo südda
J walmista Ennast, hirmo tähhed näitwad
Emalt hädda tullewa. Taewas, tuled, merri,
Ma Botwad ette nuhhelda Reid, Kes püüdwad
wallatusses Ellada ning rummalusses.

2. Keik on pea hukka läinud Kristi-rahwa seltsi
sees; Uff ning arm on otsa sanud, Kurjast ellab
iggamees. Noa aial olli ka Rahwas nenda ho-
jeta, Kui nüüd risti-rahwa suggu, Kes ei pea pat-
tust luggu.

3. Nummalus ning patto kumbed Botwad
woimust dälaste, Kui sa kurja wasto panned,
Siis sind woõraks petakse. Waggasid nüüd
naertakse, Ning kui JEsust põlgatakse. Kes ma-
mal' sadab abbi, Kui sel polle au ehk häbbi?

4. Et saab JEsus pea joudma, Temma sanna
tunnistab, Ommal' rahwal' abbi noudma, Kes
ta pole küssendab. Gest nüüd rõmustellege Keik,
Kes waggad ollete. JEsus teile õnne pakkub, Et
keik hädda ärralahkub.

5. Wigi puud, kui pakkatawad, Lähwad hire
fõrmule, Siis keik innimesed moistwad, Et sui
polle kaugele; Waggadust on mitmele Kui need
lehhed rohkeste. Kes, mis sünnib, tähhel' panned,
Mis se tähhendab, Kõl tunneb.

6. Pimmedusse riik ehk kaswab, Kaswab ka
se walgustus, Nummalus kõi pea lõppeb, Wois-
must saab se waggadus. Digele head JEsus teeb,
Kui

Kui ma ilm nüüd hukka lääb, Sest nüüd olge rõõmsad waggad, JEsus tulleb, olge waprad!

7. Ärra koorma liigjõmisse Ja toidusse murega Damma süddant, liigjõmisse Jätta mahha rõmoga, Et se kohto-pääw ei sa Sinno peäle tulles, JEsu riste kes ei kanna, Ei ta sellel armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas JEsuke, Võrgul woimust ärra anna, Waggad aita heldeste, Et so pühha koggodus, Kui so ainus rõmustus, Keigest pattust lahti saagu, Ning so rõmo, riki tulgo.

8.

Wacht auf, ihr Christen alle ic.

Nüüd tuskem patto waewast, Ning wotkem walwada, Et Jummal pöeg taewast Joruttab tulles, Ning tahhab kōhhut moista Ning armo piddada. Kes ta ees tahhad seista, Se wotko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keik peab jama mahha, Kui hing on kele peäl, Ehk kül on sinnul warra, Suur au ning illo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surema.

3. Sest risti rahwa süggü, Kes ilmas ellad weel, Oh! jätke kõrge lugou, Ning otske armo teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid kangemaks; Sest nõudke warra, hilja, Et fate waggamaks.

4. Meil Jummal omma sanna Du annud rõhkeste, Kes wottab tallel panna Siin sedda järe geste, Se ellab pühhas ellus Ning ussub südda mest; Se agga sureb wallus, Kes sin ei hõltsi.

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppematta Need piinjad wae wawad; Et temma pattus ellab, Keik wasto ofsa teeb, Ning armo sauna põlgab, Sest wallo sisse jääb.

6. So õiget usko näida, Te head kel hädda Käes, Siis woid sa abbi leida, Kui seisad kohto ees; Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele, Kes pühha ello sisse Jääb, surreb õnsaste.

9.

Gott hat das Evangelium 2c.

Se kallis armo-õppetus, Mis andis Jäsa hallastus, Et waggaks sama piddime, Sest furest hulgast põlgtakse. Jo se on wiimse päwa täht.

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei woeta, Waid ahnus wottab woimusse, Ei karda nemmad hädõage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keik suggust käsko teggewad, Se wõrgoga need piawad Keik warra kofkorisuda, Ja sedda tewad kartmatta. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kül kiitwad armo-õppetust, Ja süiski põlgwad waggadust, Waat nenda JEsust naerawad, Häid põlwi süiski otawad. Jo se on wiimse päwa täht.

5. Oh! nemmad on kül kawwalad, Neid wae sid nemmad nülgiwad, Kui peaks Jummal holeta Siin waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle neile.

neile siggidust; Need waejed jatoad aitmatta,
Neilt leibe wotwad armota. Jo se on wiimse
päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühaks
asjaks annetud, Ja siiski sedda risuwad; Kül
nende omma sööb se pat. Jo se on wiimse päwa
täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu piab
usfinat, Miud lõrkus wotnud woimusse, Ei
waltet häbbiks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keik wenna-arm on lõppenud, Ilm war-
gadega täidetut, Ei olle õigust ennam teal, Oh
olleks rahha! rahwa heal. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

10. Ma-ilm ei wotta maenitsust, Eht pühha
fanna õpperust, Ei temma ennam teage kui süa,
jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Nend' illem tõ on prassima, Ja kurjad wi-
sid õppima, Kül sedda moistab kauniste Mi uoor
kui wanna ühtlase. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha päilij? paistada, Ei ennam sedda
näha ka, Mis Ma peäl kurri rahwas teeb, See
pärrast päilik kurwaks lääb. Jo se on wiimse
päwa täht.

13. Se ku ja tähhed äggawad, Ja ommal
kõmbel õhkawad, Et woiksid sada peäste ud, Kui
waggad sawad auustud. Jo se on wiimse päwa
täht.

14. Oh tulle! armas Jesuke, Ma tüddineb
neid kandmasike, Kes sin on sinno wastased,
Ming õhlab, et sa otsa teed. Jo se on wiimse
päwa täht.

Kristusse Sündimisese

ehf

Zoulo = Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren, die lieben &c.

Wifil: Ei lahku minna sinnust &c.

SEiſ Inglid kulutarwad Müüd sure rõmoga,
Et nemmad JEsust näwad Petlemmas
ollewa, Sest laulwad ührlase: Au Jum
malale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ning rah
wal' melehä!

2. Meil' õnnistusſeks antud Se armas JEsus
ke, Kes neitsijt ilmal' kantud Üks õige innime,
Sest rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda,
Se lapse woid sa leida Petlemmast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõis
messe, On rasket koormat kannud, Et rikkaks
saaksime, Müüd hukka se ei sa, Kes tedda tund
ma õppib, Siis rummalus ka lõppeb, Seks JEs
sand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud Siis olleks häda
da kääs, Sest JEsus armust noudnud Meid
peästa põrgo wäest, Ja taewa arwanud, Et
Jummal armo annab, Keik hädda rõmuks kää
nab, Mis olleks waewanud.

5. Müüd woib se õnnis olla, Kes JEsust ar
mastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast
varrandab. Sest wotkem süddamest Sell' JEs
fale

sale an anda, Ning inglidega kita Se armast
Jesusest.

II.

Als Christus geböhren war 26.

Wisil: Nüüd laulgem suust ning 2c.

Qui neitsit omma lapse tõi, Siis ingli-wäggi
rõõmsaks sai, Ja laulis fure heälega: Au
Jummalale otsata! Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

2. Suur walgus olli inglidel, Sest olli hirm
neil karjastel, Meid rõmo sanno kuudi seäl, Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in-
nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd,
Sest olle rõmus pattune!

3. Se lapsõenne otsiti, Kes mähkme sisse mäh-
hiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglift en-
ne räkitud. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

4. Siis last ka nähti sõime sees, Kes keige lo-
ma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes kei-
ge üllem kuningas. Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab keige il-
mama, Maria tedda innimetab, Kes meile taewast
ra mistab. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

6. Sesamma sure armo eest Nüüd tännagem.
 Feik süddamest, et Jummal omma Poiaga Meid
 tahtnud pattust lunnasta. Suur Jummal inni-
 menne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest
 olle rõmus pattune.

12.

Hab herzlich Lob, hab ewig Dank 2c.

Wisil: So pole, Issand, süddamest 2c.

Ma tännan keigest süddamest Sind, Issa, kõr-
 gest taewast, Et sinna peastid surest wäest
 Meid häddaliski waewast. Ni kama, kui ma ial
 teäl Käin, ligau, ellan ilma peäl, Sul peab auu
 sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Sest on mo süd-
 da rõmus, So Poia lihha, werri ka On hinge
 roog ja toidus. Üks warra, kelle sarnastke Ei olle
 ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis temma siis siin petakse Ni alwaks rah-
 wa silmas? Käl peaksid feik noppeste Siin tedda
 noudma ilmas, Se peaks ü ja päwa ka Se es-
 simenne ollema, Ning ka se wiimne murre.

4. Kui sinna peaksid rahwale Suurt warra,
 riklust andma, Ning peaks iggamehhele Käl kul-
 da, rahha sama; Käl siis feik jootes tulleksid,
 Ja ennestele tommaksid, Ja tännaksid weel
 peäle.

5. Nüüd wottad sinna kallimat Ja suremat
 head anda: Se Poega, sedda üllemat, Ei Ma, ei
 taewas kašina; Ei holi temmast ükšige, Ja rah-
 wa melest rühhine, Ei tedda nouita takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt riklust kof-
 topan

Kopaäna, üks teine lähhab julgeste Mu patto tee peäl kaima, Se kolmas muud ei mõt'e teäl, Kui tühja auu himmo peäl, Ei tahha JEsust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hõpis ärra netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on temmast antud; Kui wottaksite põlgada Ma ilma temma himmoga, Siis tu eks JEsus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma fanna nomib, Siis pole teil muud ühtegi, Kui põrgo wallo peälegi Seal hädda tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal mind So pühha nimme läbbi Se seltsi eest, mis wihab sind, Et mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo JEsus armsam nüüd Mo melest kui keik kuld ja hüüd; Mind aita järgest laulda.

10. Ma tännan keigest süddamest Sind, JEsu, kõrgest taewast! Et sinna peästsid heldusses Meid häddalissi waewast: Ni kaua, kui ma ial teäl Käin, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin sama.

13.

Vom Himmel hoch, da komm ich her &c.

Ma tullen taewast üllewelt, Häid sannumid toon teile seält, Meid toon ma teile rõmoga, Meid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust ajast tootud. Se kaunis illus lapsoken' Du teie rõõm ja kallis õn.

3. Se on se JEsand JEsus Krist, Kes tahhab
Bb aita

aita häddalift, Se on se õnnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keik õnne sate temma kääst, Mis Jummal pakkund iggarwest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimes mähkmeest leitakse Last alwas lautas maggawa, Kes on ma ilma toitaja.

6. Sepärrast läkki rõmoga Nüüd karjastega watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sõimes nähkakse? Kes on se kaunis lapsokse? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terve tullemast! Mind pattust mitte pöigamast! Sa tulled häddast aitma mind, Kes woib se eest kül kica sind?

9. Oh keige asja teggia! Kui wägga alwas lähhad sa, Et sinna sõimes maggad seal Se kowwa weikse pöhho peäl.

10. Eht lähhaks ilm weel laiemaks, Ja ennast kullal ehhitaks. So olleks süiski kirsokse, Ja kirsaks kätiks sinnule.

11. So sammet ning so kallis siid On korre hein ning jämme riid; Neid tahhad ennast näidata. Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna pididit näggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba mitto sinno ees.

13. Oh wotta armas Jesuke So sängiks minno nõ süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unusta?

14. Sest

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning li-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind JESUS ikka armwita.

15. Müüd kitus olgo Jummalal, Sell' aino
Poia andial, Sest inglid towad rõõmsaste Meil'
ue aasta sanname.

14.

Vom Himmel kam der Engel 1c.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt 1c.

Meed Inglid taewast tullewad, Ning karjas-
tele ütlewad: Et laps on meile sündinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Taweti liinas Petlemmas, Kui Mika en-
nekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On sündind teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
on jo teiega, Kui kurrat mäsab põrgo sees, Siis
on teil' JESUS abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui ma-ilm tiusab kurjaste, Siis JESUS
aitab heldeste.

6. Müüd on keik woimus teie kões, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Sest kiitke JESUST lõpmat-
ta Ni süddame kui telega.

15.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich 1c.

Müüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
damest,
B b 2

Damest, Kes meil teeb lahti taewa ust, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Issa rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat sames asset temmale On forre heina peäl, On forre heina peäl.

3. Se Issand jättab melega Keik auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab piimaga, Kes Ingli meled römustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma pididi tullesma Meil õigeks lunningsaks, Kes rahwast pididi fogguma Keik ommaks allamaks, Keik ommaks, allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel Mei werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil, Ja annab õnne meil.

7. Se, kes meid tõstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jesuke, Woiks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus paradisi ust Teeb lahti wäg gewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon 1c.

Nüüd kiitkem Kristust ussinast, Maria pühha neitsi last, Kus ial päwa paistet näib, Mis keik ma ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomad teind, On sullaseks nüüd isfi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sündis neitsi
äkkitselt. Üks neitsit kandis sallaja, Mis ilmal
olli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal
tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudke.
Se kaima peält nüüd leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sedda
ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on
tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand
sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes
isft toidab ilma ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning
lauldes Jummal auustab, Ja Karjas teada an-
takse Se keigeparras Karjane.

8. Nüüd olgo JEsus kidetud, Kes puhtast neit-
sist sündinud Ka Issale ning Waimule Au, ki-
tus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyst, du Jesu Christ ic.

Nüüd olle, JEsus kidetud, Et olled neitsist sün-
dinud Üks innimenne ilmale, Sest laulwad
Inglid rõõmsaste, Kurielison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näitse sõi-
mes halledast, Ning meie waese lihhasse On tul-
nud keigeüllem hä. Kurielison!

3. Kes surem on kui ilma ma, Nüüd näitse
rühpes maggawa. Se on nüüd laps, Kes ilma
peäl Keif asjad peab üllewel. Kurielison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid walge sisse iggawest. Kúrieleison!

5. Kes Issa Voeg on illewelt On meise tulnud woðraks seält, Ning lõppetab keik õnnetust, Ja annab taewa parrandust. Kúrieleison!

6. Ja tulleb waene ilmale, Ja näitab armo waestele Et sanna kuuljad rikkaks teeks, Ja pühha Ingli sarnatseks. Kúrieleison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma heldust näidata, Ma-ilm keik olgo rõmus sest, Ning kiitko tedda süddamest. Kúrieleison!

18.

In dulci jubilo, nun fidget re.

Dh! laulgem, süddamest, Ning kiitkem JEsu sest, Kes Maarja rippes maggab, Kui waene lapsoke, Meid lunnastama hakkab, Ning satab taewasse. Se on se A ning D, Se on se A ning D.

2. Oh armas JEsuke! Sa olled armoke, Mull' olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So talli armo läbbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sinnule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Issa hallastust! Oh Poia armastust! Kui tulli keikil' minna Sü parrast põrgusse, Meid peästima JEsus sinna E iis tullid ilmale. Meid sata taewasse, Meid sata taewasse.

4. Meil taewas issama, Ning rõõm on ot sata, Kus pühhad Ingliid laulwad Meid usi lugusid, Ja kus need õnsad kuuwad Meid taewa mängisid. Oh õlleksime seäl! Oh õlleksime seäl!

19.

Freuet euch ihr Christen alle ic.

Nõõmsaks sage risti-rahwas, Nõõmsaks sago
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Nõõms-
saks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni auus-
tand, Ja on meie lihaks saand. Nõõmsaks sa-
gem üllewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Panne hästi
tähhele, JEsus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Mäggab lautas sõimes teal Korre õlle, hem-
te peäl. Nõõmsaks sagem üllewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle,
Ta toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül-
woin tännada, Ja so armo kitada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Nõõmsaks sagem üllewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

4. JEsus! kule pallumissed, Dnista so koge
godust, Kaitse omma pärrandust. Aita omma lu-
liikmised, Anna keige rahwale Rahho uel aastas-
le. Nõõmsaks sagem üllewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle, Ta
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag, der ist so freudenreich, ic.

Se joulo pääw on rõmüst suur Müüd risti-rah-
wal ulmas, Et JEsus keige armo juur Dn
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-

asi, Kes wallusetud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Woib klasisi läbi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kombel tulleb moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kaurist neitsist puhtaste Se Issand JEsus taewast. Kes söime pandud maggama, Se peastab omma werrega Meid pörgo tulle taewast

3. Meed karjatsed seäl wälja peäl Häid sannus mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Mas ilma kalie kunningas. Herodes wägga ehmatas, Ja hakkas sedda kartma. Woi! mis kurri kawat meel Olli temmal JEsu peäl, Meid lapsi käsikis tappa.

21.

Ein Kindelein so löblich ic.

Üks laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud Ning söime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keik rahwas olleks hukkatud, Nüüd õn on keikil leida. Oh! armas Issand JEsuke, Kes olled tulnud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõmsad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahha tulla. Üks imme allandus on se, Et Jummal sündinud ilmale, Ja ennast orjaks annud Mina sanud meie sarnatseks, Et iggawest meid rikkaks teeks, Ning meie pattud lanand.

3. Oh! õnnis õn, kes süddamest Se arms peäle

peäle lodab, Se pärrib ello iggawest, Mis tem-
ma uskus otab, Sest keik on Kristus tasunud,
Mis meie saime ekimud, Sels tulli temma tae-
wast, Se tulleb immeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peästa patto waewast.

4. Sest, risti rahwas, tännage Se sure ar-
mo pärrast, Ning süddamest ka palluge: Meid
weelgi peästko kurjast, Ja hoidko kurja mele eest,
Meid peästko walle usso seest, Keik pattud an-
deks andko. Oh Issa, Poeg ning pühha Waim!
Kes on so laps ning armo taim, Sell' sinno
rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem 12.

Us laps on sündind Petlemmas, Petlemmas,
Kes keik maailma rõmustas, Halle-Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma söime sees, Söime
sees, Kel lõpmatta on woinus käes, Halle-Hal-
leluja!

3. Neil' Parijastele wälja peäl, Wälja peäl
Need inglid ütliid sedda seäl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jeesus surest wäest, Surest wäest
Do tännat teile sündind twest, Halle-Halleluja!

5. Nu olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
keigel' rahwale, Halle-Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kül söimes omma Issanda, Halle-Halleluja!

7. Need targaad tullid kaugele, maalt, Kaugele
maalt, Toid kilda, wiruk, mirrit seält, Halle-
Halleluja!

8. Ta emma olli neitsike, Neitsike, Tõi mehhe-
ta last ilmale, Halle-Halleluja!

9. Us ei wõind tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
libhas' sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ming taewa rigi pärriaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikke aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Niüd olgo JEsus kidetud, Kidetud, Kes
innimesseks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr JEsu, laß gelingen &c.

Wisil: Arka ülles minno südda &c.

Aita, JEsus, korda miina Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik lass' hästi
figgida, Olgo sinno holele, Mis sa annud
minnule Wotta wanna lõppetada, Et ma woi-
sin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran niüd, Wotta agga unustada Minno wan-
nad rasked süüd; Minna waene pattune, Om-
mas mures, JEsuke, Sinno armo peäle lodan,
Uksnes sinmust abbi otan.

3. Kõmusta mind, JEsand, jälle, Kule minno
ohka-

ohkamist, Anna minno süddamele Kurn vastusses
hingamist, Waltwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret piddada, Surm mind ärgo sürretago,
Egga ello löppetago.

4. Nita ommas hallastusses, Et ma kawwa
lusseta Keiges waimo pühitusse Weiksin ikka
ellada, Nita wende armasta, Et ma ne id ei kure
wasta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wiim
felt taewa tullen.

5. Anna hästi löppetada, Kui sa annu id algada
Sedda aastat, et woin jada Lemmas il mas kah
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui sin m tulleb
minnule; Armas JEsus, aita sinna Ilmast
rõõmsast ärramiina!

24.

Helft mir Gottes Güte preisen ic.

Wisil: Ei lahku minna sinrust ic.

Miid, Jummal, minna, kidan So heldu si rõõm
saste, Tu sulle anda püan, Kui ial i noistan
se, Sel uel aastal ta, Et olled hole kannud Ning
rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tõ,
Ja tänno peab sama So pühha nimm ele; Sa
olled rõhkeste Meid tännini keik toitnud, Ning
terweste ka hoidnud Ja kaitsnud armsas te.

3. Sa annad omma sanna Meil selgest rikk
matta, So armo noor ning wanna Dit näinud
löpmatta. Sa olled heldest kaeft Keik armid an
nud wälja, Ning waeno, tõbbe, nälja ka keel
nud meie maast.

4. Sa

4. Eia olled andeks annud Meil' meie eksitust,
Ei olle peäle pannud Meil' kangel willestust, Kui
olleks ärkline So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks üksige.

5. Eo helde Issa südda On armolinne weel
Kes wittab pattud jätta Ning lodab sinno päel,
Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret kannad, Ning peastad
hädä seest.

6. Oh! Issa kallis poja, Au sulle iggawest,
So Weg se õnne toja Mind peästund kurjussest.
Sind weelgi pallume: Meil' anna rõõmsa aasta,
Ning wigga eest meid hoiä, Ja toida heldeste.

25.

Nun laßt uns gehn und treten ic.

Wifil: Nüüd wotkem Jummalale ic.

Oh! pallugem ja laulgem, Ja rõõmo heäle tõst-
kem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitnud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo
näme, Küll ellema ja kääme; Uut wanna peäle
same.

3. Ni monda hädä läbbi Sai Jummalalt
meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, södda
peäle tulli.

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sunni wigga, Kui tulleb rist ja hädä:

5. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas sülles lända, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitaja Ja keige riikam toitja,
Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoolet ei pea.

7. Ma kidan sinno woimust, So armo, sinno
K; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures

8. Oh! Issa meie tõtta, Ja palmet wasto-
wõtta, Meil ristis rõmo anna, Et woime was-
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja simult jorido sa-
me, Et sinna tullele mele, Ja lodame so pedle.

10. Oh! kela waeno heäle, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willetsusjed, Ning lida ah-
hastusjed.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures
olgo, Et, kuhho ial läme, So armo, walgust
nāme.

12. Ja waeste laste Issaks Ja nende hõle-
kandjaks, Ja eksiante saatjaks, Ja häädaliste
waatjaks.

13. Keil haiged wotta aita, Ja terwüst neile
anda, Meid kurwaid rõmustada! Meil' murret
wähhendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimwoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatko.

15. Keil sedda wotta sinna Meil' keikil, pallun
minna, Niid' uel aastal anda, Ja meil' eest
murret lānda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ic.

Wisil: Ma tullen taewast illewoelt ic.

Se wanna aast on möda läind, Meil' olled, JEs
sus

sus, heid teind, Sest tånname sind süddamest,
Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Jessa, Poega pallume, Oh! kaitse
ikka heli deste So pühha risti koggodust, Ring
hoia sedid kiria eest.

3. Et sanna jätta meile weel, Sest rõõmsaks
lähhäb i vaggera meel, Keik waltet woõrast õppetust
Oh Jeesus! kela keieest wäest.

4. Meed pattud ärra mälleta, Meid uel aastal
wale nista, Et pattud mahhajättame, Ring
udes ellis ellame.

5. Et parrast õnsast surreme, Ring rõõmsast
üllestõneme, Siis soga, Jeesus! ühtlase So
amiriki lähhäme.

6. Seäl iggawest sind tånname, Ring Inglis
dega k. d. ame, Meid uskus Jeesus! kinnita, So
nimme auuks lõpmatta.

27.

Num treten wir ins neue Jahr ic.

W isil: Oh Jessa taewa rigi sees! ic.

Ut aastat meie hakkame,

Ring sind, oh Jeesus! pallume,

Et aitad sedda aastat ka.

Meid lõppetada kahjota.

Oh! anna rahho, siggidust,

Et parrast hinge õnnistust.

Laulud JEsusfest.

28.

Meines Lebens beste Freude. 2c.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja 2c.

Si ma muud siin ilmas tahha kui ukspainis Jummalat, JEsust minna takka nouan, JEsust minno Issandat. Keik mo himmo ilma peal, Se on taewas illewel.

2. Teised woitwad takkanonda Selle ilma warandust, JEsus wottab mulle jouda, Kes toob hinge onnistust. Rahha, rikkus hukka laab, JEsus agga ikka jaab.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kussagi, kui keik lojus kaub arra, Siis jaab JEsus allati. JEsus on kul diete Armas minno hingele.

4. Olgo kul ma ilma auu Illus nahha keikile, Ei se seisa siiski kaua, Lahhab tuhja noppeste, Mis siin naikse illoga, Se keik kaub kuulmatta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast heldest siddamest, Mis mull' JEsus isfi jaggab, Se teeb rikkake iggawest. Taewas omma auuga Kestab ilmaotsata.

6. Se, mis JEsus lantik taewast, Ei se ial rikkuta, Redda temma peastab waewast, Ei se ial hukka sa. Uksti ennam temmale Rahjo ega furja te.

7. Mis sest kasso, kaua jada Kurjas ilmas ellama? Kus on selge murre teada; Parram on seal lops

hõpmatta Olle taewas rõõmsaste JESu parrak
kã=ele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidda-
da, Omma kõhho üksnes taita Muggusama roa-
ga: JESust agga armasta, Se ei jätta abbita.

9. Oh! siis auna taewas mulle Omma rõõ-
jãrgeste, Olgo minna osjaks sulle, Minno armas
JESuke. Oh! mind wotta sinuoga Ommas tae-
was ellama.

G H

29.

Wer ist wohl wie du? JESu süsse re.

Ommal Wisil:

Helde JESuke! Sinno suggustle Kussagi ei olle
leida, Pimmedusses woid sa hoida, Sadad
walgusse, Helde JESuke!

2. Surma hãdda seest Olled sinna tõest Om-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Nõud ja hãddasse.

3. Zubba iggawest Olled Jssa læest Meile lunn-
nastajaks antud, Ja meil arrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Zubba iggawest.

4. Range sõddamees! Põrgo hãua seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Omma werre wães, Range sõddamees!

5. Surem kunningas Nitad wãggewast, Sind
leik rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Olle kunningaks, Ja mull õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so pãrralt
jããn, Kui so pũhha Waim mind aitab, Ning
so armoga mind tãidab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wõtta

7. Wotta ommaks mind, Siis ma pean sind
Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan ünsaks
sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Wotta ommaks
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma Ilma peäl Siis
nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so arms
nähha, Kui on minnul teäl Sinno helde meel.

10. Wotta ärrata Parto unnest ka Mind, siis
kurrat ei woi petta, Egga omma wõrko wõtta,
Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
ma walwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette
astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laened,
mattab: Olle minnoga, Armas hoidia.

13. Keige üllem hä! Ilka mulle jä, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan,
Kui on minno ka Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Ärrasurema, Siis mo
ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et
woin ellada, Ehk kül surren ma.

30.

Seelen: Bräutigam, Jesu ic.

Wifil: Helde Jesuke, Sinno suggusike ic.

Hinge peioke, Helde Jesuke! Minna tidan
sinno heldust Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge peioke.

Ee

2. Sina

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peäl watad, Ning so armo maitsta fatad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha, Kustutada Issa wihha Omma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste; Omma waimoga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jāän, Sinno peäle nāän, Sinno armo tahhan kita, Ja sind kites, aega wita, Et so sisse jāän, Sinno peäle nāän.

6. Wāggew sōddamees Jesse so = u seest! Kurja rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela. Olle hādada sees Wāggew sōddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste dnne noudsid, Hinge heites waljust hūūdsid: Zanno tunnen ma; Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so ommad, Kes sind tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma = ilmale Surreb diete, Usso-ello ta ka nouab, Kūl se pea tunda jouab, Et on kahjota Ilmal surrema.

10. Nūūd ma pean sind Armsama's kui mind Sinnust ma ei tahha jada, Egga teisest rōmust teada, Sest ma pean sind, Armsama's kui mind.

11. Kui mind kurwastab Riist ning hirmutab, Tunned sa ka minno hādada, Ning ni halle on so sūdda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rōm tulleb ta, Saad sa rōmsa's ka,

ka, Senni kui so jure tullen, Ning so auu rikis
ollen, Seäl woin rõmusta Ennast sinuoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis
ma siin weel uskus otan, Seäl ma nään ning
kätte wottan. Pärast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuske! Aita heldeste Woiteldes,
keik ärrawoita, Sinno woimust mulle näita, Siis
so woimusse Tunnen, Jesuske!

15. Kaunis dieke, Minno talleke, Müüd ei
wotta minna tehha, Mis so silm ei tahha nähha,
Armas Jesuske, Kaunis dieke.

31.

Jesus, meiner Seelen Ruh ic.

Wisil: Müüd tulgo Dnnisteggia ic.

Jesus keige üllem hä, Hingamist toob hingele,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem
mast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa nääd, Moudwad takka
tühjad hääd, Jesus mulle kallim on, Kui se kallim
kuldne kroon.

3. Kui need keigepahhamiad Waenlased mind
kuisawad, Jesus peastab põrgo käest, Kurratist
ja surma wäest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks üffige;
Jesus wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei hakka kuhhugi,
Jesus issi arwitab, Toidust aegsast murretseb.

6. Ollen minna wooral maal Sure raske risti
al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab
üllewel.

7. Kui mind rahwas teotab Ja mul häbbi
teggewad, JEsus aitab kannata, Et ka sest ei ho-
li ma.

8. Ehk on messi maggus kül, Ehk ka sukkur
maggus sul, JEsus on weel maggusam, JEsus
on weel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäi-
nis armasta Sinnust, armas JEsuke, Saab jo
hül mo hingele.

10. JEsust kõrwad kulewad, JEsust silmad
watawad, JEsust mo keel tunnistab, JEsust
käed piddawad.

11. JEsus on mo toidus teäl, JEsus on mo
lauulo heäl, JEsust minna ihhaldan, JEsussest
ma rõmo saan.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno surm-
so werrega, Sinno hawad, JEsuke, Surmas
rahho minnule.

32.

JEsus, meines Herzens Freud ic.

Ommal Wisil.

JEsus minno rõmustus, maggus JEsus!
Minno hinge õnnistus, maggus JEsus;
Süddamele kinnitus, maggus JEsus;

JEsus maggus JEsus!

2. Tuhhat kord sind mäalletan, lunnastaja!
Ja sind üksi himmustan, Issand JEsus!
Sind ma ikka ihhaldan, lunnastaja!

JEsus lunnastaja!

3. Südda mind ja täida mind, taewa toidus!
Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Alle

Olle minno kindel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Nödra usko kosfuta, maggus Jesus!

Mind, kii surren, rõmusta, rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben ic.

Wisil: Armas Jesus, sind ma pallun ic.

Jesus on mo ainus ello, Jesus üksi minno rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jesus üksi rõmustab.

2. Kui ei olle Jesusi mulle, Siis on rist ja willetsus, Siis on surm ja hukkatus, Kellel' temma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: Jesus üksi rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellat wiggata, Ning jään ilma murreta, Temma werri on mul alles; Et kül pat mind kurrastab Jesus üksi rõmustab.

4. Minnia lodan sinno peäte, Armas Isand Jesus tõest; Sinna surrid minno eest, Siis mull' tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurrastab, Jesus üksi rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra usso läbbi mulle jä, Ei ma sinnust ärralä, Ei ma sinnust lahku

ärä, Kui mind kartus hirmutab, JEsus üksi rõmustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, JEsus, minno pärrandus. Minno õn ja rõmustus, Minno oma olled sinna. Surm kui wiimselt suretab, Siis mind JEsus rõmustab.

34.

JEsu, meine Freude ic.

JEsus rõmustaja, Hinge jahhutaja, JEsus kaunisten! Oh kui wiivid kaua! Hingel' igaw, jowa! Sind ma iggatsen, Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatswad Keikist waenlastist; Mässago kül kurrat, Prassigo keik kurjad, JEsus on mo eest. Kaks fugo ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tulli, JEsus wottab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga põran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seis san rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rahhul' jäwad, Ehk kül nurris sewad.

4. Kikkus mingo ärä! Sa mo lust ja warra, JEsus! rõmoga. Ärra tühjäd auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmarta. Hädda, rist ei pea wist, Et ma paljo pean kandma, JEsus sef mind käämma.

5. Keik, mis ilm siin püab, Illusaks ka hüab, Ei ma püage. Pättud jäge mahha! Minna teid
et

ei takha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Eello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurvastaja! Gest mo rõmustaja,
Jesus on jo siin. Kes siin armastawad Jum-
malat, need sawad Rõmo, kui on piin. Teshaks
kui siin häbbi mull; Siiski jääd sa keiges wae-
was, Jesus, mo rõdm taewas!

35.

Jesus, komm doch selbst zu mir 2c.

Wisil: Uuud tulgo Innisteggia 2c.

Ehk: Südda, mis sa murrised ?

Jesus, tulle minnule, Jä mo jure järgeste,
Tulle hinge peastia, Keige parram sõbber ka.

2. Tuhhat kord sind himmustan, Keik muud
rõmo teotan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesus!
Jesus! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule,
Jääd sa agga minnule, Se mo rõdm on üksine.

4. Jesus! ilma sinnota Du keik surus asjata,
Ingli au ja illo ka Du mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule;
Sinna maggus Jesuske, Oled minno armoke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Issa poeg, Oled minno
hinge peig. Sinna helde Jesuske Oled minno
talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wähen-
da! Minna huan järgeste: Jesus tulle ruttuste!

Ec 4

9. Oh

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wässi pal-
ludes: Olle surma hädda sees, Armas JESUS,
abbimees.

36.

Ach! wenn werd ich schanen dich ic.

Wisil: JESUS, minno römustus ic.

Millal saan ma nähha sind, Armas JESUS!
Millal ommaks wottad mind, armas JESUS!
Himmoga ma kutsun sind, armas JESUS!
JESUS! armas JESUS!

2. Waewaga sind himmustan, illus JESUS!
Minno hingel hädda on, illus JESUS!
Oh kui kaua ihaldan, illus JESUS!
JESUS! illus JESUS!

3. Keif on ilmas waewane, kallis JESUS!
Mis ei olle taewane, kallis JESUS!
Ja sa mull', ma sinnule, kallis JESUS!
JESUS! kallis JESUS!

4. Kes so heldust mäletab, maggus JESUS!
Tedda murren römustab, maggus JESUS!
Ja keif hädda löppetab, maggus JESUS!
JESUS! maggus JESUS!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru JESUS!
Peästa patto koormast mind, oh tru JESUS!
Sinna olled tuggew lin, oh tru JESUS!
JESUS! oh tru JESUS!

6. Näita ennast minnule, helde JESUS!
Himmo on mo hingele, helde JESUS!
Sind ma otan järgeste, helde JESUS!
JESUS! helde JESUS!

37.

Mein Herzens Jesu, meine Lust &c.

Wisil: Oh risti-rahwas kannata &c.

Eht: Au, kitus olgo iggawest &c.

Mo armas Jesus, minno rõõm! Oh minno kallis warra! So armo minna iggatsen, Sind minna nouan takka. Au olgo sulle jargeste, Et olled üpris armsaste Mind peästnud häddast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Jesus, ootnud, On hüppand, kargand rõmoga, Ja sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus nään, Et sinno sannast ärratään, Mis sa meil tahhad anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mulle selgest So immelikko paistusse, Sa jahhutad mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedusseft.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis peält ma taewa leian, Sa satad mind ka õiete, Kui ma sind abbiks hüan. Et minna ilma sinnota, Ei ial omma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keik sinnota on walle, Mind tõe pole jubhata, Ja sata õige tele, Kui sinna mind siin karristad, Ja Issa tundma õppetad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teal, Teed rõõmo kurwastusses, Sa annad ello siin ja seal, Ja aitad abhastusses. So Waim mind saarko jargeste, Ning andko wägge minnule, Siis peäsen hukatusseft.

Ee 5

7. Sa

7. Sa olled taewast tulnud ka Meil' leirwaks
 Issa käest, Neid häddalissi aitama, Neid peäst
 ma patto wäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind
 Jesand, aitad.

8. Kui on mul õige janno kä, Kui on mo hingel
 hädda, Siis Jesus sinna mulle jä, Siis kos
 sutakse sedda. Sind kutsub südda minnule, Ja
 ruttab tulla sinnule, Et mull' ei sunni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel, ar
 mas Jesus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind
 ehhitab so õigus. Se on so melest illusam, Ja
 mulle paljo tullusam, Kui keik ma ilma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest jada, So tibadega kattad mind, Ei kar
 da minna hädda, Ei karda minna willestust, Ei
 põrgoliste kiusatust, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge ar
 mastaja, Sa sadad mind ni truiste, Mind rõs
 mustab so sanna. Oh! wotta mind so holele,
 So lammast, armas Jesus! Sa olled õige
 kaitseja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo kunningaks jä sinna. Sa andsid ennast
 ohwriks seäl Kui tallekenne risti peäl; Mis
 woind sa ennast tehha?

13. Sa olled kange sõddamees, Sa aitad
 woinust sada, Kui lihha, werri kiusates Mind
 tahhab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitseaks,
 Ning sures häddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat
 petta.

14. Sa olled selgeks tähhelks ka, Mis paistab
 pim

pimmedusses. Sa õppetad mind rõmoga Mo
fures rummalusses. Kui rist meil' teeb suurt õp-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willetsusfest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tuled, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiiks, toitiaks olled; Siis patto harwo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peäs-
le lodab.

16. So järrel üksnes, JEsuke! Mo süda
damel on himmo; Se keige armsam lillike On
minnul' sinno nimmi, Kui maggus on so mäl-
lestus, Kui helde sinno rõmustus Siis, kui mul
raske assi.

17. Kui mul on risti hädda kões, Siis mõt-
len sinno peäle, Kui ollen rõmus süddames, Siis
tuled sinna mele. Kui walwan, maggan, rägim-
ka, Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõm-
sast heäle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au-
ulgo sulle lõpmatta! Sa olled armokenne.

38.

O JEsu! süß, wer dein gedenkt ic.

Wisil: Oh JEsus Kristus tulle sa ic.

Oh JEsus! sinno mällestus, Se annab mulle
rõmustust, Kõl paljo rõõmsam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello JEsus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siit
maas ning taewas üksige.

3. So arm on kallis, JEsule! Sa olled mulle
armoke, Kes moistab sedda arwata, Eht sedda
üllesrääkida?

4. Sult, JEsus, tulleb hallastus, Ja kurwa
dele rõmustus, Üks armas assi minnule Du sin
no heldus öiete.

5. Kes parraminne kosutab, Ning murrelik
Eud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan,
Jo ennam JEsust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas JEsus,
mulle ka. Ei olle messi maggusam, Ei muud mo
melest illusam.

7. Sind JEsus! püan teigest wäest, Sind ig
gatsen ma süddamest, Ei sedda moista üksige,
Kui hea sa olled hingele.

8. Kes sind, oh JEsus! armastab Mis se siin
rikkust himmustab? Se ennesel' peab surrema,
Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh JEsus! ihaldab, Se tõest sin
nult abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind
silma weega halledast.

10. Kus kohta minna ial lään, Seäl minna
sedda tõest tään, Et JEsus on mo seltsimees, Ma
kannan tedda süddames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna
tahhan saab mull' ka, Siis armastades nõdraks
lään, Ja otse rammotumaks jään.

12. Kelt sinna saad ni armastud', Ei se sa ial
kurwastud, Ei lõppe arm felt ellades, Se ellab
ikka rõmo fees.

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast
meile linlitud, Sind kidetakse auuga, Mo JESUS,
sure rõmoga!

14. Ei olle se sull' teadmatta, Et minna muud
ei himmusta, Sind ükski, JESUS! otar ma, Ma
ilma õnnisteggia!

15. So walgus näikse selgeste, Se paistab
selgest minnule, Kui sa mind, JESUS! rõmustad,
Siis keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingt
wäggi auustab, Sind JESUS! kidad ilma-ma,
Et leppitand meid JEsaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli aäni jag
gaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan is
makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
JESUS! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmatta,
Ja rahho ilma otsata.

19. Oh! JESUS, kule minno heält, Oh! JES
sus, kule üllewelt, Oh! JESUS, minna pallun
sind, Oh JESUS! JESUS! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht ic.

Wisil: Ma hüan, JESUS appi sind ic.

Oh! minno armas JESUke, Kes armastad
mind heldest, Sa olled minno armoke, Ma
kidan sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest
Sind armastan ning kidan, Abbi hüan, Ning
kui so pärris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken', Mo südda-
messe

messe tulgo. Siis minna sedda wallitsen, S mulle warraks olgo. Te tuhjaks keik, ning kela se, Mis mind woib lahhutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel ning tö So armo sisse jada.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad meil' sedda; Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind, nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jägo, Mo külma süddant järgeste Ning hästi sojenda go. Oh! anna armo, kowwaste Se warrandusse hoida, Abbi leida, Kui põrgo waenlased Mind püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü eest surma läinud, Ning olled hädda, waewa, rist' Mo hinge kaswaks näinud. Sind teoti ning wae wati: Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad Abbiks keik hädda sees, Mo süddant jahhuta wad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea ning puhhas: Mo südda agga kowwine Ja kowwa kui üks kowwas. Oh! lass' so werre wäggewast Mo kowwa patto kehha Pehmeks tehha, Et woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre wae wa moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pärrast nähha; Oh! aita, et keik patto tödd Ma kabhetsen ning nuttan, Sulle töttan, Ning selgest süddamest So pole ikka õhkan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan Päia Mi kawa, kui ma, Jesuke! So armo woiksin leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tomma mind so järrele, Mo armas Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo bige armokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuulda so Waimo läbbi, Kes keik häbbi Woib ärrakånada, Ning keelda patto többi.

10. JEsus, mo rõõm, mo warrandus, Mo taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa minno wäggerw Loja, Keik sinnota on selge piin; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba ühtegi, Mis sinno käest ei tulle.

11. So käest saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne; Oh! olle, armas JEsuke, Mull' ikka armolinne, Mo tulle kiir: te sojaks mind, Te terweks patto hawad, Need, mull' saate wad Wallo ning willetsust, Et minno silmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On enniam kui keik asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, üks hallik, kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib; Kui kofto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo kodda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui taggand, Mis kasso, et ma ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene, willets ollen. Oh! anna, et ma korwaste te Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial kautada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind sinno õnimaks arwand. Oh! lass' so armo,

mo, JEsuke! Mind ikka jubhatada, Hásti sata,
Et ikka woiks mo pool So armo wäggi seista.

15. So arm se wotko ehbita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma efsida, Te, et so jure
tullen. So arm hea nouu andko mull', Mis hea
on, järgest nõuda, Et woin jouda, Kui ma saan
eksinud, So pole warfi pöördä.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdusses, Ja nõd-
russes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm siis, JEsu-
ke! Mind wotko hásti hoida, Rõmustada, Et
woiksin keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Jch hab ihn dennoch lieb?

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes zc.

Sa olled wiimseksi Mull' armas minko me-
lest, Oh JEsus! minno rõõm, Mind hoiad
ommas süles, Et ma kül sagedast Teen patto
tahtmatta, Ei need mind ommeti Sust ärra
lahhuta.

2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge
tulla, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wotta's ialge So armust lahkuda.

3. Kül minna tahhaksin So fanna ikka hoi-
da, So käsfo täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se Waim ning lihha siin Kül wasto kiusawad,
Ring selle nõdrusses Kül kängest woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh JEsus, armas wend! Siis an-
nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks
lõpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant wal-
gustada. Oh! lasse tedda mind So jälge juh-
hatada, Siis saan ma pallawaks So armo-
tundmisses. Ei lahku, armote, So jurest
ellades.

Kolme Kuninga Pühhal.

41.

Was fürchtst du Feind Herodes, sehr ic.

Wisil: Nüüd kiirkem Kristust ussinast ic.

Serodes miiks sa ehmatad? Et kuled sündind
ollewad Se Issand Kristus surest wäest,
Ei wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile
näitab viete, Seält leidwad nemmad Jesusse,
Kes Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke
kastetud, Et pididi puhtaks pessema Meid, ning
ka pattust peästama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se
imme tõ, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni-
kohhe omma sannaga.

5. Nüüd olgo Jesus fidetud, Kes puhtast
neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au,
titus sago järgeste.

DD

42. Jesu

42.

Jesu, rufe mich von der ic.

Jesus, húa mind Ilmast, et ma sind Bastos
wõttan, sulle tõttan, JEsus húa mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Petlehem Meile
annab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Olled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb, Kallis Petlehem.

4. Müüd ei olle sa Mitte anuta; Keigel' rah-
wal pagganattel' Satad walgust sa.

5. Näita tähte mull', Et ma-ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte mull'.

6. Siis sind, JEsuke! Leian peage; Ohka-
missi, pallumissi Toon ma sinnule.

7. Arra põlga mind; Aita, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Arra põlga mind.

8. JEsus! aita mind, Et woin armust sind
Ihhaldada, armastada, JEsus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te, et sinnule kitust annan,
ikka tännan, Kallis armoke!

—————
Maria Puhhastamisse
 ehk
Küünla Päwal.

43.

Mit Fried und Freud ich fahr ic.

Summala mele pärrast siit Ma rõõmsast läh-
hän, Mo meel ning südda julge müüd, Gest
rahbul

tahhul ollen, Kui Jummal mulle tootand, Se surm on mulle unne's saand.

2. Keif teeb mo õnnisteggia, Kes minnust näh tud, Ka rüppes-kantud ussoga, Ning tutwaks tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mul on surma hädda kâes.

3. Sa olled JESust ilmase Meil' lakkitamud, Ja olled keige rahwale Suurt armo annud Ja kutsnud omma saanaga Keif rahwast sure wâega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paistma, Ja neid, kes alles ussota, Ei jure saatma, Ta sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Rehnigung re.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes re.

Ma ilm ei holi fest, Et süddant puhhastasse Neist patto lombedest, Mis temmast ar mastasse. Ta arwab ennast kül Jo puhta olles wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, an nawad.

2. Kui JESu lauale Saab korra parrast kâidud, Ei kesta kaua se, Eht kül hea nou on petud. Ilm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab kül kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ta süski kiitleb weel: Nüüd puhhas min na ollen, Mul julgus on se peäl, Et JESu lauale tullen; Ei wõtta õppetust Se rummal, wallato, Waid kidad rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Kes omma süddame Einn tahhab puh hastada Ning Ma peäl allate Meelt, mõtied

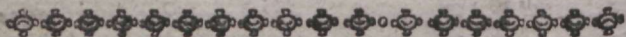
uendada, Se woitleb kowwaste, Et pat on utsa-
ta, Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keik kusjus süddamest Kui hallikast keeb
ülles, Däl tō ning sannad sest Kui kired touswad
tullest, Kes nüüd ei puhhasta Siin ommo süd-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peale ka Sull' woimust annab
Jummal; Et agga patto tōöd Ma-ilm ei surres-
ta, Ei ristist holige, Sest parramaks ei sa.

7. Ei Isand falli ka; Kui wottad ennast petta
Siin kawwalussega: Keik tulleb mahha jätta,
Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mull' teada annud ol-
led, Siis te, et wihtan ma Keik kawwalusse
kumbed, Ja süddant puhhastan Siin ilmas
järgeste Sels, kunnii puhtaks saan So läbbi
täieste.

Maria Kulutamisse

ehk

Paast-Maria Päwal.

45.

Herr Christ der ein'ge Gottes Sohn ic.

DH Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õnne toja Ning hinge rõ-
mustus; Se koido, täht sa olled, Ning
Jesust meile tulleb Kui õige abbimees.

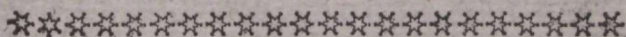
2. Neil'

2. Meil' tõest innimesseks Said seie ilmale,
 Se emma neitsikesseks Jai süski puhtaste. Sa
 surma, kautanud, Ja taewa lahti saatnud, Et
 same ello nüüd.

3. Oh Issand! aita sinna, Et sinno tundmis-
 ses Keik woime targaks minna, Ning õiges ar-
 mo tõõs, Et ussu jisse jame, Ja sunnult armo
 same, Kui taewa pärriad.

4. Sa teige asia Loja, Sest Issast tulled sa
 Kui wäggen wallitseja, So wäggi otsata; Meid
 tomma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et
 se ei eksi sust.

5. Meid surma heldest, Issand, Meid armust
 ärrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega
 surredeta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning
 mele So pole tõstame.

JEsusse Kristusse Kannatamisest ning Sur- mast.

64.

JEsus, meines Lebens Leben ic.

JEsus, surma ärrawoitja, JEsus, sa tood
 ello mull', Minno kallis hinge hoidja, En-
 nast annan ommaks sull', Kes sa wallust
 waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud.
 Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad
 mind.

2 Sinna olled nähha sanud Maero, süolge, teotust, Siddumisji kannatanud, Haros ja muud hämwitust, Et mind waest sa woiksid peasta, Patto köiest taewa tösta. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

3. Käl sa lastid ennast peksta, Armotumaks waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

4. Ballatumad teotasid, Pilsid sind ka otsata, Sinno pea ehhitasid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au kroni mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aita mind.

5. Käl sind peksti minno pärrast, Et ma walust peäseksin, Raebati so peäle kurjast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkult kannatand, Hirmsa surma wallo laudsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahesid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo ukust tassunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Au sest minna ollen sonud. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

8. Müüd so hädda me'es kannan, JEsus teigesti süddamest, Sulle ikka tänno annan Hawa, wallo,

wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud,
Tuhhatforda waewa näinud, Ja ni kallist peäst
nud mind; Iggawest ma kidan sind.

47.

Da JEsus an dem Creuze stund ic.

Qui JEsust risti naelati, Ning meie pärrast
waewati, Siis rälis seitse sanna; Reid
tulleb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se essimenne olli se, Mis JEsus rälis, JEs
sale: Ei tea isst nemmad. (Oh! anna andeks
nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, Se satis
rõõwliß rõmustust, Kui JEsus ütles waewas:
Sa pead tõest ollema Mo jures tännas
taewas.

4. Se kolmas õõldi emmale Ja armsamale
Jungriile, Kui hakkas poega näitma, Joannes:
waat, so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa
JEsus kannatas: Mul on suur janno hädda.
Sa püab meie õnnistust, Kui naelad waerõid
tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis JEsus sure
heäleaga On häddas küssendanud: Oh Jum
mal! Jummal! miß sa mind Nüüd olled
mahhajätanud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
diete: Nüüd ollen minna täitnud Keil mis
mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsmest sanna weel, Mis
JEsus

JEsus hüdis risti peäl, Kui surm jo tulli ette:
Ma annan omma hingekest, Oh Issa sinno
Kätte.

9. Kes JEsu surma auustab, Meid seitse sama
na mälletab, Käl Jummal tedda hoiab, Et
temma Ma peäl armo saab, Ring taewast rõ-
mo leiab.

48.

Christus, der uns selig macht 2c.

Kristus, kes meid õnsaks teed, Ollid wagga
patrust, Sa kui warras wangiks saad Kuru-
jast koggodusfest. Sinno peäle tõsteti Walle-
kaebamissi, Käl sind naerti, teoti, Mi kui ütleb
firri.

2. Homself warra widi ka Sind kui rõwoli
jälle Pilatusel wallega kaebati so peäle; Wal-
leks moistis temma se, Satis wiwimatta Siis
sind Herodessele, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat pekseti Piitsaga so kehha, Rib-
bowitsa pisteti Kroni wisil pähha, Naero kom-
bel mängiti Kunningaks sind tehha, Kandma pid-
did peälegi Kasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle Sinno
weerd ka walloti, Siis sa tõstsid heale. Sind need
waatiad naersid ka; Rõwel ristiwaewas Bot-
tis weel sind pillada, Kunni pääw läks mustaks.

5. Päärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miks
sa jättad Mind nüüd ilma abbita? Keik mo rõ-
mo wõttad. Suhho nemmad wallasid Ad'last
ja saawi, Surmas immed sündisid, Kaljud läk-
sid lõhli.

6. Dhtul,

6. Ohtul, kui jo rõõwli luud Ollid katki mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud, Mis
se kirri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppetud, Wagga Joesep
tulli, JESu ihho pallunud Risti pu peält lahti. Ei
Pilatus keelnud se, Tedda handa pandi, Paggas-
nid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Aita, armas JESuke; Omma surma läbbi,
Et sind kuuldes jättame Mahha patto häbbi,
Sinno surma, surma süüd Sypeta meid moist-
ma, Siis, ehk waesed woime nüüd Sulle tänno
anda.

49.

Herzliebster JESu, was hast du zc.

Wisil: Meilt, armas Jummal, põra zc.

Mis olled sinna, armas JESus! teinud,
Et sinna olled surma sisse läinud?
Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,
Et risti kaamad?

2. Üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,
Piitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ring sappi, ädikast sull' jua anti,
Sind risti pandi.

3. Mis on sull, JEsand, süüd, mis olled efs'nud?
Sind minno pattud ommad uenda peksnud.
Se pandi, JEsand, mis ma teinud wõlga,
Nüüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidja kätte näinud,

Mis orri teinud, Jesand issi kannab,
Neil armo annab.

5. Se lähhäb surma, kes head teed on káinud,
Se ellab, kes on kurja ilka teinud,
Ei aeta siin kurja mitte tagga,
Waid sedda wagga.

6. Head polle jallust sadik minnust leida,
Ei woind ma ende wáest hea tee peál káia,
Se eest ma piddin kandma pörgo waewa;
Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo! mis sa meile náitsid,
Et sinna meie tó eest hinge heitsid,
Ma ollen rõmus ilmas, mis on kurri,
Ja sul on murre.

8. So armo náitse, Jesand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal aial,
Kuis woin ma kúl so suurt au kulumada,
Ning teada anda?

9. Ei woi mo meel, oh Jesand! mitte moista,
Kui sureks tulleb sinno armo tósta,
Kuis ma woin maksta keik, mis sinnust tehtud,
Ja waewa náhtud.

10. Weel süiski on, mis, Jesand kidad sinna,
Kui lihha himmud árrasurman minna,
Et nemmad üest mulle ei te wigga,
Ei pörgo lükka.

11. Waid et ei olle se keik minno wá=es,
Sest se on üksti, Jesand sinno ká=es;
Siis anna kurja hinno wasto abbi
So waimo lábbi.

12. So heldust tabhan minna meles landa,
Ja sulle üksti minno süddant anda,

Ei tahha minna muud kui sedda tehha,
Mis sa woid nahha.

13. Keik tahhan minna sinnust wastowõtta,
Ei risti waewas sind ka mahhajatta.

Ei pea sinnust surm ning hädä sama
Mind lahutada.

14. Et kü, oh JEsus! tulleb alwaiks panna,
Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,

Se wotta süski wasto armo läbbi,
Et nään so abbi.

15. Kui minno hing siit ilmast ärratõttab,
Ja sinno arm mind taewa siise wõttab.

Süis JEsand! tahhan minna wägga kõrgeft
Sind kita järgest.

50.

D! wir armen Sünder 10.

Mutta, inimenne, Kasket patto süüd, Waat,
mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
pattus sadud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
moist tud, Et ei peäse sest. Kürieleison, Kriste
eleison, Kürieleison!

2. Surmast ei woid meie Eunnast aidata,
JEsus tulle seie, Wottis lunnasta, Risti külges
waewa Kandis libbedast, Satis jälle taewa,
Peästis põrgo wäest. Kürieleison, Kriste=eleis
on, Kürieleison!

3. Kui ei ollefs tulnud Kristus ilmale, Eunnastajaks
olnud Meile waestele, Egga meel
läinud Surma meie eest, Kurrat-ollefs wõnud
Põrgo iggawest. Kürieleison, Kriste=eleison,
Kürieleison!

4. Sedda kallist abbi Näitis Jummal nüüd
 Omma Poia läbbi, Tassus meie süüd. Et leiš
 woime jada Pörjüst rahhuse, Issa jure sada
 Nõmo taewasse. Kúrieleison, Kriste=eleison,
 Kúrieleison!

5. Nõõmsad woime olla Patto wästo nüüd,
 Ja kui tahtwad tulla Pörgust kurratid, JEsus
 on meid peästnud Omma werrega, Taewa sisse
 tõstnud, Seäl meil issa=ma. Kúrieleison, Kris-
 te=eleison, Kúrieleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Täanno Issale,
 Kes meid sures waewas Nitnud heldeste, Ritus
 olgo järgest Jesussele ka, Pühha Waim, sind
 kõrgest Riitko ilma=ma. Kúrieleison, Kriste=
 eleison, Kúrieleison!

51.

O Haupt voll Blut und Wunden, &c.

Wisil: Ma püan keigest hingest &c.

Sh JEsus! sinno wallo, So raske kannatus
 Se satab mulle ello Se on mo rõmustus,
 So reiad, wermed, hawad, So kibbo=wiitša
 kroon Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul
 hädda on.

2. So suhho däläst lödi, Sa keige=wägge
 wam! Sind hirmsast ärranaerti, Sa keige
 illusam! Need Inglid kumardawad Sind
 jure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja
 kumbega.

3. So armsad silmikessed, Seäl sisse sülliti,
 So kaunid pallekessed, Meid naeruks katteti.
 Sa

Sa olled keigeausam; Müüd olled auuto; Sa olled keigekangem, Müüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armo peäle! Ning ärra nuhtle se, Oh jätta wihha jälle, Et nään so heldusse,

5. Oh minno kallis hoidja! Mo hinge karjana, Sa keigeparras kaitaja, Mis teed sa minnule? Mind olled õppetanud So pühha sannasga, Mind armsast juhhatanud So waimo aniniga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mull, Ei unnušta ma sedda, Ma ellan jälle sull. Oh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei sinnušt taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui keiges willetsusses Se järgest mälletan. Kui saab so surma läbbi Head asset minnule, Siis kaub minnušt häbbi Ning lahkun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja! Sind tännan südamest; Sa olled leppitaja, Mind peäsiid surma kääst. Oh! lasse mind so peäle Müüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb keik rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wottab lõhki minna Mo südda walloga, Siis kosfuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on kele peäl, Ning õhkamissed kuulda, Kui kaub minno heäl. Kui sinno peäle lodan Ning ussun kowaste,

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren õn-
faste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ic.

Wisil: Oh mötcle, mis ma reinud ic.

Oh Jummal! tulle süna Müüd abbiks armos-
ga, Et mull' woiks korda miinna Müüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
surma wallo, Oh anna figgidust!

2. Keik piddi tõeks sama, Mis Jummal too-
tand: Ei piddand walleks jama, Mis kirri kuluz-
tand: Et Kristus piddi tullesma Keik innimesi
peästma Ning surma minnema.

3. Sest nenda tulli teina Se Jesand ilmale,
Ning kulis Jssa sanna Ja teggi immetõõd, Ning
parrast anti surmasse Se jüngri Juda läbbi, Se
süta Talleke.

4. Kui Pasa-talle sõinwad Need jüngrid Jesu-
ga, Ja wottis parrast leiwa, Ning murdis tans-
nas ka, Se jures andis keikile Tõest omma ihho-
sua, Mis anti surmasse.

5. Ka winas temma jodab Reid omma wer-
rega; Kes temma peale lodab, Woib usko lin-
nita, Kui temma sedda leiba sõõb, Ning uskus
joob sest winast, Se surma siis ei nä.

6. Se Jesand issi pesnud Ka jalgo jüngri-
le, Keik armo näita käftnud Ni teine teisele, Sest
tähhest peab tuntama, Et, kes on temma jün-
ger, Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et piddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati,
Se wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keik
teggi temma meie eest, Et meie peab sama Müüd
armo Jssa läest.

9. Se kallis JEsus annab Müüd hinge Jssa-
le; Keik meie pattud kannab, Ja hauda wiakse:
Se toufis jälle ellusse, Kui kolmas päaw sai tul-
nud, Läks wimaks Jssale.

10. Ta käsks armo sanna Meid jüngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd ülle ilma-ma,
Et keik, kes ial ussuwad Ning wastowotwad
ristmist, Meed taewa lähhawad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste:
Et JEsus taewa lainud Se Jssa auusse, Jaab
siiski ikka allati Ka Ma peal' meie jure Se ilma-
otsani.

12. Siis Waimo läkitati JEsusse jüngrile,
Meid kaunist juhhatati Se töö teele, Sesamma
aitko heldeste, Ei õige usso läbbi Keik same taew-
wasse.

53.

O Mensch! wollest bedenken ic.

Oh mötle, mis ma teinud, Oh innimenne,
sull'! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peastnud, Ning õn-
nitust sull' saatnud, Keik sedda pakkun sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli werrega,
Ei olle kulda annud, Ei hõbbedat, et sa Mull' om-
mats

maks piddid jáma, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab sind?

3. Kes rikkust ennam puab Kui minno war-
randust, Mis iggaweste kestab Ning satab õus-
nistust, Se pühmed kolko aiab, Ning hingel
Lahjo satab, Mis pahha te on se?

4. Neid lillikesfi wäljal Kõl hästi ehhitab Se
armoliine Zummal; Kas sa siis ihhaldad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saanud Mo-
hädada, piin ning surm?

5. Neil lindudel on pessad Ning ka neil reb-
bastel, Mis liad murred pead, Et saaksid enne-
sel' üht asfet, kus sa ellad, Miks ennast nenda
waerwad? Mo waesus aitab sind.

6. Mo párralt on se taewas, Se Ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Neid kurjast
sunniti; Egipti maalt neid saatsin, Ning sedda
magd neil' andsin, Mis olin tootand.

7. Siis ärge murretsege, Mo Jungriid; üt-
len man, Waid kindlaste nüüd lootke, Teid tah-
han aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua,
Ja ihho kattada.

8. Sepárrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge kurwad, Ma ollen abbimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Gull' surel Zum-
malal Nüüd iggaweste olao, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jáme, So tahmist ikka teme, Ning
õnsast surreme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig, 2c.

Oh süta tal! oh JESUS!
 Sind risti külges surmati
 Suur olli sinno kannatus,
 Ehk sind kü kurjast põlgati.
 Keik pattud sinna kandsid,
 Sind ennast peastjaks andsid,
 Meil' anna armo oh JESUS!
 Meil' anna { armo } oh JESUS!
 { rahho }

55.

O Welt! sieh hier dein Leben, 2c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed, 2c.

Oh! wata innimenne, So armas JESUKENNE
 Se on siin risti peäl, Se auu ISSAND KBR-
 ges, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa
 wahhel seäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keik temma pühha
 kehha On rop ja werrine. Üks õhkaminne ilka,
 Et temmal raske wigga, Ta süddamest lääb
 taewasse.

3. Kes on siis nenda elk'nud Ja hirmsaste
 sind pek'nud? Mo helde JESUKE! Sa polle kur-
 ja teinud, Ei kurja tee peäl káinud, Sa polle
 mitte pattune.

4. Oh minna teggin sedda, Mo pattud pek'sid
 tedda, Kes olli pattota; Mo rasked elk'tussed,
 Mo hirmsad kõwverussed Ta peäle tullid otsata.

Ee

5. Miind

5. Mind piddi käsist, jallust Ni seutama pör-
gus, Kui tehti sünnule. Need piitsad, tõied, pae-
lad, Need riipsud, wermed, harvad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga
pannid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
sutab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käemehheks ennast
heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni
kandsid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud
wasto kannates.

8. Ni minno waese pärrast, Meid peästa är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat
ja keik mo wigga Mis surretab mind ikka, Meid
sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde JEsus! Kõl se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja keigest om-
mast jouust, Suust, süddamest ja nouust So
heldust üllesträkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge
tagga Sull' jälle tasuda: Ei pea, kummi ellan
Ja siin ma-ilmas ollen, So arm mo melest min-
nema.

11. Ma tahhan iggas paikas Ni koddo kui sa
wõljas Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
wuggus, So heldus, arm ja tru-us, So libbe
surm woib õppetä.

13. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma woõrats tulleb, Ning rängast farristab;
Kui raske temma wiha, Kes ei woi kurja näh-
ha, So kannatus mind õppetab.

13. Ning kuida sünnib mulle Siin teigest me-
lest olla Hea, helde, tassane: Ei mitte wihas-
tada, Waid meel armastada, Kes kurja te-
wad minnule.

14. Kui däläd teieandjad, Ja auu-teotajad
Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopau-
na, Keik üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle
teggewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woimust
anda Sell' kurja lihvale; Keik head ma tahhan
tehha, Se pärrast waewa nähha, Mis on so
pühha tahtminne.

16. So kibbe surreminne, So halle õhkamin-
ne, So silma pissarad, So kange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti
teggewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich, 1c.

Wifil: Oh Iesus Kristus! tulle sa, 1c.

So hing, oh Iesus! tehko mind Müüd püh-
haks, minna pallun sind, So waimoga
mind ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so külje seest On jooksnud
keik ma-ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka,
So werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa
lohtusse, So risti-surm, waew, kannatus, Se
olgo minno kinnitus.

4. Oh! kule, Iesus abbitnees, Mind peida
issi enneses, So hawad mulle lahti te, Kui kurrat
kuisab kurjaste.

5. Mo wiimsel tunnii kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nähha sind Ning kita pühha seltsiga,
Gull' tanno anda lõpmatta.

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die, ic.

Uks tallekenne leppitas Ma= ilma efsitused, Ja
pu peäl surres ka= utas Pattuste kõweweruse=
sed, Ta kais ni haige, wiggane, Ja tappeti ni
dälaste, Ep olnud rõõmo ial, Sai naertud, är=
rateotud, Ja sures häddas surmatud, Ja kandis
keik heal meel.

2. Se Tal on minno armas wend Ja hinge
Lunnastaja, Se Issa tedda läkkitand Mo lep=
pitajaks sama. Oh minne, (ütles) armas Poeg,
Ja leppita neid ärra keik, Kes piddid pörgo sa=
ma. Käl need on wangis kangeste, Sa woid
neid peästa heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles,
sedda tehha, Mis ial peäle paaned sa, Se waes=
wa tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne
arm! Mind armastad, kes ollen põrm, Se ar=
must meile tulli: Se lähhab armust surrema,
Ja hauda maetakse ka, Kes Jummalala Poeg
ulli.

4. Arm waewas tedda risti peäl; Kus tedda
üllespandi, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
finni naelti. Ta südda õhkas walloga, Ta wer=
ri jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh ar=
mas Tal! mis pean ma Gull' se eest jälle tegge=
ma, Et teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärraminna
na

na, Sind pean armsaks süddames, Mind ar-
mastasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb,
Kui temma surres löhki lääb, Se on mull' am-
mo teada, So ommaks tahhan minna ka, Ni
kaua kui siin ellan ma, Ning iggawest ka jäda.

6. So h. l. kust tahhan ükspäinis Siin ilka ku-
lutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwiriks
ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja
sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis
head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnule,
Kui kobbus, mälletada.

7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast
lahki, Et suremat saad warra sa, Kui on ma,
taewas, merri. Mis on keik hõbbe, kallis
kuld? Ei olle muud kui tuhki ja mald, Mul par-
ramat on teada. Se parram tulleb Jeesusest
Ja temma kallist hawadest, Se woib so war-
raks jäda.

8. Se on mull' keigetullusam Siin ilmas ig-
gal aial; Se on mull' keige maggusam Ni kod-
do kui ka maial; Se hoiab mind ka warjule,
Kui tulleb peäle waenlane, Se on mo rõõm, mo
kõnne; Mo maggus roog, kui issotan, Mo hal-
likas, kui jannotan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mull' elluks on
so werri; Kui juhtum willetsusse ma, Siis on
se minno warri, Kui peäle tulleb kiusatus, Suur
raske murre, kurwastus, Siis temmast armo-
otan: Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas,
nistis rõnustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa riki
minna, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitatus

olla; Se olgo pea kroniks null' So Issa ees,
 et woiksin sull' So mele pärralisseks Kui prudiks
 sulle tootud, Ja illusaste ehitud Jada so pärs
 randusseks.

Kristusse Matmisest.

58.

Dun ist es alles wohlgemacht, 2c.

Wisil: So holeks annan ennast ma, 2c.

Reik on nüüd hästi sündinud, Et JEsus:
 Nüüd on lõpperud, Seal hüab, pead
 ka nõrgutab, Ja surma saab Meid ello po
 leawitab.

2. Üks hiemus assi! JEsus se Au Issand sur
 reb tõeste, Se ello mürst: Ma wärriseb, Ja lõhki
 läab! Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääw paistes hopis mustaks lööb, Te
 templis katkeb, paw teeb: Need hanad lahti aia
 wad, Ja nähtawad Pühhade ihhud tousewad.

4. Keik loom se panneb tähhele; Te sedda ka
 oh innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa; Ni
 peab ka So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü; Et JEsust risti
 aeti, Kus hinge heitis lissendes, Ja patto eest
 ka pärrast maggab hana sees.

6. Siis kai nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar
 mota Kõl pead pörgo minnema.

7. Oh

7. Oh Issa! sinno armas Poeg Mo patto parrast teggi keik, Ja surri wallo, naeroga, Siis kannata, Ja minno peäle hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen tedda tähhele: Pat peab sama hukkatud, Ja maestud, Et saaksin õnsast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wäes Se ussi semet minno sees, Ja sedda wanna innimest, Oh JESUS Krist! Ja te mind ennast taewalist.

10. Ei tahha enam omma süüd Kui raskest koorma kanda nüüd, Käl temma kaua waewas mind; So werre hind Mo lunnastusseks peast ko mind.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan üksi sinnule, So surm on ello teninud Ja linninud, Ja taewa uuse arowanud.

12. Oh JESUS Kristus, arowita! Et woiksin hästi woiteida So sanna möda: kinnita Mind, et ma ka Woin so au-kroni pärriida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind parrast sedda woitemist Seäl keigest jouust tänna da, Ja lõpmatta So au taewas kuluta.

59.

D Traurigkeit! o Herzeleid! 1c.

Oh leinagem! Ning kaebagem! Suurt muret tulleb kanda, JESUST Issa ainust last Suaks hauda panna.

2. Oh ahvastust! Ning kurvastust! Müüd surnud Jummal ärra, Saatnud meile teilik Sega taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tö On temmal
Ee 4 surma

surma teinud, Et sa ollid karjaste ille keeldo
lainud.

4. So' kossia On werrega Sind issi ärrapes-
nud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast
töstnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunikest! Kui wägga
Iddi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab
sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Müüd sureb
Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha inni-
menne.

7. Suurt önnistust Ning rõmustust Woib
innimenne leida, Kes se hauda pannemist Me-
ies tahhab hoida.

8. Müüd pallun ma Sind nuttoga: Mo ar-
mas JEsus, aita, Et sind woiksin surmani, Is-
sand! ihhaldada.

JEsusse Kristusse

üllestoußmissest.

60.

JEsus Christus, unser Heyland, 16.

JEsus Kristus, önnne andja Meie patto kand-
ja On surnust tousnud, Keik pattud wan-
gi wotnud. Käreleison.

2. Kel on ilmasüta lihha, Kandis JEsu wihha,
Meid

Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kürieleison.

3. Pat, surm, kurrat temma kâes, Ello temma wâ-es, Kes pallub tedda, Selt pörab temma hädda. Kürieleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden, ic.

Aristus on meie patto eest Kül surma wangiks sanud, Ja üllestousnud surma kâest, Ning meile ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest Jummalat keik tännama Ning laulma: Halleluja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksigi, Kes joudis surma woita, Keik teggi meie patto sü, Ei olnud waga leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning me lewald sai temmale, Ja piddas meid keik wangis. Halleluja!

3. Siis tulli Issand JEsus tõest, Ning heitis meie peäle Suurt armo, peästis innimest, Ning wottis surmalt jälle Keik temma sure woimusse, Et pahjas warri temmale, Jái, astel kaddus äwra. Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olliimme södda, Siis piddi katkimiinema Se kange surma odda, Se kirri sedda kulutab: Surm surma ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud. Halleluja.

5. Siin on nüüd armus kupsatud Se pasatallekenne, Kui Jummal isse rākinud, Se helde Jesukenne, Ust temma werri tähhendab, Ust sur-

ma sega hirmutab, Ei tapja meisse putu. Halleluja.

6. Müüd piddagem keif rõõmsaste Suurt kal-
list Pasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste
Meilt käännud Issa wihha; Se wotko omma
armoga Ka meie süddand walgusta, Et patto õ
meist lõppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keif wan-
nad tiggedussed, Ka heitkem ärra ennestest Keif
kurjad himmustussed, Siis tahhab Kristus isfi
Ka Meid sõta omma armoga, Ei falli usk muud
ello. Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist, ic.

Wisil: Müüd risti-rahwas laulage, ic.

Mo südda, olle üllewel, S on jo möda läi-
nud, Mo waimul olgo walmis meel, Pääw
on jo selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat
Müüd kuled hauast tulleswad, Ja wotta rõõm-
sast wasto.

2. Ut ello wotta algada, Ja patto-hauast
touse, So usso jooksmist lõppeta, Ja wata
taewa pole, Ja otsi, mis on üllewel, Kus Je-
sus on ja ella teäl Kui risti-innimenne.

3. Siis unusta, mis tahha jääb, Mis ül-
lewel on otsi, Seäl usso film so Jesust näab,
Se peäle julgest trotsi, Ma ilma woid sa rõ-
moga Siis jalge alla tallada, Ja taewast tak-
tanouda.

4. On raske murre kaela peäl? Käl Jesus
enne aitnud, Siis laulgo rõõmsast sinno heäl,
Et temma liggi tulnud, Jä sinna isfi murreta,
Lass

Las' tedda murret piddada, Sest temma tous-
nud üles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid JEsust
woidma, Se hana jure minäema, Ning tedda
takkanoidma, Käl sinna siis nääd viete, Et tem-
ma tousnud tõeste, Ja tulnud hanaast wiilja.

6. Jo woimust sanud kangeste Se koukoer
Juda suggust! Kui tappeti kui tallele, Ja satis
meile õigust, Sai waenlastega woiteinud, Neid
jalge alla tallanud, Ebi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja panne patto
wasto, Et woimus sanud Jesusel, Sa jälg
möda astu, Ja wotta uest ellada, Ja pitto him-
mo surreta, Käl temma joudo annab.

8. Siis ärra kardda kurratit, Ei surma, pörgo
wiilja; So JEsus ellab, üksige Ei woi sul kurja
tehha, Ei jätta omma armoga Neid nõdraid
mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas JEsand, JEsus Krist! Sa tou-
sid surmast üles, Neid peästa surmast, kurratist,
Neid hoia ommas süles! Oh aita omma wai-
moga Neid keik uut ello algada, Mis sinna meis
le saatsid.

10. So nimmi olgo kidetud Neist, mis sa ärra
rawoitnud, Kes siin on hästi woiteinud, Ja sin-
no lapsed olnud. Oh! anna meile joudko ka, Et
woimust same lõpmatta So pühha werre lähbi.

93.

Erstanden ist der heil'ge Christ, ic.

Nüüd Kristus surmast tousnud on. Halle-
Halleluja! Sest keigel' rahwal' tulles on.
Halle-Halleluja!

2. Kui

2. Kui olleks temma surma jäänd, Halle-Halle-
leluja! Siis ma-ilm olleks hukka läänd. Halle-
Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggerast, Halle-
Halleluja! Gest küttem JEsust ussinast. Halle-
Halleluja!

4. Kõlm naest, need läksid ruttuste, Halle-
Halleluja! Kõl warra homselt hauale. Halle-
Halleluja!

5. Need läksid JEsust otsima, Halle-Halleluja!
Kes olli tousnud rõmoga. Halle-Halleluja!

6. Kõks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-
Halleluja! Need rõmustasid naeste meest.
Halle-Halleluja.

Ingel:

7. Oh naesed! ärge tohkege; Halle-Halleluja!
Ep olle siin, mis otsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglike, Halle-Halle-
luja! Kus on mo armas JEsuke? Halle-Halle-
luja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud haura seest, Halle-Halle-
luja! Niid tännapäwa surest wäest. Halle-
Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle-Halleluja!
Kes illestousnud haura seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kõl woite paika katsuda, Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

Maria :

12. Ei olle siin mo Jesusest ; Halle = Halleluja !
Kui olleks siin, rõõm olleks fest. Häne = Halleluja !

Ingel :

13. Waat riet, misga mähhiti, Halle = Halleluja !
Kui tedda mahhamaeti. Halle = Halleluja !

Maria :

14. Kül olleme jo sedda näind. Halle = Halleluja !
Oh ütle, kuhho temma läind ? Halle = Halleluja !

Ingel :

15. Kalilea = male minge siit, Halle = Halleluja !
Seäl on se Isand Jesus nüüd. Halle = Halleluja !

Maria :

16. Ma tännan heldest satamast. Halle = Halleluja !
Ma lähän sinna ussinast. Halle = Halleluja !

Ingel :

17. Oh ! räkige se Peetrussel, Halle = Halleluja !
Ja mulle temma Jüngridel. Halle = Halleluja !

Maria rahwa wasto :

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest : Halle = Halleluja !
Et Jesus tousnud surma käest. Halle = Halleluja !

Reik koggodus :

19. Gest rõõm meil peab ollema, Halle = Halleluja !
Et meil on õnnisteggia. Halle = Halleluja !

64.

Christ ist erstanden von der Marter, 16.

Nüüd Kristus üllestousnud Ning surmast ää
rapeas

rapeasnud, Gese rōdm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rōmusta. Kūrieleison.

2. Kui olleks surma jānud, Jm olleks hukka lāinud, Et temma ūlestoufenud, Siis olgo JEsus fidetud. Kūrieleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gese rōdm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rōmusta. Kūrieleison.

95.

Ihr Christen, seht, daß ihr ansiehet, 2c.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata, 2c.

Miid wotke wālja pūhkida, Oh risti-innimesed! Keik happotaignat murrega Ja patto elfitussed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks taignaks sage ka Jummalā mele pārrast.

2. Se peale waatke ūksine, Ja issiennast tatske, Mil kōmbel teie ellate Ja, mis on kohhus, tete, Gese pissut happotaignat teal, Kui sedda ragib kirri seāt, Keik taignat happuks aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ikka ennam tiusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda tūhjaks pead. JEsus se ohwer-talleke, Se annab puhta sūddame Miid ommal' risti-rahwal.

4. Kes tahhab Pūhha piddada, Se ennast pattust pōbrgo, Ja wotko kurja wiiklada, Head teud jālle tehko. Et Kristus omma werrega Woiks tedda pattust puhhasta, Seks ohwri-talleks anti.

5. Ei sunni kurjus, kawwalus, Peab sama Kristus sōdud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pūhha petud; Waid noua ūiget lassimust, Eit,

Tõt, armo, õiget waggadust, Kui hapnematta taignat.

6. Oh JEsus! õige õhver=tal Meil ommad ainiid jagga, Et nouame so armo al Head süd=dant, rahho tagga. So pühha saana kassigo, Ja hästi puhtaks pühkigo Keik patto happo taignat.

66.

Auf! auf! mein Herz mit, ic.

Oh! tõstkem omma heäle, Ja laulgem rõõmsaste, Et tulleb murre peäle Meil rõõmus saannume, Seäl JEsust pandi ka, Kus same maggama, Kui hinge heidame, Ja ilmaßi lahtime.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõõmo waenlastel'. Et ta kül hauda todi, Ta tousis jälle seält, Ning wottis ärra ka Eius sure wäega Keik põrgo wärrawad Ja surma woimussed.

3. Kui olli üllestousnud Ja surmast peäsenud, Et temma au sai nähtud Ja keikil' kulutud; Sai hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende wiikka nüüd Ei suda ühtegi.

4. Sest rõõmsaks lääb mo südda, Kui sedda mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle linki ti; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei põrgo kiunitussed Mind enam hirmusta, Ei patto kiussamissed Mult mingisuggust sa. Surm tühaks warjuts jäi, Kui surma rohto sai, Surm on null' kahjota, Sest sedda põlgan ma.

6. Ei ma ma ilma hirmust Nüüd holi middagi, Ei minna temma rõõmust Ei püa ühtegi, Ja warra

warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta, Jlm
hukkamolistetud, Ja ärravoidetud.

7. Mull' peaks on JEsus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma luliikmissi Kui issa ar-
mastab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei
jätta sind! Oh JEsus! Kus sa lääd, Seäl minno
ommaks jääd.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitseminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das finnitab, Ja wigga lõppetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõmo näab,
Kes siin lääd surrema, Saab taewas ellada.

67.

JEsus Christus wahrer Gottes Sohn, 1c.

Wifil: Oh Josa taewa rigi sees, 1c.

Se Jummalala Poeg JEsus tõest On surnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keik peastetud, Ning sanud
wabbaks surma wäest, Ka patto, põrgo haua
käest.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keik lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
siid Keik ärravoidetud on nüüd, Sest tulleb
meie õnnistus, Ning taewa rigi pärandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armsaste Meid iggal aial aidata, Kes
wotwad uskus palluda; Halleluja, Halleluja,
Nüüd kiitkem ikka Jummalala.

68.

O Tod! wo ist dein Stachel nun ic.

Wisil: Au, titus olgo iggawest ic.

Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus pörge haua woimus? Kui Kristus meile õnneks sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Zummal tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud. Meil' woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wäega JEsusse wasto seis, Ja tulli kawwalussega, Kui JEsus süski woitis. Et temma kando nõalati, Et us saand woimust ommeti, Pead rõhhutati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waenlast wangiks, Ja rikk'wad pörge wärras wad, Ja sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksige Siis woimust samast temmale, Kui kangel' ärrawoitjal.

4. Sell' pörkul' JEsus katkuks sai, Sell' surmal' surma-rohhuks, Ja innimestel' õnne tõi, Keik meie waeste rõmuks. Kõl kurrat tahhab mässada, Ei woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se Jssand ikka woimust saab, Ja on nüüd üllendatud, Ja parram kassi surustab, Kui saab ta wasto pandud. Pat, kurrat ning ka pörge haud, Neil' tehti tühjaks nende noud, Ei maksa nende wihha.

6. Kõl JEsust ärratappeti, Ja ellab süski jälle, Et Pead elluks tõsteri, Saab ello liikmetele, Kes temma sanna uskma läab, Kas se kõi surmass', hauass' jääb? Se ellab kui ta sureb.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ikka pattust pörab,

pödrab. Ei temma nä teist surma seäl, Se surm
neid kurje nelab, Sest selle wäggi kauti, Ja ello
jälle sadeti, Mis hukkaminnematta.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antakse
siin waewas, Rõõm, rahho, õigus, õnnistus
Siin ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd
kannates, Et Jesu ihho sarnatseks Saaks meie
nõdder ihho.

9. Sell' wannal' lendwa ma-ule On naer ja
hääbi sanud, Siis hääwitati koggone, Kui
Kristus ülestousnud. Pea woitis ärra, luliik-
med On woitnud ka, et waenlased Ei woi meil'
kurja tehha.

10. Surm! Kus nüüd sinno odda sai? Kus
põrgo haura woimus? Kui Kristus meile õnneks
sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo
Zummal tännatud, Kes siis, kui surm sai sur-
matud, Meil' woimust armust andis.

69.

Tasset uns den Herren preisen, ic.

Wotta Jesandat nüüd kita, Pühha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Sest
nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on peäsnud sur-
ma käest Dige Simson ülleroelt, Lou-koet
Zuda soust seält, Temma woiw ka ommast wäest
Wihha, waeno lõppetä, Kristi-rahwas rõ-
musta.

2. Kristus, sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawaid, Sa kes haudas surnud olnud,
Surretanud kurratid Temma riik on oisa sanud,
Jesuse sedda lõppetab, Pelialit hukatab, Ning

on tedda kautanud, Nüüd on rahho waenota,
Kristi-rahwas rõmusta.

3. Sind mo JEsus! surma pandi, Sa jäid
süski ellama, Kõi so ihho hauda kanti, Omme-
ti jäi rikk'matta, Kõi need kirowid lõhki lõksid,
Siis sa tõi sid julgeste, Ja tõi d'ello meitele,
Surmast saki ärrawotsid, Kinksid meile taewast
ka, Kristi-rahwa rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus
nüüd põrgo woimus jäi? Kurratiga lõks ta sõt-
ta, Temma noled ärratõi. Kristus olli surma-
rohhuks Surmal' põrgo-hauale, Pattul ning
ma-ilmale, Meile agga pärrandusselks Omma
woitlemissega, Kristi-rahwas rõmusta.

5. JEsus tõi sis tõ-est jälle Hauast ülles ella-
ma, Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramad-
dama; Meld kõi armas Jummal pea Jälle ülles-
ärratab, Meie wigga parrandab, Kõi ei ükski
abbi tea, Kes kõi jouab tännada, Kristi-rahwas
rõmusta.

6. Tedda kisti häddast wälja, Ehhitati auuga,
Kes woib temma ello aega, Temma lgga arwa-
ta? Tedda wägga alwaks tehti, Siiski nurga-
kirowiks sai, Melle temma woimus jäi, Kõi
meid pattust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka
Kristi-rahwas rõmusta.

7. Kõi sa rasket risti kandsid, Armas JE-
sus! häbbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-
rahwas wihhaga. Ommeiti sind auustakse Sin-
no sures selgusses, Sa ei surre ellades, Ja sind
ikka kiderakse Taewas sure heäleaga, Kristi-
rahwas rõmusta.

8. Kallid aänid meile sawad Sinno üllestous-

misest, Kes neid uskus wastowotwad, Peäs-
wad ärra lohto läest, Oh üks kallis hinge warra,
Rahho, ello, önnistus, Woimus, arm ja rõmus-
tus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure rumma-
lussega, Risti-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist
rahho teäl, Sinna pakkud keikil' sedda, Range
Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda
mulle Ömmast kallist armo läest, Ömmast heldest
süddamest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull'
au jääb otsata, Risti-rahwas rõmusta.

10. Armas Jēsus! anna moista Mull', mis
hingel' kurja teeb, Anna pattust ūlestousta, Et
mo südda rõmo nääb. Tulle pea minno sisse,
Woida ärra patto tööd, Ilma, surma, kurratit,
Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret kauta,
Risti-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Pannaik' mulda
maggama, Uggä temma põrm ja pihho Touseb
uest ellama, Kui sel surel lohto aial Jēsus hauda
lahyi teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep
olle abbi maial, Kui ei Jummal arowita, Risti-
rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis siin
muldas mädawad, Ja on ilmas häddalised,
Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
selgeks Paistma sure rõmoga, Ni kui pääw ja
tähhed ka, Ömma ihho arrolisests. Pühha Ingli
selfiga Risti-rahwas rõmusta.

Kristusse

Taewaminnemisest.

70.

Christ fuhr gen Himmel 26.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
wa, Seält pühha Waimo läkkitab,
Kes risti rahwast rõmustab. Kõrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Gese
rõdm meii peab ollema, Meid tahhab Kristus
rõmusta. Kõrieleison.

71.

Nun freut euch Gottes Kinder all, 2c.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt, 2c.

Müüd, waggad, rõmustellege, Et Kristus läi-
nud taewasse, Gese laulgo rõdmsast meie
feel: Müüd olgo tänno Kristussel.

2. Keik Inglid taewa wäega Müüd kuitwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga rõdmsaste!
Nu olgo ikka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand, Ning kalliste
meid lunnastand, Gese, Inglid, rõdmsad ollete,
Et au saab innimestele.

4. Se Issand asset walmistab, Et meie hing
ka siing saab, Gese meie tedda kiveame, Ning
ikka tänno anname.

5. Nüüd Jessa lapsed olleme, Ja temma jure lähämme, Eest on nüüd rõmus Ingli meel Ning kidad Jessa üllewel.

6. Ep olle karta middagit, Ei patto egga kurratit, Keif puhhas meie naerame, Et Kristus läinud Jessale.

7. Ja pühha Waimo läkkitab, Kes risti rahwast rõmustab, Ning jahhutab neid süddamest, Ja hoiab kurja waimo eest.

8. Ja koggodust nüüd ehhitab, Et õnne usko läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja häddas meie jure jääb.

9. Se waim nüüd usko kinnitab Ning kannatama õppetab, Ja meie süddant walgustab Ning risti al meid toetab.

10. Poeg Jessast antud ilmale, Ei tunta Poega diete, Kui pühha Waim ei arwita, Kes on se õige õppia.

11. Ni mitmesuggust ainet seält Toob pühha Waim meil' üllewelt, Et taewa läinud Jesuse, Kes peastab kurjast heldeste.

12. Sepärrast kiitkem süddamest Keif omma armast Jesusest, Kui pühhad Inglid laulawad Ning tedda taewas tännawad.

13. Oh! Jessand Jummal iggawest, Keif rahwas peab süddamest Sind iggal aial tännama, So surt au üllesträkima.

14. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa kallis armo andia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni taewas, kui sin ilma peäl.

15. Sa pühha Waim, meid puhhastad,
 Ning häddas meid ka rõmustad, Sind meie
 ikka lidame, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat ic.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige
 olla, Oh! anna mind, Kui nouan sind,
 So selgussele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja
 ihhaldan sind kermest, Et tõest taan, Ja uskus
 nään, Et sa mind peastnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So
 pühha hawadele. Ma waene põrm, Seäl kal-
 lis arm On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So
 armsa süddamele, Ei tahha muud, Kui annan
 suud Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja es-
 nesel' mind tomma! Mind koskuta So aäniga,
 Ja armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle kei-
 ge olla; Oh! anna mind, Kui nouan sind, So
 selgussele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat on ic.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, ihhaldas
 des

des Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled rõmus-
tades.

2. Oh JEsuke! So järrele Meid tomma, sa
woid tehha, Et polle teal Meil tarwis weel Ni
mitto waewa nähha.

3. Oh JEsuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kurja
iggatseme.

4. Oh JEsuke! So järrele meid tomma, sata
taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps meie ens
nam waewa.

5. Oh JEsuke! So järrele Meid tomma wägs
gewaste, Meid pühaks re, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

74.

Lob sey dir, JEsu, großer Held ic.

Wisil: Tuud paistab meile kauniste ic.

Oh JEsus! kange sõddamees, Sind kidan
ommas süddames, Et olled taewa lainud,
Ming istnud, kui said woinusse, So Issa par-
ral' kääle, Ja arowalikkuks teinud, Et ka Menda
Keikil' teada woinud sada, et on tões Surm ja
ello sinno kääs.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurte au-
sulle teggewad Keik õnsad innimesed, Et õnnis-
tust töid ueste, Ja auga said ka taewasse, Ja
peästsid häddalised. Tulge, Laulge, Rõõmsaks
sage, auustage Kristust julgest, Kes on taewa
lainud kõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So ommad liifmed
olleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra
õnnes

õnnetust, Ja rammo, joudo, õnnistust Meil' usklikkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas JESUS, ka Meid sinno pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest partust puhhastata, Ja pühhitsusses kinnita Siit tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust, Mahhajatata, sulle tõtta, mehel kanda, Mis sa wottad peäle panna.

5. Oh! olle mele kaitfia, Jä meile, JESUS warjuks ka, Et lodame so peäle; Siin polle muud kui willetsus, Seal on suur rõõm ja õnnistus, Oh kule meie heäle! Petrus, Kurjus, Nist ja hädda iggapäwa murret tewad, Waewades keik waggad hinged.

6. Oh JESUS! kes sa meie heaks So werre läbi bi meie Peaks Se pühha sisse läinud. Keik meie hädda lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Teed olled lahti teinud. Se eest Teest Kidetakse, auustakse sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

75.

Auf diesen Tag bedenken wir, 2c.

Wifil: Au, kirus olgo iggawest, 2c.

Seel päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa läinud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda head meil' teinud, Et tahhaks olla abbimees, Meid kaitsta keige hädda fees, Kes ellame siin waewas.

2. Nüüd tänno olgo Jummalal', Kes teinud meie lahti Se taewa ust, mis parto al Meil' enne kinnipeti: Kes sedda ussub süddamest, Sesamma wotko keigest wäest JESUSse sanna kuulda.

Sf 5

3. Kes

3. Kes ommad himmud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab,
Ei se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub,
wottab ka, Kui ust on õige, ellada, Ni kuida
Jummal tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Jssa ih-
haldame, Ning laia tee peält lahkume, Ja
waggaid armastame, Need uskwad häddas
Kindlaste Ning armastawad järgeste Seks, kuni
ni kokko sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui
Jummal tehha wottab Meid omma Poia sar-
natsesse, Müüd südda sinna watab; Kõl seal on
rõõms rõhkeste Se Jssa jures järgeste, Meid
aitko Jummal sinna.

6. Müüd Jesus olgo kidetud, Kes meie eest
on surnud, Ning surnust üllesärratud, Meil'
Jssa ormo saarnud, Et meie müüd ei hukka sa,
Ei iggawaste surte ka, Waid etto sisse same.

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein, 2c.

Wifil: Au, Kristus olgo iggawest 2c.

So taewaminneisse peäl, Oh Kristus! min-
na lodan, Et sinno seltsi nouan teäl,
Sega keik wallo woidan. Kõl õigel aial jär-
ele ka liikmed tommad taewasse, Sest pea on
taewas isse.

2. Et ülles taewa lainud sa, Se sured ainiid
satab, Mo südda kusti maialt ka Kui taewast rah-
ho otab; Sest, kuhho laind mo warrandus, Ka
sinna

Siina läab mo himmustus, Sind, Iesus! wäga
ga nouan.

3. Se arm, oh, Iesand! sago mull' So tae-
waminnemissfest, Et diges uskus jouan sull',
Keif pattud jättan noppest, Et wimaks woin,
Eui tahhad sa, Siit ilmast römus lahkuda; Mo
palwed, Iesand kule!

Pühhaft Waimust

ehl

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm Gott Schöpfer, heiliger Geist ic.

S Jummal Loja, pühha Waim! Mo süd-
da on ni wägga tuim, Oh! täida sedda
armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind römustajaks hütakse, Sind meile
taewast antakse. Mo süddant, Iesand, sojen-
da So kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Iesä
sõrmeks petakse, Sa jaggad ülle ilma-ma Ta
sanna tutwa telega.

4. Te targaks meie woimusse, Easf' paista
omma walgusse, Keif waesed, nõdrad kinnita,
Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo siit, Ja hingel' anna
rahho

rahho nüüd, Et nenda kaime järrelge, Kui sinna
satad öiete.

6. Meid Issa tundma õppeta, Ning temma
Poega Jesust ka, Et ussume keik süddamest, Et
lähhad wälja mollemist.

7. Mu olgo keigest süddamest, Ning tänno ikka
iggawest Nüüd Issale ning Poiale, Ka selle püh-
ha Waimule.

78.

O heil'ger Geist! Lehr bey uns ein ic.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste, ic.

Oh pühha Waim! meil tulle sa Nüüd südda-
messe ellama, Oh tulle, walgustaja! So
paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks
nobbedast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Nenda
Meile tuled, palwed kuled, siis saab meile Ma
peäl taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggaille, Ja atowad
nende moistusse, Kes sind siin armastawad.
Oh! anna selget õppetust, Ja õiget tõe tunnistust
Meil, kes sind kummardawad. Tõtta! Wõtta!
Mis on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel
ja mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin
juhjata Ja peästa efsitussesi, Et meie sust ei tag-
gane, Ja süddamest sind tenime Siin sures wil-
letsussesi. Joua, Noua Ennesele ommaks jälle,
kes siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga rapleme Ja Eiusatusses woit-
leme, Siis wotta kiinitada, Ei putu meisse waen-
lane,

lane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahhad rõ-
mustada. Anna Menda Meile rohkest ommast
läest omma rõmo, Se meil' mures warraks olgo.

5. Sa keigeparras abbimees, Kui on siin meie
süddames So kallis pühha sanna, Siis sust ei
ükski lahuta, Se on meil' tarwis lõpmatta, So
tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddamesse ja
mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus
mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armso tehha
wennale, Sa armso tullokenne! Keif wihha, wae-
no lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled
rahholinne; Et sa Ikka Woiksid jada meile teada,
Keiges waewas On meil rõmo, rahho taewas.

7. Meid omma wäega kinnita, Ja anna püh-
hast ellada, Keif pattud seisko tahha. Oh! õp-
peta meid kassinust, Keif kurja lihha himmustus
Meist hopis jägo mahha. Aia, Sata, Minno
mele õige tele taewa ülles; Siinna ikka jään so
sülless?

79.

Komm', o komm', du Geist des Lebens ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Oh! sa ello Waim', meil' tulle, Wäggen
Jummal iggawest, Omma wäega meile
olle Peästjaks surma woimussest, Tulleb sinnust
walgustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal kumbel ella-
da, Kinnita meid wäggenaste Sinno tahtmist
teggema. Kes sind tunneb õiete, Sedda petta
üksige.

3. Op.

3. Öppeta meid eksitusses Digid jälgi viisima, Lasse meid, kes rummalusses, Ede tee peäl tõndida. Anna, et saaks parrandud, Mis on enne eksitud.

4. Tunnista meil' issi sedda, Meid so lapsed ollewad, Juhhata, kui juhtub hädda, Jäsa peäle watama. Kui nou pudub teikile, Siis hea nou on temmale.

5. Keiges waimo ahhastusses Ohka sinna meie sees; Meie palwes, ohkamisses Seisa issi meie eest, Et saaks lotus kinnitud, Palwe was tomoetud.

6. Kui on rõmo kassinaste Sure raske murte sees, Abbi tulleb waewalt kätte, Aeg on igaw kannates; Meie hinged rõmusta, Kanna tust meid öppeta.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Ollewäggero abbimees, Wotta temma wiha teelda, Ella issi mele sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski meile woimus saab.

8. Kui ust tahhab nõdraks sada, Pea sedda üllewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle kurja waenlasel. Käl ma ollen julge teäl Sinno pühha sanna peäl.

9. Saab siit ilmast ärrajouda, Tulleb wiimne tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Omma rõmo-rigisse, Seal on hinge rõmustus, Keigetallim parrandus.

80.

Komm Heiliger Geist, Herr Gott ic.

Oh pühha Waim! nüüd tulle sa, Ja täida armo tullega So rahwa süddame ja mele,
Et

Et armo näitwad diete! Oh, Issand! omma sannaga Meid usfule keik koggud sa, Ja rahwast keigest ilma maast, Sest kindame sind süddamest. Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! armwita, Et meie wolme öppida Keik tundma diget Jummalat, Kui sinna kirjas tunnistad. Oh! kela kirja teggemast Ja muud kui Jesust öppimast, Meid diges uskus kindlaks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halleluja!

3. Sa pühha armo tulloke, Meid usso läbbi kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei ristial taggane. Oh! alta omma armoga Keik lihha nõdrust kinnitad, Et meie hästi wõtlime, Ja sust ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

81.

Komm, komm, o Himmels: Lanke n.

Wisil: Ei lahku minna sinnust re.

Oh! taewa tuikenne, Sa Fallis pühha Waim, Sa armo tullokenne, Sa dige rõmo taim, Oh! tulle minnule Siin minno jure jäina, Et on hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda ussoga, Ja sedda pühhastanud Jo omma werrega, Ja sedda walmistand Siin honeks Jummalale Sell' keigekõrgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke, Ja heldeks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wotta kossuta Kes nõdrad, woimatunud, Kes wäetimid ja haiged, So armo ainniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees,
 Ning waestel' Partlikkuile Üks toitja waesusses,
 Neid haigid parrandad, Neid eksijaid sa satad,
 Neid murrelikkuid peastad, Kes sögge, jubha-
 tad.

5. Keif innimeste meled, Kus tahhad, kånad
 sa, Keif kurja nou ja mõtted Teed sinna tühjaks
 ka, Keif kõrkust sinna nõad, Kes kõrkid, mahha-
 toukad, Et iggamees siis armab; Ennå! mis
 Zummal teeb.

6. Kui kurbdus tulles peäle, Kes waewast
 wassinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad
 kosfunud, Kõl sinna üllendad; Kes agga surus-
 telles Ja ennast targaks panneb, Siis jälle al-
 landad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda
 Päes, Ja üllekohtustele On woimus kiusates;
 Siis sinna armutatad, Teed tühjaks kiusatused,
 Ja kurjad innimesed Kõl kangelst hirmutatad.

8. Kui Warao teeb waewa So Israeilile, Siis
 nõad sa nende hädda, Kõl nou on sinnule, Sa
 Mosest läkkitatad, Kui sunniti neid tõle, Mis ras-
 kem pandi peäle; Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda, Kui mul on wil-
 letsust, Et kånad ärra hädda Ja keif muud õne-
 netust, Kui ilmas nõhha saab, Et nou on kas-
 sinaste, Siis ikka waggewaste So heldus kina-
 nitad.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle illemelt
 Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb teält, Mo-
 wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja südda-
 messe tulled; Oh tulle mulle ka!

82.

D du allersüfste Frende re.

Wisil: Sion kaebab sures hädda re.

Pühha Waim, sa ainus abbi; Meie walguš
 olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meid
 ei jätta katsmatta; Keige asia teggia, Alma
 üllespiddaia, Heida armo minno peäle, Kule
 minno laulo heäle.

2. Keigekallim hinge warra, Minno Jesand
 olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab hukka
 minnema; Jesand tulle armoga Minno sisse el
 lama, Et ma patto mahhajattan, Sinno saan
 na wastowõttan.

3. Sinna tulled taewast mahha Ning tood
 meile õnnistust, Wõttad ärra, mis on pahha,
 Ja keik hinge tiggedust; Jesust ning ka Jesus
 sest Satad armo iggawest. Anna mulle sinno
 õnne, Täida sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik
 mis fallaja Sinna merre liwa loed, Keik woid
 sinna arwata; Sinna tunned tõeste, Et ma ol
 len pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma
 armas ollen sulle.

5. Jkka olled sinna pühha, Ei woi roppust
 fallida, Patto peal läib sinno wiha, Puhtas
 hinges ellad sa; Aita Jesand heldeste, Wotta
 mind nüüd diete Keigest pattust puhtaks teha,
 Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tuškenne Olled wägga tasfa
 ne, Helde, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurja
 le

le; Nita mind siis nenda ka Dmma waenlast
armasta, Siis ei woi neid wihhastada, Ked-
da wottad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sin-
na armoga, Anna, et mind ükski hädda Sin-
must ei woi lahuta; Wotta mind so holele, Min-
na tahhan foggone Ennast sinno ommaks anda,
Sinno armo meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei
armaste: Sedda tahhan minna tehha, Mis on
sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kur-
rati meelt teggemast, Et ma temma teggo jäts-
tan, Ja sind ükski kuulma töttan.

9. Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab
Tiufata Mind, et sudan wasto panna, Patto
ärrasurmada; Eihha himmo ka-uta, Pattad
mo sees lõppeta, Et ma woiksin ueks sada,
Summalat ni rõmustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peästa, Kui
ma juhtun eksiima, Mind ka jälle ülestösta,
Kui ma sattun langema; Kui mo surma tund on
käes, Olle sinna abbimees Wotta pärrast sedda
waewa Mind so jure ülles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist, 1c.

Sind pühha Waimo palkume, Oh! anna
usko kindlaste, Kui surm tulleb, wotta
Heldeste meid hoida; Et siis waewa järrel
Woime rõmo leida. Kurielison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesust
Kris-

Kristust tunneme, Ning et meie woime Lota
temma peäle, Kes meid on saatnud Dige isša-
male, Kūrieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita
armus ellada, Et armastame Teine teist niūd
sūddamest, Ning ūhhel meel Ellame siin keigest
wāest, Kūrieleison.

4. Sa rōmustaja hādada sees, Oh! olle sur-
mas abbimees, Et ei lähā arraks Meled sures
hābbis, Kui tōstab waenlane Sūūd meie sūd-
dames, Kūrieleison.

48.

Gotte Vater, sende deinen Geist, zc.

Wifil: Keik tulge minno jure niūd, zc.

So waimo, Issa, lākkita! Et poeg sind kās-
nud palluda, Siis anna taewast tedda.
Kui õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhka-
me, Oh! ärra põlga sedda.

2. Ei ūkski woinud tenida Eh! omma nouga
pārrida Se Waimo ennesele: Se on ūks selge
armo hā, Mis surma lābbi heldeste On Kris-
tus saatnud meile.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtus-
me Adamas Ni sure hādada sisse: Se lābbi,
Jummal parrago! Et ollime ni armoto, Sai
Lurrat woimust isše.

4. Niūd agga, Issand, teame, Ja uskus
meles peame, Mis Kristusfest meil' todi, Et
temma omma surmaga Meil' annab taewast
pārrida, Kui tedda risti podi.

Ug 2

5. Meil'

5. Meil usko armust antakse, Ja pühhas Waimust seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea Issand, sinnota Mo õige usk woib löppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui kurjad usko liusawad, Ja kurjast wastopannewad, Woib pühha Waim meid hoida; Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab Tangešt hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arwitab Ja nõdrusses meid kosutab, Siis saab kül woinus meile. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad ühtegit, Ei sa ka woinust neile.

8. Ja põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant rõmustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Rist tehko kül meil kibbedat, Et pühha Waim teeb maggusat, On walgus pimmedusses; Et koggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul ellada Ni sures willetsusses.

10. Neid temma tõest armastab, Kes Jummalat kui Issandat Siin keigest melest kartwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Neid tassasid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust pöörwad.

11. Ei lahku temma ialge, Jääb meie jure truiste Ka wiimses surma waewas. Kui keik maailm siin hukka lääb, Siis temma meile osfaks jääb, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa, helde jaggaja! Oh! Kule palwet armoga, Ja sedda andi anna. So waimo meile läkkita, Siin temma läbbi juhata, Ja taewasse meid kanna.

Laulud

Kolm=ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr 16.

Nu, kitus olgo iggatwest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heldusfest Meid awmitanid jälle. Meist melehea on Jummalal, Suur rahho=polwo on taewa al, Keik waen on otfa sanud.

2 Sind, Issa, meie kidade Ning pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Keik omma sanna läbbi; So wäggi se on otfata, Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Issand.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Kes Issast tülled taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peästa ärra waewast. Ma pallun keigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Oh! anna meille armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõmus taja taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peästis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab lõpmatta Se peäle meie lotus.

86.

Gott der Vater wohn uns bey 16.

Jummal Issa, meie jä, Meid peästa kurjast ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita õnfast surra. Kurratist meid peästa sa, Basf' meid

so peäle lota, Ning sinnust abbi ota, Keik sinno kã=est wotta. Las' meid olla sinno sees, So ommaks ennast anda, Ning kurja wasto panna, So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on jah, Müüd laulgem keik Halleuja.

2. JEsus Kristus, meile ja, Meid 2c.

3. Pühha Waim, ka meile ja, Meid 2c.

87.

Kyrie, Ach Vater allerhöchster Gott 1c.

Kürrie, Oh! Jummal Jssa kõrges wäes, So kãsko põlgab iggamees, Oh! ärra nuhtle sõggedust, Mis siin teeb paljo eksitust. Oh heida armo!

2. Kriste! Te, walgus, wärraw olled sa, Sa olled tödde, ello ka, Se Jssa sanna iggawest, Kes rõmustab meie süddamest, Oh heida armo!

3. Kürrie, Oh pühha Waim! meid hädda seest Müüd armust peästa iggawest; Meid ärra jätta aitmatta, Kes so peäl lootwad usfoga, Oh heida armo!

88.

Nun mach' uns heilig HErrre Gott 1c.

Wisil: Oh JEsus Kristus! tulle sa, 2c.

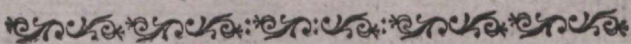
Müüd te mind pühha's armoga, Ning minno südda puhhasta. Oh! Jummal Jssa, Taitse mind, Et süddamest ma kidan sind.

2. Oh! JEsus õnnisteggia, Mind peästsid, omma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So rahho anna minnule.

3. Oh!

3. Oh! pühha Waim, mind walgusta, Mind täida omma armoga, Mo arga süddant rõmusa, Et sulle ellan kartmatta.

4. Kolm=ainus Jummal surest wäest, Kes olled Jummal iggawest, Mind kule ning mind armwita, Au olgo sulle lõpmatta.

Jani Päwal.

Safaria Ritusse=Laul.

89.

Gelobet sey der Herr, der 12.

Wifil: Minno hing auustab wägga 12.

Aidatud olgo Issand, Israeli Jummal, Et temma on tulnud katsma ja ärralun nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sarwe, Omma sullase Daweti koiast.

3. (Nenda kui temma on rākinud omma pühha Prohwetide su läbbi, Kes ma=ilma algmisest on olnud.)

4. Et temma meid piddi ärrapeästma Meie waenlaste käest, ja keikide käest kes meid wihkawad;

5. Ning meie wanrematte peäle hallastama, Ja omma pühha seādusse mele tulletama.

6. Se wande järrele, mis ta on wandunud Meie Issale Abraamile;

7. Meile anda, et meie kui ärrapeästetud om-

ma waenlaste käest, Ilma kartmata tedda pida
dime tenima.

8. Pühhitsuses ja õigususes temma ees Keige
meie ello aega.

9. Ning, sinna Lapsokke, sind peab Keigeõrge
ma Prohwetiks hütama; Sest sinna pead JS
sanda palle eel kaima temma teed walnistama.

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks = andmisses sees;

11. Meie Jummalale südamelikko hallastusse
läbbi, Misga meid on tulnud katsma se tous
minne kõrgest;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedus-
ses ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee
peäle seadma.

13. Kitus ja au olgo Jummalale Issale,
ning selle Poiale Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggaweseks aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina-Maria Põwal.

Maria Kitusse-Laul.

90.

Meine Seele erheb't den Herren, 1c.

Minno hing auustab wägga Issandat: Ja
minno waim on wägga rõmus Jummalale
minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waainud omma ümmardaja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kiitwad mind õusaks keige põlwe rahwas.

3. Sest mulle on furi asjo teinud Se wäggew, ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni Mende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma käre-warrega suur wäggew üllesnäitnud: Temma on laiale pillanud neid, kes uhked on omma süddame melest.

6. Temma on wäggewaid au-järgede peält mahharoutanud, Ning allandikkuid üllendanud.

7. Kennel nälg on, neid on temma täitnud hea annettega, Ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma fullase Israeli, Et ta piddi omma hallastust mele tulletama iggaweste.

9. Menda kui temma on rākinud meie wanne matte wasto Abraamile ja temma seemnele.

10. Kitus ja au olgo Jummalale Isfale, ning selle Poiale, ning selle pühhale Waimule.

11. Menda kui olli algmisses nüüd ning ikka, Ja iggaweste iggawessaks aiaks, Amen.

Mihkli Päwal.

91.

Die Engel, die im Himmels Licht se.

Wisil: Nüüd risti rahwas laulage se.

Need Inglid taewa walgusses, Kes Isfandast
 Eg 5 seal

seäl kiitwad, Ja temma palle selgusses Ja su-
res auus näwad; Need Jesandast on pandud
teäl Reid lapsi hoidma ilma peäl, Ja wägge
waste kaitsuma.

2. Mis arm ja heldus on käl se, Mis Zum-
mal teeb meil' waestel', Et Inglid hoidjaks an-
talfe Ja kaitstaks neil' lastel', Kes puhtast me-
lest usjwad, Sest wotkem kita Zummalat
Müüd Ingliseega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatses Ni kumbest kui
ka melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate
siin alles. Meist Inglise sedda tehakse, Mis
Zummal tahhab üksine, Ni taewas kui siin
ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keik kurja ussi-
naste, Mis kelab nenda ellamast, Kui Inglise
ellatakse. Keik ilma-ma au pölgage, Ja Zum-
malat siin tenige Heal meel' kui need Inglise.

5. Kes omma lullikmettele Siin melerwalda
annab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmford
pühha laulab Keik Ingli-hulk ja foggodus, Kes
römoga teeb auustust Sell' surel' Zummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
ikka kita Sind, Issa pühha Waimoga, Ja sulle
ka au näita kui pühha Ingli sarnane, Et saan so-
auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

O Gott, der du aus Herzens Grund, ic.

Wiß: Keik kallis hinge önnistus ic.

Oh Zummal! kes sa heldusfest Armastad in-
nimesse, Teed head ka leigest süddamest,
Kui

Kui Jēsa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname, Et iggapääw meil' ueste Sa laesed armo paista.

2. Keif ennama sind kidade, Et olled Ingliseffi So auuks lonud targaste, Et hoidroad inimesfi, Et meie jalg siin ialge, Kui on ma tee peäl kōnnime, Ei kirwi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jēsa tae was Meid mälletad ni truiste Siin meie sures waewas, Et sinna armust murretsed, Kuu agga käume biged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jēssand! arwamatta, Ei sünni se, et peame Sull' jama tännamatta; Sepärrast meie tänname, Ja julgēst üllesrāgime So sure helde armo.

5. Need Inglid on jo wāggewad, Ja meie kōrwas seistwad, Ja kir'kud, kolid, wannemad Kui kanged mehhed kaitswad, Et jānuid alles rikk' matta, Ei kaddund āra kuulmatta Sel kangel kurjal aial.

6. Oh! anna meil' siin lõpmatta Sind süddas mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid āraaia, Et armastame pūhbitust, Ja armo, pūhtust, allandust, Et kawwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis filmadega nāme, Mis naitab meil' keif ilma-ma, Ja sinno sannast teame, So armo, wāgge, tarkust ka So auuks ülleskuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes hādas hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglise de lābbi kaitstud; Siis anna neid ka eddas Siin keikis paikus allati Meil' ūmber leri tehha.

9. So pūhha risti-foggodus ka nende hōleks olgo

olgo, Ja igga male õnnistust Ja rahho järgest
tulgo, Et nemmad ka keik õnnetust Ja pörgo-
liste karwalust Meist keikist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimseks kangest wäest Meid
kurrati käest peästa, Ja meie wäeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõp-
matta ka lauldud.

Pühhaft Jummal Sannast.

93.

Liebster Jesu, wir sind hier, ic.

Mittias Jesus! armwita Sinno sanna hästi
kuulda, Meelt ja mõtted walmista, Pal-
wed armust wastowotta. Sinno Waim
meid walgustago: Ma peält taewa juhhatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei
se ennesest süin lõppe. Meie kuhhugi ei kõlba,
Kui sa üssi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgussest, Kes meil
Jesust taewast antud, Te, ma pallun südda-
mest, Süddant, suud ja kõrwad lahti. Pal-
wed, laulud Jesus sinna Lasse hästi korda
winnä.

94.

Dun Gott Lob! es ist vollbracht, ic.

Jummal olgo tänndtud, Keik on hästi korda
läi-

läinud, Palwed, laulud, õppetus; Jummal on keif hästi teinud. Wotkem sedda mele pan-na, Se eest temmale au anda.

2. Läkki koi rahhoga, Jummal on meid õn-nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida tem-ma õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja meid ennam walmistago.

3. Läh'me ellik tulleme, On ning rahho meile olgo; Andko jätko leiwale, Jummal keikis ap-pi tulgo, Nitko õnsast ärrasurra, Ja meid wiimselt taewa tulla.

95.

Her Jesu Christ, dich zu uns wend, 10.

Oh Jesus Kristus! tulle sa, So Walmo meile läkkita, Kes meid woiks aita armo-ga, Ning tõe tele juhata.

2. Te lahti sinid sind tännada, Ja meie süd-dant walmista; Se õige usso anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Oh pühha! pühha! õlled sa, Ning pallest pallest seäl ka Sind näme õnsa rõmoga.

4. Nu selle taewa Issale, Nu temna aino Poiale, Nu pühhal' Waimul' iggawest, Ning täanno andkem keigest wäest.

96.

O Mensch, wie ist dein Herz bestellt, 2c.

Wisil: Need wallatumad kirtlewad 2c.

Sa innimenne! ussinast Oh wata warra, hilla, Mis kaswab sinno süddamest, Kas õhha
kad

Kad, woi wilja? Sest wiljast semet tunnuksse,
Mis sinno sisse tehakse, Teeb waenlane, woi
Jummal?

2. Uns sinno südda kowwa te, Kus käiad
labbikawad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lin-
nud seaned sõwad, Siis sinna ärra mõtlege, Et
on üks tühi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Uns seme ärratallatud, Ja ärrasõdud lin-
dust, Siis ust on ärrakaddunud, Ja polle him-
gel toidust, Kui temma langend kõrwale, Ei
tunne südda ühtege, Siis ello te on kinni.

4. Uns südda pea sarnane, Pat sedda kow-
waks reinud, Ei kaswa seme sugguge, Siis tem-
ma hukka läinud, Ei polle marga paele, Ei sa
seält wägge seemnele Seal kossuda ja õitsta.

5. Uns südda pattust põõrmatta, Ja polle kat-
ti murud, Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto-
tunnud; Kui murrestes sa allandat, Ja pallud
uskus Jummalat, Siis temma kossud jälle.

6. Kui ohakad on süddames Ja selle ello
murre, Et pead luggu rikkussest, Et nalga sa ei
surre; Siis temma semet lämmatab, Et temma
hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Mi luugu on, kui noutakse Ma ilma him-
mo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui warra,
wilja tagga: Siis kaub ärra iggawest Se ello
sauna sädamest, Ei kanna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head
maad ilmas nähha, Mis õiete on harritud, Ja
Jummalale teada, Seal seme, kedda Jummal
loob, Käl saddakordse wilja toob; Se on üks
õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo
ennast

ennast petko, Waid tunnistago omma süüd,
Ja tanna pattust pöörgo; Aeg ärralaab, surm
jouab ka, Sa iggawest pead surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnale Uht katkipeks-
tud süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks
olla seäl sees assent, Et ta saaks walmis wil-
jale, Mis taewa käib mo järrele, Ja kannab
tuhhatkordsed.

97.

O Herre Gott, dein göttlich Wort, ic.

So sanna se On seggane Meil', Jummal, kaua
olnud, Senni kui se Meil' hetdeste On jälle
teada tulnud, Kui keikide Apostlide Head kir-
jad sedda näitwad; Ma tannan sest Sind süd-
damest, Need hinge nälgä täitwad.

2. Mi selgeste Sa walgusse Nüüd meie silmad
näwad, Oh hallasta, mo Jummal! sa Ka nende
peäl', kes salgwad Sind, lotes weel Se tühja
peäl' Mis innimesed seädwad. So sannaga
Neid walgusta, Et hukkatussest pääswad.

3. So pärralt ke On viete, Se peab esmalt
uffma, Ning armo tö Ja lotusse Siin Jesu ar-
must wotma, Ja liigimest Ka süddamest Heal
melel armastama, Ning süddant ka Kül kassi-
ma, Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid Loja sa! So armoga Meil' sedda pead
andma Kes lodab nüüd, Sel polle süüd, Ei
woi sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keik waen-
lased Neid ning so sanna rikk'da, Et maksa need
Sull' middagi, Se nou peab tühiaks sama.

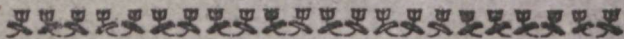
5. Oh! parranda Se hädda ka, Et need ka pat-
tust

tust pöördwad, So sanna ke Ei tahhage, Waid
waltet õppetawad; Need laidawad Ning põlga-
wad, Mis nemmad polle kuulnud, So sanna
ka Neil teadmatta, Eks kurrat sedda teinud?

6. Mull' tõssi se On Põggone, Mis Paulus üs-
les pannud, Keil hukka lääb, Mis film siin nääb,
So sanna, Jummal, jänud On terweks weel, Et
kui se peäl Need kurrad nurrisewad, Kui tiggeweel
On nende meel, Kõl omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teal Mo Jõsa weel, Sest
sirm mull' kaskuks tulleb, So werrega Meid
peästid sa, Sest südda rõmo tunneb. Ma tän-
nan sind, Oh! wotta mind Mi armsast õnnis-
tada, Kui õppetad Ning tootad, Se peäle tah-
han lota.

8 Sest lodan ma, Et Jõsand sa Ei jätta
hädas mahha, Kes usso sees Ning süddames
So sanna noudwad takka, Meid rõmustad
Ning õnnistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma
pallun sind, Oh! aita mind, Et rõõmsaste
woin surra.

Jummala Kõnnest Kõsust.

89.

Mensch, wilt du leben seliglich ic.

Kui Jummalaga püäd sa, Oh inimenne!
ellada, Meid kumme kasko pead sa, Mis
Jummal andis, piddama Kõrieleison.

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
wotta

wotta piddada, Mo peäle lota üksine, Mull' anna ennast foggone. Kūrieleison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind pallu, kui sul hādada kās, Se pūhhapāwa pūhhitse, Et so sees tehha woin mo tō. Kūrieleison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma kawwas lusfeta, Ning āra ella wiha sees, Ja olle kassin naese-meēs. Kūrieleison.

5. Muid' omma, āra warrasta, Mis walle, āra tunništa, Ning āra pūa woōra naest, Eht woōra perret, wiha, weist. Kūrieleison.

99.

Dis find die heil'gen zehn Gebot ic.

Need kumme kāsko moistkem nūūd, Need nait wad meile patto suūd, Neid sanud Moses Jummalalt, Ning tōi neid meile ūllewelt. Kūrieleison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid āra wotta auusta, Mo peäle loda sūddamest, Ning armasta mind keigest wāest. Kūrieleison.

3. Oh! āra wotta nimmeta Mo kallist nimme asiata; Waid hūa appi sūddamest, Ning kida mind ka iggawest. Kūrieleison.

4. Sa pead omma perrega Sel pūhhapāwal hingama, Kas' seista argi-pāwa tōōd, Et Jummal jūno sees teeks hāād. Kūrieleison.

5. So issa ikka auusta, Ning emma āra unnušta, Kui jouad neile tehha hāād, Siis sinna kawa ellus' jāād. Kūrieleison.

5. Ei pea tapma, wiikama, Ei maksma furia
Hh fur.

Kurjaga, Waid olle kaunis tassane, Te head so wihameestele. Kúrieleison.

7. Ja puhtaks abbiello sees, Teist árra púa súddames, Keik roppust wotta wihlada, Ja illa puhtast ellada. Kúrieleison.

8. Muid' omma, árra warrasta, Eiig kasso jágo noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning iagga waestel' ommast káest. Kúrieleison.

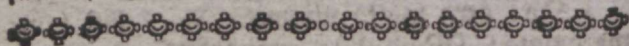
9. Ka árra rági kawwalast, Ja karda wallet útlemaft, Kes siita, sell' eest kosta sa, Mis bige sedda tunnista. Kúrieleison.

10. Sul árgo olgo himmustust Gest, mis on teise párraudus, Te liggimesseft' nenda háád, Kui isse-ennesele teed. Kúrieleison.

11. Muid naesi árra himmusta, Ning wóðra orja kinnita, Et nemmad jáwad paigale, Ning teggewad tóðd aufaste. Kúrieleison.

12. Neist kásust meie óppime, Et pat meid rikk'nud kurjaste, Ja kuida Jummal tahhab ka, Et ello peab petama. Kúrieleison.

13. Meid armust JEsus arwita, Sa olled ónnisteggia, Meil polle abbi ommast tóðst, Se satab pórgo iggawest. Kúrieleison.

Pühhaft Kristi-Utsust.

100.

Wir gláuben all' an einen Gott ic.

Mie ussume Keik aino Jummal Ma ning taewa Loja sisse, Kes issa kom bel armoga Meid keik lapsiks huab isse.

isse. Temma tabhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tabhab ikka teelda, Kui meid kurrat püab neelda, Ea kannab murret meie eest Kui wäggen Jummal iggawest.

2. Meie ussume JEsusse Kristusse Jummalaning innimesse, Kes õnnistust toob teikile, Jsa sa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõssin' innimenne, Uskus pühast Waimust sadud, Meie heaks ma-ilma tuluud, Du surnud risti sambas tõest, Ning tousnud ülles ommast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jsa ning se Poiaga Üks Jummal on, ja wot tab isse Keik kurwad ma peäl rõmusta, Annab andi ilma peäle, Risti-rahwal' ühhe mele, Süüd siin andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater der du alle Dinge ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha ic.

Oh Jummal Jsa! ilma Poia, Ja teige asja teggia, Sa teige rahwa õnne toja, Sind pidab teik se ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jsa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõppetasiid wanna aega, Du temma taewast läkitud, Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jsa! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne ilma

ma ollemist, Ja omma's lapsiks wastomotnud,
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse
süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

4. Kui pāwast walgus wāljatulleb, Ja wessi
touseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled,
Keif head sa jaggad saggedast; Sind auustakse
süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

5. Sa lassed omma pāwa tōusta Ni kurbale
kui waggale. So heldust annad sinna paista,
Ei nuhtle ial ärkiste: Sind auustakse südda-
mest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Meil jo
ma-ilma algmistest, Meid sanna lābbi liggi to-
nud, Et õn'aks same iggawest; Sind auustak-
se süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

7. Se, kes on ilma-awamatta, Ja kenne
wāggi modimatta; Ja surus ilma-mōtlematta,
Sesamma ilma-noudmatta; Sind auustakse
süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

8. Ma, taewas on tās sinno auu, Keif loju-
sed sind paluwad, Keif kiitwad sinno targa
nouu, Kes ial ma peäl ellawad; Sind auus-
takse süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

9. Sind auustab keif ingli-wāggi, Ja
laulwad pühha! pühha! ka, Kes algmistest
suurt immet teggi, ka sedda kiitwad lõpmatta;
Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jēsa!
iggawest.

10. Keif pühhad õnsad taewalissed Sind kiit-
wad sure healega, Ma peäl keif risti-innimesed
Sind kummardawad auuga. Sind auustakse
süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

11. So nimmi sago pühhoeks petud, So riik
meil tulgo ilma peal, Mis tahhad, sago nenda
tehtud, Kui tehhaeks taewas üllewel, Meil jag-
ga leiba heldest läest, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil wotta süüd ni andeks anda, Kui
meie andeks anname, Meid ärra kiusatusse sa-
ta, Et keigest kurbust peaseme; Sull' olgo kei-
gest süddamest Au, litus, tanno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst zc.

Wisil: Oh! workem Jummalat Suust zc.

Oh! wötke katsuda Ja süddant läbbiwata,
Kas õige uff teil on, Kas Kristus seält on
leida; Arm, heldus, allandus, Pitsmeel ja kannas-
tus, Ja melest tassane, On temma õppetus.

2. Uff selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab õmmeti Kui loit ni wallusaste, Teeb
Jesu sarnatseks, Se näikse selgeste, Uut süd-
dant meile teeb, Kui uest sunnime.

3. Uff tõest Kristussest Saab ello ennesele,
Ja jaggab läbbemal Head heldest melest jälle;
Et temma Kristussest Siis armust rikkaks saab,
Sest kidab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Uff lodab kindlaste, Mis Jummal toota-
nud, Mis temma väkinud Ja jannas kinnita-
nud, Se lotus liikmatta Jaab Teisma korwas-
te, Ei häddas, ristis ka Ei liingu kühoge.

5. Kel uff on, Kül se woib Ka wenda armasta-
da, Et sedda Jummalast Peab rohkest tasutama,

Ni kuida Jummal teeb, Ni hea! kui kurjale,
Ni temma südamest Teeb neile keikile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia
annud, Kui meie alles weel Ta peäle wihha
kannud, Kui sedda öiere So mele tulletad, Siis
wihha mahhajaab, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Ni tehkem wene
nal' jälle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sin
na selle; Kui legi waanub sind, Siis tedda õn-
nista, Se tasfutakse keik Se taewa auuga.

8. Kui Jummal panneb sind Uht raskest risti
kandma, Ust sedda kergeks teeb, Ja kannatust
woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jum-
malat, Kõl temma pea siis So hädda löppetab.

9. Ust annab õppetust, Sest muido olled rum-
mal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde
Jummal; Se satab palwele, Ja otas Kristus
sest Head tekha joudo süin, Ja mitte ennesest.

10. Ust õppib ükšine Sind Jesu peäle waat-
ma, Ta Waim ükšpäinis sind, Head teggema
woib sata. Et kangelaelust ning Liigjulgust surre-
tad, Et Jummal sinust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katšuda, Kas Kristus so sees
ellab, Se on, mis pärrast ust Ni kangelust murret
peab, Se annab õigust sull', Woib pattust puh-
hasta, Teeb rõõmu, joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Isand! wotta siis Mo usko kaswa-
tada, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma,
Kus õige walgus on, Seal temma paistab ka,
Et Jummal miinas sees Woiks järgest ellada.

Jõsa meie Palwest.

103.

Jst es nicht ein Werk der Gnaden zc.

Wisil: Arka ülles, minno südda zc.

Eks se olle arm ja heldus, Jummalaga kõnnel
da, Et sei pattusel on julgus Temma ette
astuda, Et ta wottab armasta, Pattud
andeks anda ka, Ja, kui igganes on wana,
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hädada alles, Loda agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl Kõl siin maas
so kambreis teal, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa miina.

3. Sinna risti-innimenne, Wõtta järcest
palluda; Palwed, oh! mis immelinne, Wõwad
taewast awwada; Tahhab kurrat määsada, Ja
sind kurrast kiusada, Jhho, hinge pörge sata,
Sind ta peab rahhul jätma.

4. JEsus pallus saggedaste, Wõttab meid
ka õppeta, Et kui Jõsa ussinaste Wõttame siin
palluda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tul-
lo palwele Et se läbbi waggadele Taewa te-
on lahti jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kius-
sates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wi-
hastes: Olgo siis se üllem tõ, Et sa tõttad pal-
wele, Jummal woio kõi ärrakeelda, Et sind
kurrat et woi neelda.

6. Kui sind ristis waewatakse, Wotta warfi
õhkada: Kui sind wägga hirmurakse, Oh! siis
mele tulleta, Et on Jummal üllewel, Kes wõib
peästa häddast teäl, Wata agga temma peäle,
Temma aitab murren jälle.

7. Temma annab mis on waia Dümna waes-
te lastele, Jhho, hinge, ello-maia Hoiab
temma heldeste, Keik mis yudub sinnule, Sed-
da kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab,
Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra mõtle kaksipiddi, Jummal aitab
tõeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, õhka
allari, Kui ta Poia lakkitand, Kes meid pör-
guit lunnastand, Eks ta peaks murret kandma
Temmaga keik meile anda?

9. JEsus, kui ta wahhest olli Dümna Jssa
pallumas, Selgus temma ümber tulli Jssa
tedda auustas! Sinna usklik palluja, Pallu
se da Jssa ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so
waigus wuseb pea?

10. Kui sa unnest ülesärkad, Selget päwa
walget nääd, Mis sa parramat siis märkad,
Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warfi palwe-
ga Wottad Poja leppita. Pallu päwa loja miin-
nes, Pallu tedda päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wõtta, Mis sull'
Jummal rohkest kaeist Dümistab, kui sa ei totta
Tedda tännama se eest? Roggematta se ei sa,
Eawast jaggatakse ka; Sa ei pea unnustama
Woga wottes tännomatta.

12. Kai sa õhts mahhahaidad kime-wodi mag-
gama;

gama, Paksus Pimedusfes seinad, Tahhad rah-
hul hingada, Palu sinna kängeste Et sind Jum-
mal warjule Bottaks ingli läbbi hoida, Et sind
kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda innimenne Palwel' ennast
walmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Omma süddant korwaste
Panne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei nela
Egga pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad illes Taewa pole
palludes, Temma olli Jesaja süüles, Siina miin-
na iggatses. Kui sa lähhad palluma, Ärra ilma
armasta, Salga temma himmo ärra, Süd-
dant taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need wõd-
rad mõtted ka Ei so süddant ärrakäna, Siis ei
jä sa abbita. Et küll sa ei kõnnele, Ohka agga
järgeste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei neid
armas Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jesust pead, Tedda tõesti
armastad, Siis sa saad, kui issi tead, Mis
sa ial himmustad. Jummal annab heldeste,
Mis on tarwis sinnule, Loda, ärgo olgo mur-
ret, Senni kui sa õnsasi sured.

104.

Water unser im Himmelreich 16.

Oh Jesaja taewa rigi sees! Sa käsõid meid
keik süddameest Kui wennaksed sind palluda,
Ning häddas appi kutsuda. Oh! aira, et ei üksi
leel, Waid palwed peaks hing ja meel.

Oh 5

2. Se

2. So nimmi sago pühhitstud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle-õppetud, Ja lõppeks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno kääst Meil nüüd ning parrast iggawest, So Waimo, omma aüniga lass' meie jures ellada; Keik pörgo wiuha lämmata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne süin ilma peäl Sündko kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meie sünnib ialge, Keik kurja tahtmist tallita, Mis puab sünnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis mund tarwis ihhule, Meid hoia többe, tulle eest, Ning peästa nälja, waeno kääst, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Süis omma wiuhameestele Heal meel andeks anname, Ning te meid wal mis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hahtab kiusama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning meie lihha kihhutab, Süis anna woimust kowwaste, Et usso läbbi woidame.

8. Meid peästa keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoia kurja surma eest, Ning peästa wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So aiu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem keik ussoga: Amen, oh Jesand! arowita, Et meie lindlast ussume, Et meie palwet kuultakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Pühhaft Riistmisfest.

105.

Christ unser Herr zum Jordan kam ic.

Alli JEsus sure armoga Jordani jõeale tulli,
Et temma piddi teggema, Mis Jsa sead-
nud olli, Siis püdis ta Joannesfest, Et
piddi rist'ma tedda, Ja seadis pühha pessemist,
Mis parrandab keik hädda JEsusse werre läbbi.

2. Siis pangem sedda tähhele, Mis se on:
rahwaft rist'ma, Gest Jummal käsib kowwas-
te, Et peame keik uskma. Siin peab wessi
ollema, Ei süsli palkas wessi, Waid teäl on
temma sanna ka Ja pühha Waimo käsfi, Se
on se ristja issi.

3. Kül sedda näitsid selgeste, Need tähhed
ning se sanna, Mis Jsa räkis heideste, Ja
käsfiis mele panna, Et ütles: minno Poeg on
se, Mul on hea meel ta peäle: Siis kartke ted-
da diete, Ja kuulge temma heäle, Ning wotke
temma sanna.

4. Ka Jummal Poeg on issi teäl, Kes õige
innimenne, Ning pühha Waim on temma
peäl, Kui wagga tuikenne; Gest tulleb meile
uskuda, Et kui meid ristitakse, Kolm-ainus
Jummal ristib ka, Ja nenda walmistakse Meid
temma ello-honeks.

5. Apostlid JEsus õppetas: Et minge ilma
sisse, Ning tehke Jungriks ristides Keik lodud
innimesi: Kes usub ning saab, ristitud, Se
peab õusaks sama, Ja se on uesti sündinud, Ei
pea surma jäma, Waid pärrib taewa riki.

6. Et,

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ärra sedda, Saab patto pärrast lõpmatta Kõl tundma põrgo hädda, Ei omma õigus arowita, Se lähhab pea tühja, Se pat se wottab rikku da Keik, mis weel hea on nähha; Ei ommast Käest sa abbi.

7. Silm näab Kõl wet siin ollewa, Kui rahwast ristitakse, Ning waimus näikse, usfoga, Et süd dant puhhastakse, Kui ello weega tõeste JEsusse werre läbbi, Ni parrandakse rohkeste Keik meie hinge tõbbi, Mis pärritud ja tehtud.

Pühast Öhto = söma = aiaf.

106.

JEsus Christus, unser Heyland ic.

JEsus Kristus, Lunnastaja, Issa wihha leppitaja, Wottis kalli surmaga Meid Keik põrgo pinast peastada.

2. Omma surma mällestusfeks, Meie hinge õnnistusfeks Jaggas ihho leiwaga, Omma kal gist werd meil' winaga.

3. Kes sell' laual' tahhab miñna, Togo õiget usko siñna, Se kes kurjast siñna läab, Temma ello eest seäl surma söbb.

4. Kida wägga omma Loja, Kes on annud omma Poia, Et ta sinno assemel Hinge heit nud risti samba peäl.

5. Sinna pead usfma sedda, Se roog kolbab neii,

neil', kel hädä On ning raske hänge koorm, Ja
suur ahastus kui õige surm.

6. Sedda õnne Isfält taewas Püab südda
sures waewas, Kes on ilma usfota, Argo tuls
go mitte seie ka.

7. Isus ütleb: tulge waesed, Botke armo,
mehhed, naesed, Arst ei kolba terwile, Temma
nou neist naeruks pannakse.

8. Kui sa issi woiksid taewa Sada, miks
ma näggin waewa? Egga se roog kolba full',
Kui sa ommast wäest saad abbi kül.

9. Kui sa usfud kindlast sedda, Ning ei sal-
ga omma hädä, Siis sa olled walmistud,
Ning so hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peäle ar-
mo heida, Et ta sinnust abbi näab, Kuida Jum-
mal sulle armust teeb.

107.

Gotte sey gelobet und gebenedeyet ꝛc.

Aes omma ihhoga meid tänna söötud, Om-
ma werrega meid jootud, Sell' sammal
tänno ning ka kitus olgo, Se meil' hänge õn-
neks tulgo. Kurielison. So pühha ihho läb-
bi, oh Isuse! Mis Mariast sindinud tõeste,
Meid so pühha werrega Reiges hädädas aiwita.
Kurielison.

2. So pühha ihho mei' eest surma pandi, Sest
se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind meil'
näita, Se ei sünni melest heita. Kurielison. So
arm oh Isand! aias sinno peäl, Et so werri
tegar

teggi immet meil' Ning sa maksid meie süüd/
Eest on Jummal helde nüüd. Kõrieleison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna,
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna-arm meil
isfeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kõrieleison. Issand, aita omma waimoga
Sinno mele pärrast ellada, Et so risti-koggo-
dus Rahho saaks ja õnnistust. Kõrieleison.

108.

Jch komm jekt als ein armer Gast ic.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Ma tullen, armas Jummal, nüüd, Et sa
mind kutsud woõraks So lauale, kus kal-
list hüüd Mull' walmistasid warraks. Kui nälg
on minno hingele, Kui janno minno waimule,
Et hädda tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa kowwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitja Ni kui sa issi-
tead. Sa olled leiwaiks, kaewuks ka, Kes sõdab,
jodab armoga Neid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, bige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kosju-
tada: Sa armo laua walmistad, Sa keikile
se ehhitad, Kes sinno peäle lootwad.

4. Kui tallekeme otsin sind Mo hinge karjast
tagga; So ello-Manna sõdab mind, Kui nälg
mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui põdral' surest pallawast Wee himmo
peäle

peäle tulleb, Et temma külmasi hallikast, Siis
janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan,
Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks silma
läbbi.

6. Keik enamiste ihaldan, Ja pallun agga
sedda, Et keik mo pattud kahhetien, Sest need
mull' tewad hädda: Mull' õiget usko anna ka,
Mind õigussega ebhita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wõtta tommata Sest ilmast
taewa pole, Et ei ma-ilma armasta, So arm
mull' tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja
wihha lõppeb süddamest Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto
wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust
leida, Mo sees on selge hukatus, So jures
selge õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So püh
ha Waimo läbbi, Niüd jägo minnust mahha
ka Keik kurri tõ ja häbbi. Mo meelt ja mõtted
juhata, Mo kurjad himmud kauta, Mis enne
armastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis
hinge warra, Ma annan suud niüd sinnule,
Oh! ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peio
ke, Et risti peäl ni kalliste Mind olled ommaks
saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, kallis
Lunnastaja, Ja armastan sind õiete, Jaotan
sedda aega, Et sinna ello-jaggaja Seal keige
õnna rahwaga Mind taewa laual' kutsud.

CXI. Paul. Tarweti Paulo = Namatust.

Jch danke dem HErrn von ganzem zc.

Wisil : Minno hing auustab wägga zc.

Minna tahhan Jehowa kita keigest süddamest Nende öigede nou = piddamisses ja koggodusses.

2. Sured on Jehowa teud, Arrawallitsetud keik nende hea tahtmise järrel.

3. Tu ja kitus on temma teud, Ja temma öigus kestab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestusse seädnuud ; Armolinne ja süddamest hallastaja on Jehowa.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda kartwad ; Temma seädus on ikka temma meles.

6. Ommad wäggewad teud on ta teada annud omma rahwale, Et ta neile piddi andma pagganatte pärrandust.

7. Temma kätte tödd on tödde ja kohhus ; Tössifed on temma seädmisses.

8. Need on kinnitud ikka ja iggaweste, Ja tehtud töes ja öigusses.

9. Temma on omma rahwale ärralunnastamist läkkitayud, Temma on omma seädust käsknuud iggawesfeks ; pühha on temma nimmi ja tulleb karta.

10. Tarfusse algminne on Jehowa kartus ; Üks hea moistus neile keikile, kes sedda tewad, selle kitus kestab iggaweste.

11. Kitus ja au olgo Jummalale, Jesale ning selle Poiale, Ning selle Pühhale Waimule.

12. Menda kui olli alamisses nüüd ning ikka, Ja iggaweste iggawesses aiaks, Amen.

110.

Schmücke dich, o liebe Seele ic.

Minno südda, rõnustelle, Totta patto komo bed jälle, Totta ärra pimmedussest, Minne wälja rumma ussest, Sest sind laual' kutsutakse, Onnistust sull' pakkutakse, Jesus, ma ja taewa loja, Tahhab so sees asset tehha,

2. Minne, jowa ussinaste, Walmista nüüd kasinaste Süddant bingele kossiale, Sinno helde Jesussele, Argo jägo tullematta, Ohka, palu wõimatta; Tulle, tulle Jesukenne! Ja mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurte rahha kullutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma ainnid ilma: Sest et se on armamatta, Mis sa finkid tassumatta, Keif ma=ilma kuld ja wara Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh mis himmo tulleb peäle, Kui so helde tulleb mele, Jesus, kallis hallastaja! Inimeste leppitaja! Omma ihhoga mind sõdad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mõtlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Se on ärramõtlemita, Se on ärratõkimatta. Kuis woiw inimenne teada, Ehk

ka sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle keigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, winas
woetakse; Mitto tuhhat sedda söwad, Mitto
tuhhat sedda jowad, Ommieti on kullumatta,
Jaggatakse löppematta. Kel on tarkust sedda
moista, Kui ei waimo walgus paista?

7. JEsus! minno õige ello, JEsus! minno
rõõm ja illo, JEsus, keigesurem warra, Ärra
taggane must ärra. Põlwele ma langen mah-
ha, Jhhaldan ja pallun sedda: Lasse sedda kal-
list roga Mind mo heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast isfi Lunnastama in-
nimesfi; Omma hinae ärra andsid, Rasked
risti meel kandsid; Wallasid ka omma werre
Jlma patto pärrast ärra; Se mind jodab õn-
nistusieks, Sinno armu mällestusieks.

9. JEsus! kallid hinge toitia, JEsus! patto
ärrawoitja, Te, et ei sa hukatusieks Ma so
laua osfalisieks. Sinno arm mo meles olgo,
Ja mo süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui
sin waewas, Jaan ka sinno ommaks taewas.

III.

JEsu, meine Wonne ic.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale ic.

Oh JEsus! rõõmo saatja, Mo hinge walgus-
taja! Ei ükski ilmas jowa Kül sinno hel-
dust kita.

2. Null kallid aäinid andsid, Ning maggu-
saste toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hin-
ge rõmustasid.

3. Mind

3. Mind többist parrandasid, Mind waest sa armotasid, Mind näljast söötsid, jootsid, Ja isfi ennast andsid.

4. Eest süddamest sind tännan, Ja se eest kitust amman, Et sinuust waewa nähti, Kui sulle hawo tehti.

5. Sa risti kannatasid, Mind sega rõmustasid, Sul hädda, müre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peäle armo heitsid; So hädda, surm ja wallo On minno rõõm ja ello.

7. Müüd wottab minno südda So kallist armo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab patto ärra.

8. Las' mind so wägge kita, Ning se mo meles olla, Et isfi hole landsid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werrega mind pesse, So Waim mind puhastago, Reed patto löppetago.

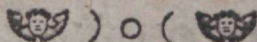
10. Müüd ollen pattust lahti, Et neid mull' andeks anti, Mo sees müüd JEsus ellab, Ja wiige ello annab.

11. Oh! anna, kunnid ellan Ja sin ma-ilmast ollen, Sind kindlast armastada, Ja sinuust oska sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast palwess' jada, So risti wastowõtia, Ja libha himmo jätta.

13. Mis ial wõttan ette, Siis olgo se mo mette, Mis aännid minna sanud, Et sa mind kosfutanud.

14. Müüd polle wigga mulle, Kui surren, surren sulle, Ja peasen surma waewast, Ning nään sind, JEsus! taewas.

Pattustpöörmissesit.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen ic.

Armas Jesus, rõmustaja, Innimeste lunnastaja, Keik ma- ilma ainus õn! Kui ma allati ja ikka Omma hirmsa patto wigga Minno mele tulletan, Ei siis minna noud woi leida, Et ma so ees woiksin seista.

2. Pattuses ma- ilmal' sündsini; Ning ka monda kurja teggin, Minno hing on roppust täis, Keik head minna kautasin, Kurja jälle wallitse sin, Nüüd mind seub pörgo kõiis. Päwa päwalt patto hawad Dälamaiks mo mele läh'wad.

3. Issand! kuhho pean käämma, Kus so wiha eest pean jäma? Seest ei olle rahho mul; Ma-ilm ümber, Pea peäl taewas Hirmutawad mind siin waewas, Kurrat teeb mull' häd, da kül, Ja mis mind weel ennam waewab, Keik se loom mo peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-landja, Omma ello ärra andja Jesus tulle appi nüüd! Olle mulle lunnastajaiks, Omma Issa leppitajaiks, Kauta mo sured süüd; Tahsid sa mind lunnastada Anna ka sest ossa sada.

5. Raskest ollen patto teinud, Ennesele nuhtlust saanud, Sedda kurwast tunnistan; Agga minna tullen tõttes, Ja so pole kummardades
Lapse

Lapse lombel haldan: Olle jälle armolinne,
Pallun minna haddalinne.

6. Kui need ingid rõõmsaks sawad, Pattused
kui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust was-
tomotta, Et ma andek pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennam
kurwastago, Jesus ellat minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temna läbbi uest sindind,
Temmas ellan iggawest, Temmago ma muldas
maggan, Ja seäl taewas õnne hingan.

113.

Herr, ich habe mißgehandelt ic.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Jssand! Kurja ollen teinud, Oh mind koor-
im b raske pat Sedda teed ma polle käi-
nud, Mis sa mulle jubhaiad, Ja nüüd tahhakun
kül minna Hirno parrast warjul minna. Jesus!
Jesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

2. Agga kuhho woiksin iouda Sinno selge sil-
ma eest? Ehk saaks ülle merre souda, Hauda
peita hadda sees, Ehk mul olleks tule tiwad,
Eiiski, Jssand, sa mind leiad. Jesus! Jesus!
aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnustada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapseks nimmetada, Wotta mind
so armule, Ärra lasse patto lihha Süttitoda
sinno wihha. Jesus! Jesus aita mind, Siis
ma ikka tannan sind.

4. Eih üks innimenne jouats Merre liwa luggeda, Et ta süski ilmas süd-eks Keik mo pattud armada, Egga se woi ial äda Keik mo wigga nimmetada. *Jesus! Jesus! aita mind, Süs ma ikka tännan sind.*

5. Minno filmad wotk nutta Woido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häi bi Nuttada mo filma läbbi. *Jesus! Jesus! aita mind, Süs ma ikka tännan sind.*

6. Oh! et kangeks nutto-oiaks lähhäksid mo pissarad, Ja mo filmist werri woaks, Et jo nutmast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Toufeksid mo filmikestest. *Jesus! Jesus! aita mind, Süs ma ikka tännan sind.*

7. Agga, Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kusutawad foggone; Sest ma sinno jure tul-
len, Et so hawus warjul ollen. *Jesus! Jesus! aita mind, Süs ma ikka tännan sind.*

8. Sinno selga foormat köidan, Wiska pattud merresse, Eunnast puhkastada heidan, Pesse lumme-karwale, Simo pühha Waim mind saatks; Et ma ial süst ei lahku. *Jesus! Jesus! aita mind, Süs ma ikka tännan sind.*

114.

Straf' mich nicht in deinem Zorn ic.

Jesand, omma wiha sees Ärra sa mind nuhtle, Sest so Poeg on wabhemees. Ärra mo saamud mulle, Mul on niind Paljo süüd, Süski armo anna, Ärra wiha kaäna.

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo
pidab, Ning so nimme auustab, Sulle tanno
annab! Hoia sa, Vallun ma, Põrgo wallo
tun mast, Aita surra õusast.

3. Isalikko armoga Minno peäle wata,
Minna ollen rõmota, Rõmo mulle sata, Kan
nata Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle ter
weks sawad.

4. Baat, mis nõdder ollen ma, Wägga
nõrgaks lainud Keik lu-kondid walloga, Et ma
patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo
sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Roggoniste wäs
sind, Hingel iggaw odata, Ohkades ma tuds
dind. Kauaks sa Aitmatta Jättad hingekesse
Sure murre sisse?

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jum
mal kuleb, Tagganege wastased! Kes teist en
nam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal,
minna seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal, Isal' ning
sell' Poial' Waimul', usso andial', Selle püh
hitsejal', Kitada, Tännada Tahhan temma
nimme, Kes teeb sure imme.

115.

Ich armer Mensch, ich armer ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha ic.

Ma waene muld, Kes patto teinud, Siin seis
san, Jummal sinno ees, Ma ollen kurja
tee

tee peäl káimud, Oh árra nuhtie wihha sees. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hádda tulleb minno peále, Et ollen hirmfast eksinud, Oh saaksin minna armo jálle, Ma waene l ps, kes patto teind. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh! kule armas Issa, taewast, Kui wágga minna lissendan, Ja aita mind sest patto waewast, Et andeksandmist himmustan. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heále, Kui kaua ilma ihhaidan? Eks sinna heida armo peále, Kui õhkan, pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

5. Kúl hirmus suur on minno hádda, Ei woi mu úkski parrata, Sa úksi kelad árra sedda, So arm woib sedda wáhhenda. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja wõõd ja patto mõda Mull' árra wotta tasjuda, Oh! anna omma weldust teada, Ja te mind emmaks lapses ka. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rági ogga úhhe sanna, Ei fulen waene efsia, Need pattud mulle ardeks anna, Eüs ollen so sees pattota. Oh hallasta! oh hallastata. Mo hallastaja armoga.

8. Sest minna ussün, et mo palwed Ei já miud wastowõtmatta, Sest minno mõtted rõõmsaks jahwad, Ei need mind enam kurtwarta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

116.

Seh mir doch gnädig, o mein Gott ic.

Wisil: Tuud põlgan minna rõõmsaste ic.

— Mis Jumal teep on kätte kett

Mo Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Mi rikkunud. Et kurbastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wallo tunnen.

2. Oh puhhasta, oh, pesse mind Mo patto rojast heldest, So hawades ma o sin sind, Mo JEsus aita noppest, Siis rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Jssand, sedda.

3. Se wõ'g mull' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, kan aia Weel minnoga, ma tean, Et sured sind, Mis tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sin no poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõssised Ja head on sinno teud, Mis mere muud kui sullased, Kel paljo üllekohhut? Sa rojata Ning pattota, Meid oled pühhaks lonud, Pat on meil rojust tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui teif muud innimesed, Ma polle sindind pattota, Waid kui teif häddalised. Mo sundminne On pattune, Mind himmud rojastanud Misga mind emma sanud.

6. Tõtt Jummal sinna armastad, Mis salla jas on näha, So soonaga müd õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis elades Sin lma

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pannud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle, Et saan puhtaks, Mind lumme-walgeks lopputa, Et ma ei lähhä uhkeks Mi süddames Kui kumbedes, Waid sind ütspäinis nouan Ja sinno pole jouan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lu-koutil' maggus Sest minna ohen rammota, Et konnist üddi laddus. Oh! kanta Mo patto ka Ja temma hirmsa häbbi, Ja parranda mo többi.

9. Mull' Jummal! puhhast süddant lo, Sest sedda mo hing puab, Mo patto wallul' otša to, Mis mo peäl karja huab; Mind uenda So waimoga, Kes tõssine, mind täida, Ring abbi mulle näita.

10. Oh! ärra nuhtle wiikka sees Mind sinno Poia pärrast Mo Isša, wäggero abbinces! Head jagga Waimo warrast. Mind jahhuta So abbiga, Et woin so peäle lota, So Waimust rõmo ota.

11. Reid pattuud siis tahhan ka So nouud õppetada; Kui enne so nou tunnen ma, Siis woin neid jubhatada. Mind aita nüüd, Keif rasked süüd Mull', Jummal, andeks anna, Ring murret mo eest kaäna.

12. Sull' peab pärrast minno keel Ring südda tänno andma, Mull' tulgo sinno käest se meel, Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsa-te Ring järgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ring südda sinust õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Reid ohwrid ja
neid

neid andid, Mis ihho polest anneti; Waid sedda römüks panned; Kui kurbastud Ning abhastud On meie waim ning südda, Kül ohwriks tahhad sedda.

14. Sioni ülespidaja, Oh! aita omma rahwast, Ja nende mürd ehbita Keik ellawat. test kirmast; Mi kindlaks jääb Ei, kunni saab Jerusalem feält mahha Sell' kassuks, kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wotwad sull' Keik waggad pühhiseda, Mis on so mele pärrast kül, Ning ei sa ial otta; Seel pühhaste, Ning rõõmfaste Sind, Issand, pühhad kütwad, Ning sulle suurt au näitwad.

117.

Erbarm dich mein, o Herre Gott etc.

Mo peäle heida armo nüüd, Mo Jummal, sest so arm on suur, Mult wotta ärra patto süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen eksind wasto siud, Se waerwab mind mo süddames, Sa nomid wägga õigesti mind, Ei püssi kurri sinno ees.

2. Ma tullin pattus ilma, Mo emma sai mind patto sees, Tõt pead sinna armsaste, So tarkust näitad sa mo ees, Mind Issoppiga pühhasta, Ja pesse lumme-karwale, Last' mulle rõmo kuluta, Siis rõmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnis a mis eksinud, Mo sisse pühhast südd. ut lo, Siis ellen uesti sündinud, So pallest ärra põlga mind. So
Waimo

Waimo anna minnule, Mind õnsaks te, ma
pallun sind, So waim mind aitko rõmule.

4 Ma tahhan, Issand, pattused Keik õige
tele juhata, Et mahhajarwad kurdad teed, Mind
wõtta armust wodata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süüst ka peasta mind, Siis näik-
se õigust armoga, Sepärrast minna kidan sind.

5. Neid õhwrõid sa ei armasta, Neid anda
meel mul ollets kül, Kes ommad pattud palwe-
ga Siin kahhertseb, on armast sull, Neid õhwrõ-
id toon ma sunnule! Oh jona armust tehha
heäd Se õige ristitahwale, Siis sinna õigust
õhwrõiks nõad.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ic.

Wifil! Oh Jesa: taewa rigi sees ic.

Mi fui ma ellan tõeste, Meil' ütleb Jummal
heldeste. Ei olle minnul rõmo fest, Et huk-
ka kahhõõ iggawest Se waene willets pattune,
Waid et neist pattust põrad se.

2 Se sanna ussõ, pattune! Ning ärra mõt-
le kaksite, Gest saad sa armo, rõmo kül Mis
Jummal tootanud sull, Ning pinnitanud wan-
dega; Onnis, kui pattud jättad sa.

3 Oh! ärra olle holeta, Kül aeg weel, ärra
mõtle sa, Ma tahhan rõõmsast ellada Ning pär-
rast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan pat-
to wihkada, Kül Jummal wõttab hallasta.

4 Kül Jummal tahhab tõttada Sind pattust
wasiwõttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
ikka

ikka wasto oksa teeb, Ei heida armo hinge peal,
Se peab wallo tundna seäl.

5. Arm Jummalist on tootud, Et Kristus
so eest surmatud, E temma siiski kinnita, Et
pead homseks ellama, Et tulleb surin, on teada
kül, Waid teadmatti se aeg on sull'.

6. Et ellad tanna, põra weel, Eh! homme
teine järg on teäl, Ses tanna terwe, punnane,
Kül homme äkkist sureb se, Kui olled pattust-
põõrmatta, Siis peadpõrgus põllema.

7. Mind aita, held JEsuke! Et sulle jowan
peage, Ming enne pöan kermeste, Kui surm
mind kiskub äkkiste, E tanna, iggal aial ka,
Ma woiksin õnsast lahkuwa.

119.

Nch Gott und Herr! wie groß ic.

Dh! armo juur, Mo pat on suur, Mis min-
na wõrnud tehha. Ei olle teäl Ma ilma
peal Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kül Ma ilma otsa
jāda, Ei siiski ma Jā hāddate, Et patto palk
on teada.

3. Eest siinule Ma pättune, Mo armas Jē-
sand, tõttan, Ja pallun sind, Dh! kule mind,
Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
rahhul ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
ma so jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Dh Jēsand!
anna mulle, Ja awwita, Et laimatta Ja wag-
gast ellan sulle.

6. Ee

6. Te minnoga, Kui tunned sa Keik heaks
ma sinnu wottan, Mind walaista, Et lõp-
matta So pole üksnes hoiab.

7. Kui linno wiis, Et tamma siis Keik ennast
warjul hoiab, Kui tuiß onees Ning hädä kääs,
Ka omma asset leiab:

8. Misammote Ma Pittune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures, Jesus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Eh hingel teäl On ihkust
arramiina; Siis taewis mull' Saab rõm-
kül, Kui minna lähhan inna.

10. Au Issale, Ning Poiale, Ka pühhal'
Waimul' olgo; Müüd süddamest Ja iggawest
Meist keikist Amen tulgo.

126.

O Vater der Barmherzigkeit ic.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Oh! helde armo Issa, sind Ma waene pal-
luu wägga, Oh! ärra põlga siina mind,
Et tunnen omma wigga, Ma ollen paljo pattud
teind Ning ekjitusse tee peäl kääind, Keik sedda
andeks anna.

2. So sure wäe läbbi mult Keik pattud wote-
ta ärra, Mind lasse sada tarkust fult, Ja an-
na taewa warra, Head tabtmist, wägge, püh-
ha nou, Et keikist tulleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa olled ärra-
maksnuud Mo pattud omma werrega, Ning armo
mulle

mulle saatnud, Oh Taweti Poeg; hallasta! Oh he de Jummal, arwota! Mo nutto, palwe lule.

4. So werre hawad, surm ning piin Mo hing
ge lassuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin,
Mo õnnistusfeks olgo, Oh! omma Jēsa pallu
sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei
moista hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa
õige juhataja, Kui pat ning himmud kiisawad,
Siis wäggerast mind aita, Et himmud ei sa
woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au,
lihha himmo wihtan.

6. Kui surma tund õn pea kã, Siis woitel-
da mind aita, Et kurrati ning temma wãe Ma
woiksin arrawoita, Et haigus, hãdda, kurmas-
tus, Se surma waew ning ahvastus Mind jaat-
wad taewa pole.

121.

Herre Jēsu Christ, du hõchstes Gut ic.

Oh Jēsus! üllein abbimees, Sa armo hallik
taewas, Et wata kuida minno sees Mo
hing õn sures waewas, Et patto süüd mind wae-
rawad, Ning mind ni wägga kiisawad Sest,
mis ma ollen teinud.

2. Sefamma sure hãdda sees, Oh Jēsand!
appi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo süü-
damest neid wõtta, Et patto sisse ma ei jã, Ning
surma hukkatust ei nã, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkãn mõtlema, Mis ial ollen
teinud, Siis tahhab südda katkeda, Sest ollen
arraks

arraks läinud Mo nou ei hakka kuhhugi, Waid
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Gesamma sanna tunnistab, Et andeks au-
netakse, Mis pattud südda kabhetses, Ning et
neid unnustakse So armo neile tootad, Kes kuz-
wast melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna omma melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian paljo rasket süüd, Need
tewad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta patuist puhhastata, Kui Tawet ning
Manasse.

6. Sest langen minna põsweli, Oh Issand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõ-
musta mo mõtte. Oh! anna andeks heldeste,
Mis minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Issand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõmusta, Siis
täanno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kinnita, Mind aitko
sinno howad, Ja pesse mind so biggiga, Kui
lõpwad ello päwad, Ning korrista mind õnsas-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa seltsi
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu ic.

Wifil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Oh kui waesed, waewalissed Olleme Jesuse
seta, Nõdrad ka ning häddalissed, Ar-
mas Jesus hallasta! Meie waeste peäle wata,
Aemust meile abbi sata.

2. Sin

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Pimmedus ses olleme, Ussist tulli meile kuras, Patto waes wa tuuneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wottab wallo tehha.

3. Sinnota, oh Kallis Jesus! Pörgo, kuras rat hirmutab, Mal on waia usso juugust, Hufatus mind ahwardab, Süddamest pat hirma fast ilmub, Seäl se pörgo tulli rakub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa eda dase, Ma ilm puab keikis paikus Ekstada kurjaste, Puhho ahwardab ning paikab, Puhho lamwalaste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõd rad olleme, Rammoto on meie rammo Meie elus järgeste, Saggedaste kommistame, Ekstusse sisse same.

6. Kinnita meid, armas Jesus! Nita, kui on hädda käes, Te meid targaks, sinno walgus Olgo wäggen süddames; Anna mulle sinno armo, Süs mo südda tuaneb rõmo.

7. Nillu ärra, wäggen Jesus! Kurja waimo tiggedust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmuseda, Ei woi ükski kurwastada.

8. Toeta meid, magus Jesus! Sada tele heldeste, Et siin kaine ommas ellus Sinno tee päel kermeste, Patto himmust tagganeme, Ja mis hea on, iggatseme.

9. Sinno wae Waim, oh Jesus! Andko meile wägge ka, Et so mele pärrast meie Järgest woime ellada, Walmista meid, armas Issand, Kolbaraks te meie süddant.

10. Siis ſaab tänno, Jſand Jeſus, Sulle ſuiſt ning ſüddameſt, Siis ka meie woime ſiuiſt Sulle anda keigeſt wäeſt. Siis ſind Jeſuſt auuſtaſſe, Keiſis paiſus ſidetakſe.

123.

Wo ſoll ich fliehen hin :c.

Sh! Kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kuſt pean armo leidma? Kes ſaab muſ' abbiſs joudma? Et keiſ ilm appi tullekſ, Muſ ſiiſki hädda ollekſ.

2. Oh armas Jeſuke! Ma tullen ſinnule, Mo peäle armo heida, So helde ſüddant näita, Mind wotta armuſt waſta, So werrega mind kaſta.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeſte Ma tahhan pattud heita, Et woikſin armo leida, Siis ſinno pühhad hawad Keiſ õnnekſ mulle ſawad.

4. So pühha werrega Mind pattuſt puh-
hata, Mo kurba ſüddant aita, So armo mulle näita, Keiſ pattud ſinnikatta, Ning mere pohja matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jeſuken! Et ſa mind pattuſt peäſtnud, Ja olled neid ka ſüſtnud So omma haua ſiſſe, Seal maſſid ſa neid iſſe.

6. Eh! ſuur mo patto tõ, Siis ſaan neiſt wallale, Kui ma ſo werre wottan, Se peäle kindlaſt lodan, Kes ſinno jure jouab, Kül häddadſt abbi leiab.

7. Muſ

7. Mul paljo waia kül, Mis süski tarwis
mull' Mo õnneks keik on todud, So werre läb-
bi sadud; Sega ma woidan ärra Keik patto,
põrgo kårra.

8. Ehk kurrat wåega Mind tahhab hirmuta,
Mul polle süski hädda, Sa, Jeesus! woitsid
tedda, Ja sinno pühha werri Lõõb mahha tem-
ma leri.

9. So werri tõeste Teeb sure imme-tõ, Et
selle wåe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peäs-
tab surma kääst Ja patto, põrgo wäest.

10. Ma lodan, Jesand, sest So peäle süd-
damest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud
oled sinna, Ning minno pattud kannud, So
rifi mulle annud.

11. Mo süddant juhata So pühha waimo-
ga, Et kurja mahhajattan Ning sinno jure tõs-
tan, Et woin so jure jada Ning taewa riki sada.

124.

Jch armer Sünder Komm zu dir ic.

Wisil: Oh Adam! sinno ekscitus ic.

Sh minna waene pattune! Kui raske on mo
südda, Mo armas Jummal! sinnule Pean
tunnistama sedda: Reed pattud mull' On raskest
kül, Mis minna ollen teinud, Üks kurri te On
kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes woib keik üllesarwata, Mis sinno was-

to tehtud? Ei woi ma ſiiſki ſallata, Et ſe keit ſinnuſt nähtud; Mind arwitas Ja lunnastas So armas Poeg, eh Rummal! Ning ommeti Meid petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes ſudab ülleſrälida, Mis head ſa mulle teinud? Kui kõhhus olli tännada, Se meleſt är rälainud; So warraga Mind rohkeſt ka Siin iſſa kõmbel toittſid Kui omma laſt, Ja halledaſt So armo ſülles heidſid.

4. Sa ootſid tännu pãrwani, Et piddin patuſt põõrema, Ja lãkſid aastast aastani, Kui wiibſin, kannatama; Ei nuhheleud, Kui temis nud Ma kurri innimenne, Sa hallaſtad Ja par randad, Et olled armoliine.

5. So ſanna on mind ſaggedaſt Mo patto pãrcaſt nomind, So pũhha Waim on wãgges waſt Mind ſinno jure kutsnud, So armo lãd Mull' teggid hããd, So pole lãkſid jouda, Ka ſundſid ſa Mind riſtiga Siind jãlle taſſanõnda.

6. Et ſinna kũl ni heldeſte Mull' olled armo annud, Ma ollen ſiiſki dãlaſte So ſanna waſto pannud, Mo rummalus Ja wallatus On ülle kãtte lãinud, Ei olle ſa Siin hirmoga Mull' ſiiſki otſa teinud.

4. Kũl ſinna woinud peage Mo ello lõppeta da, Mind kurja ſullaſt äkkite Siit ärrakautada, Kũl kãngest ſa Wõind nuhhelda Ja kõhhe ärraheita, Nũud otab weel So Jõſa meel, Et tahhad armo nãita.

8. Kui ſedda mõtlen jãrgeste, Siis tulleb mur re peãle, Et minna nenda hulluſte Teind pattud
ueſt

nest jälle, Käl yörgusse Ma tdeste Müüd pid
din hukka sama, Seal kardan ma, Et walloga
Mull' peaks tassutana.

9. Ei sunni mulle Kurjale So lapses nimmes
tada, So kange hukkamistminne Woiks mulle
ossaks jada, Mi libbe surm On patto loorm,
Se on mull' ammo teada, Kui arwataks, Mis
eksitaks, Ei woi ma ünsaks sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita
armo mulle, Et sure allandussega So jure tul-
len jälle, Mind truiste Ja armsaste Sest ras-
kest murrest peasta, Kui sinna ka Ei kosuta,
Kes siis woi so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Jesu süddant
näha, Need pattud hopis löppeta, Ei head ma
woiksin tehha, Keik minno tö Ja tahtminne So
mele pärrast tulga, Kui surren teäl, Mull' tas-
was seal Hea asse hingel olgo.

125.

Treuer Gott ich muß dir klagen 1c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 1c.

Oh! tru Jummal, sulle kaeban, Et on hädda
süddamel, Kurjaste ma ennast waewan,
Kui sul teada ennesel, Mis suur nõdrust tun-
nen ma, Ei woi ülesrääkida, Kui se kawwal
waim mind liisab, Misuda mo usko puab.

2. Jummal, sinna issi tead, Et mull' polle enne-
fest ühtegi, waid sinna jaggad Keik head ommast
heldest kääst, Mis on ial minus hä, Se on sin-

on armo tõ, Sinna usko mude annad Ning ka
 Feifile, kui arroad.

3. Minno heält, oh Jummal! kule, Eest so
 pole kiskendan, Tõtta sinna appi mulle, Mui-
 do minna hukka saan, Kurrati tõõd rikku sa,
 Minno usko kinnita, Et ma sinno peäle lodan,
 Süddames ka Kristust hoian.

4. Jesus, kes keik armo annab, So ei lükka
 ennelest Tedda, kes so risti kannab, Waid sa
 kostad temma eest. Ehf se usk on pissoke kui
 sinnaäpi terrake, Ommeti saad sinna nähha, Et
 woib sured asiad tehha.

5. Mulle armo anna sinna, Et kurb ollen kog-
 gonist: Uita mind, et woidan minna, kui on
 paljo woitlemist; Minno usko kinnita, Wai-
 moga mind ebhita, Et woin waenlast mahha-
 lüa, Ning so abbi eest sind kita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Jssa Poia
 sarnane Jummal, õige juhataja Olled sinna
 waggale: Usk, mis tunnen süddames, Tuleb
 üksnes sinno kääst: Ole ikka weel mo abbi,
 Hoia mind so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja, Olled armo pak-
 kunud, Wotta head tõõd lõppetada, Mis sa
 olled hakkunud; Nõdra usko kaswata, Et täit
 woimust saaksin ma, Kunni Jssa riki tullen,
 Ühhes pühhadega ollen.

8. Jummal keige üllem Jummal! Jssa, Poeg,
 Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
 Wotta sa mind aidata, kui se kurrat kurjaste
 Püab, et ma kaksite Pean mõtiema so armust,
 Bahi jama sinno rõmust.

9. Kisu mind nüüd temma wörgust, Mis ta panneb sallaja Minno kahjuks; temma förkust, Armas Jummal, kauta. Kikku ärra tiggedust, Kurja waimo kawwalust, Tulleb patto wasto panna, Zika mulle woimust anna.

10. Peästa Jesand, usfinaste Omma last, Kes waewa näab, Miita tedda wöggewaste, Kunni hädda mödda läab, Kui üht last mind tallota, Ei woi kurrat fiielda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes so peäle lotes waatnud.

11. Abbimees sa olled mulle, Jesand, wäggero taitfia, Jhho, hinge annan sulle, Jummal, ärra wiwita Omma abbi: peästa mind kurratist siis tannan sind, Häbbiks sago temma isse, Jägo ikka pörgo siise.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita järgeste, Et mo ahvastust ning hädda Olled pöörnud heldeste. Ei ükspäinis ilma peäl, Waid ka pärrast taewas seäl Tahhan tanno kuulutada, Jggarwest sind auustada.

126.

Allein zu dir Herr Jesu Christ ic.

So peäle üksnes, Jesuke! Siin ma peäl minna lodan, Sa olled rõmuks minnule, Kust majalt rõmo otan? Ei olnud enne leddagit, Ei olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast peästada, Sind pallun ma, Mo lotus Jesus! amwita.

2. Mo pat on suur ning raske kü, Mo südda nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks mull, Ei

peastnud mind so hädda, So Issa seadis taewa sees, Et sinna olled wahhemees, Gest patto süüst saan lahti ma, Te tõ-ets sa, Mis sinna woinud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo südda mes woin nähha, Ning järgest armastada sind, Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimsel otsal arwita So wäega Kurwatit minnust aiada.

4. Au olgo Issal üllewel, Kes paljo head meil annab, Ning temma Poial Jeesusel, Kes mei' eest murret kannab, Ka pühhal Waimul olgo au, Kelt tulleb abbi, õn ja nou, Mind aitko Issa helde meel Siin ilma peäl, Ning iggarwest seäl üllewel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir etc.

So pole, Issand, süddamest Ma tõstan oma ma heäle, Mind peasta patto hädda seest, Ja hallasta mo peäle! Gest, kui sa tahhad arwata Keif wõllad, mis mul teadmatta, Kes süs so ees woib seista?

2. So ees ei maksa muud kui arm. Need patitud andeks anda, Keif meie tõ õn tübbi põrm, Kes woib so wihha kanda? So ees woi ükski surusta, Waid peame keif hirmuma, Ning el lama so armust.

3. Sepärast sinno peäle nüüd, Mo Zummal! minna lōdan, Mo süddames muud ühtegit kui et süst abbi etan, Mis sinno saana tootab Ning

minno

minno hinge rõmustab, Se peäl ma ollen julge.

4. Ehk sinna kava wiwitad Mo häddas appi tulla, Weel ussun ma sind Zummalat, Ja tahhan julge olla, Kui teeb se ufflik Israel, Kes sunnib Waimust üllewel, Ning Zummalat weel otab.

5. Ehk suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süiski sanna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa ollid õige karjane Kes sannast ning ka teust hä, Meid peästa teikist pattust.

128.

Waschet euch ihr Volk der Sünden etc.

• Wisil: Sion kaebab süres häddas etc.

Teiie kurjad innimesed, Teie rasked pattused, Urge olge kangekaelsed, Puhhastage süd damed, Jätke mahha kurja tööd, Saatke ärra pattud teik, Kui teid pean armastama, Ja teid pattust lahti peästima.

2. Wotke õiget teed siin minna, Wotke õiget õppetust, Tehke head ja minge süna, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on lühhike, Surm küül tulleb peage, Wotke ni kui tahhan, tehha, Andke wemmal' armo nähha.

3. Tulge siis mo jure jälle Murretsedes, uskudes, Wotke peäle ue mele, Ued lombed ellades. Teie patto elstust, Kus teik tulleb kurwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha mälletada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werei punnased, Süiski uemmad walgo's sawad Walge

willa karwaseks, Kii! ma pea puhhastan, Ja
 kui lund neid selletan, Jesus! se on sinno sanna:
 Mulle pattust pöörda anna.

129.

Uch! was hab ich ausgerichtet ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Woi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
 eßinud, Jummal iesi on mind näinud,
 Eest ma küpseks lähhan nüüd; Minna wägga
 häbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma
 find, oh Jummal! jätnud, Ning ni julgest pöör-
 go tötnud.

2. Wärristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
 olnud wallato, Patto pärrast ennast waewan,
 Sinna wägga olled io; Minno lihha tiggedus,
 Se on õiget waggadust põlgnud, ning so was-
 to pannud, Ja so wihha kastwatanud.

3. Enne mul ei olnud häbbi Sinno wasto eß-
 sida, Se läks minno hinge läbbi, Kui jain il-
 ma pattota: Nüüd et sedda kahhetsen, Ning mo
 pattud mälletan, Ei ma kusti römo leia, Ei ma
 hingel' asfet tea.

4. Mitto aastat ollen kainud Hullust peast mo
 patto teed, Tawwa ellust möda läinud Kui need
 kanged pattused; Ei ma tunnud ellades. Patto-
 koorma süddames; Usfit ollin pöörgo joudma,
 Oh! kust pean armo leidma?

5. Tawwa pole pean waatma, Uggä minna
 häbbendan, Kes mind siina tulleb saatma? Pat-

to pärrast ehmatan; Minna ollen wäart, et sa
Mind mo raske pattoga Rohhe põgo sisse lük-
kad, Jhho hinge hopis hukkad.

6. Raddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka silma-terra, Mis se
tühja iggatseb; Olgo wantud foggonest Patto
himmud iggarwest, Ja se mötte patto peäle Ol-
go ärranetud jälle!

7. Pat! oh kuida olled sinna Raskem koorm
kui kirowiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ning mo süddant kurbastab, Kust
ma pean abbi leidma? Kes mind aitab kasko
täitma?

8. Issand! keik on sinno wäes, Sinna ainus
abbimees, Minno hädda on so lääes, Sa woid
peästa surma seest, Sinno peäle lodan ma, Ei
woi ennast aidata, Wotta mind nüüd uks teh-
ha, Et saan sinno rõms nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno ette, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohtusse,
Mäita armõ minnule, Kui sa tahhad kohtut
moista, Kes süs sinno ees woib seista?

10. Sest et Jesus risi kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud,
Peästa mind nüüd armoga, Sest ma ussun
kindlaste, Et so Pöeg ka minnule Sinno ar-
mo jälle saatnud, Ning mo pattud mahha-
manud.

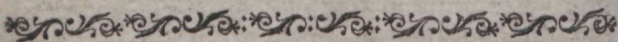
11. Sinna olled meile pakkund Wandudes
so heldusse, Omma Pöia läbbi hakkand Pattus-
peastima armjaste: Oh so wandmist mällera!
Bot,

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure töttwad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Issand! kule nüüd mo heäle, Pallun minna ekkia, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast wadata; Minno hing on waewatud, Minno südda rudjutud, Irra pölgä, Issand! sedda, Parranda mo patto hädda.

13. Lasse omma Jugikessi Minno pärrast rös musta, Ulita mind, oh Issand! issi Keikist patust parranda, Et ei holi förkusiest, Kurja waimo pettussest, Te, et sind, oh Jummal! ihkan! Ning, mis aialik on, wihkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno pühä ha Waimo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et ma peäsen pöräo teest: Siis ma tahhan sinnoga Ennast uest kihlada, Ning so nimime siin ning taewas Rita, et mind peästsid waewast.

Laulud Sigekssamisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her ic.

Sei kallis hinge önnistus Saab selgest armust sannel, Kes tunneb omma rammalust, Ning lodab Jesu peäle; Ulf aitab meid siin üksine, Ei maksa meie omma tö, Gest Jesus on keik maksnud.

2. Kui innimestest üksige Ei jondnud käslo täita,

ta, Siis olli Jummal wiyhane, Meid tahtis
põrgo heita, Sest temma kääst on waimoliik,
Waid innimmenne lihhalik, Sest ollime keik huk-
kas.

3. Et rahwas puab ommast wäest Se kääso
tahtmist tebha, Sest tewad nemmad rummas-
last, Ei oluud õigust rähha; Käst on ukspainis
tunnistus, Kust tunnuks meie eßitus, Mis lih-
ha meel ei woistnuud.

4. Ei meie ennast viete Woind pattude eest
hoida, Eht meie sedda puudjime, Ei oluud õi-
gust leida, Sest kawwal tõ keik hukka lääb,
Kui pattule weel woimus jääb, Mis emma ih-
hust hakkab.

5. Ei piddand siiski täimatta Se kääso sam-
na jääma, Seks piddi Kristus tullesma, Ning ih-
nimeseks sama. Se täitis kääso täieste, Ja sa-
tis õigust keikile, Meid peästis Jäsa wiyhast.

6. Et Kristus nenda täieste On kääso isfi täit-
nuud, Elis tulles õigus rahwale, Kui firri sedda
näitnuud; Et Kristus omma werrega Meid peab
õigeßs teggema, Kes meie eest on maksnuud.

7. Sest lodan minna foggone So peäle, ar-
mas Jäsus, So sanna ei woi walleta, Ma us-
sun sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud,
Sest taewa õu on walmistud, Et temma ei sa
hukka.

8. Kes ussub keigest süddamest, Se peab õn-
saks sama, Sest usko tunnuks armo tõöst, Ei pea
tõta jääma, Se us ei lahku Jummalast, Se arm-
se aitab liggimest, Kui Waimust sündind olled.

9. Käst näitab ülles eßitust, Et südda murret
kannab, Waid puuha armo õppetus Siis jälle
rõmo

rõmo annab, Et kannatame willetsuſt, Se käſt
ei anna rõmuſtuſt, Ei woi meid woggaſt tehha.

10. Kus õige uſt on ialae, Seäl nouatſe
head tehha Se uſt ei kolba kuhhoge, Kus head
ep olle nähha: Uſt ſiiski üksi õnſaks teeb, Heaſt
teuſt lähhem abbi naab, Eſt tunnuks õiget
uſko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab
ſindlaſt jada; Mil aial Jummal arwitat, Ei
olle meile teada, Kõl tenma teab ſelgeſte, Mis
õige abbi tunniſe, Se peäle julgeſt loda.

12. Kui Jummal abbi wiritab, Siis ſinna
ärä larda, So ſüddant temma ſinnitab, Ei
lahku ſinnuſt ärä, Ta ſanna uſku ennam weel,
Ehk arg on ſunno waene meel, Ni waigista keik
hirno.

13. Au, litus ſago ſüddameſt Nüüd meie
Jummalale, Et temma põrgo wõimusfeſt Meid
lunnastaanud jälle; Oh Jſſand! laſſ' meid ar-
moga So nimme pühhaſt piddada, So riik
nüüd tulgo meile.

14. Siin ſundko ſunno tahtminne, Kui tem-
ma ſunnib taewas, Oh! anna leiba keikile, Kes
palluwad ſind waewas; Keik pattud anua an-
deks la, Meid kiuſatuffes arwita, Ning peäs-
ta kurjaſt, Amen.

131.

Nun freut euch, lieben Chriſten ꝛc.

Nüüd, riſti-rahwas, laulage, Ning olge wägga
rõmjad, Ja rõmoga keik tännage, Ning
fiitma olge waprad, Mis Jummal meile teinud
hääb

hääd Ning temma sure armo tööd, Mis temma kallist jaatnud.

2. Ma ollin kurratide käes Ning läksin surmas hukka, Pat ööd ja päwad minno sees Mull' teggi sure waewa, Mo hädda kaswis otsata, Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Üht ainust mitte wagga, Mo meel ei hõlind õigusfest, Ma noudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo kaksipiddi mõtteloa, Mind listi põrgo hauda.

4. Siis watis Zummal halledast Mo kange hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggewast Gest põrgo waewast taewa; Siis olli nähha Jssa meel, Et olnud kuuda wälja seäl; Üks hea nou olli temmal.

5. Se Jssa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Reid patto häddast awwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tulli Jssa rüppe seest Mo jure mahha Taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitma teigest waewast, Ehk olli salla temma au, Ei olnud süski tühhi nou, Ja tahtis põrgo wõita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma wõitlen so eest kangeste, Et pead waggaks jäma, Ma ollen sinno, sinna ka Mo ommad pead ollema, Ei lahuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wõtma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa dusaks.

9. Mo Issa jure taewasse Du mul siit ilma
minna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waimo tehma, Kes sind so häddas rõnnustab,
Ja mind ka tundma õppetab, Ning tõe sisse
satab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud Du ennes
muiste minust, Se peab sama armastud, Ja
nüüd ka tehtud sinust. Keik tühiad laskud põls
ga sa, Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen
sulle wiimseks.

132.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt ic.

S Adam! sinno eksitus Du meie ello rikkund
Et pat on meie pärrandus, Ja leige peäle
rikkund, Se ussi tõ Du keikile Suurt wiikka
peäle rõstnud, Waid Jummal se Du armsaste
Meid jälle arrapeastnud.

2. Et Erwat nenda petteti Ning patto sisse lan-
ges, Et Lojat mahhajaeti, Sest piddas surm
meid wangis, Ei woinud ka Meid aidata Ei
ükski lodud assi. Sest laudis nüüd Keik patto
süüd Se armas Jesus issi.

3. Ja otsego need wõbrad süüd Meid waesid
teotanud, Mi on ka wõbras õigus nüüd Meid
jälle leppitanud; Sest, nendage Kui keikile Du
Adam surma tonud, Mi Jesuse Du armsaste
Nut ello meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Poeg on
meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud; Kui viete Nüüd ussume Se
 Poia nimme sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
 Meil' annab Jeesus isse.

5. Meil' Jeesus valgus, wärraw, te On rõm-
 sa taewa pole, On Issa non ja tõssine, Se kann-
 nab, mei' eest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
 wäggevaste hoidma, Kes süddamest Head otab
 sest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on armas Jummalal', Kes temma
 peäle lodab, Waid se on sure wiha al, Kes mais-
 alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kül, Kes
 Jeesust mahhajättab, Ja ennamisi Siin inimest
 Kui Jeesust appi wõttab.

7. Kes Jeesust Kristust armastab Ja temma
 peäle lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
 temmast abbi otab; Ei jä-era Se abbita, Kül
 Jummal wõttab nõhha, Kui willetjus Ning kiu-
 satus Sell' püab otsa tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Issand!
 minnult ärra So sanna minno süddamest, Se on
 mo ainus warra, Mis rõmustab, Ja kosutab
 Mo süddout patto wasto, Ei kurratke Woi ialge
 Siis tehha mulle hirno.

9. So pühha sanna juhhatab Mo jallad õige
 tele; Se koido-täht se selletab, Ning walgustab
 mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka Meid
 kaunid andid ärra, Kui ussoga Sind palluda
 Siin wõttab minno südda.

Pühhaſt Nüſti-Eluſt.

133.

Was frag ich nach der Welt ic.

Wiſil: Oh! wagga Jummal, keſ ic.

Ei ilmaſt holi ma, Ei holi temma warraſt,
Mo Jeſus, ükſine Mul olled mele pärs
raſt: Sind minna tahhan teäl Ukſpäinis
himmuſta, Sa olled minno rōdm, Ei ilmaſt
holi ma.

2. Ilm on kui ferge ſuits, Miſ äkkiſt ärraka
ub, Kui warjo näitminne, Miſ pea ärralähhäb;
Mo Jeſus agga jääb, Ilm löppeb kaulmatta,
Mo Jeſus wägger on, Ei ilmaſt holi ma.

3. Ilm agga rummalaſt Suurt au ſiin takka
aiab, Ei ſedda mötlege, Et keik au ärrakaub;
Ei minno ſüdda ſiin Muud auge armasta, Kui
Jeſuſt ükſine: Ei ilmaſt holi ma.

4. Ilm püab warranduf Ja rikkuſt kōkkojan-
na, Et agga woikſid täis Keik aidad, firſtud ſa-
da; Kül ma tean parramat, Miſ ilmal' teadmata:
Mo warra Jeſus on; Ei ilmaſt holi ma.

5. Ilm ſe peäl kurri on, Kui tedda laidetaſe,
Ja temma auu ka Siin wähhē riklutatſe, Ma
tahhan Jeſu riſt Ja häbbi kōnnata, Kui ta mind
auuſtab, Ei ilmaſt holi ma.

6. Ilm agga rōdmfaſte Siin himmo järrel
ella, Ja taewa rōmuſtuſt Kül ſe eest ärraan-
nad; Se kütto temma teed, Keſ ſe woib armasta,
ta,

ta, Null' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Ilm lähhab pea hukka, Ei temma surus woi Meid surmast ärra peästa: Ta himmo, rikkus, au Lääb ärra kuulmatta, Kui Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello, Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis ial ihaldan, Mo rõõm, mo taewas ta, Siis ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen ic.

Ei lahku minna sinnust Mo aino Jummalast, Sest sa ei lahku minnust, Sa sadad wägge wast Mind tele järgeste; Sa wotad minno peäle, Ja kuled minno heäle, Sa aitad heldeste

2. Kui löppeb ärra minnust Keik ilma abbi teäl: Siis saan ma abbi sinnust, Sul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peästad patto häbbist, Ning aitad kurjast többest, Sa hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waew on lääes, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal abbimees; So holeks annan ma, Ma annan keik so lätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb, Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind nääb; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi

dad, Keik minno pattud woidad, Gest tabhan
tännada.

5. Se eest sind kidan minna Müüd surust ning
süddameest, Kes on ni tru ku: sinna? Sa aitad
iaameest: Üks õnnis aeg on se, Mil ma so peä-
le mötlen Ning patto wasto woitlen, Mu tö on
tühine.

6. Kui ma-ilm hukka lähhab Ning temma
Pörkus ka, Kui au ning rikkus löppeb, Mis noui
waewaga: Sus on meil walmis weel üks par-
ram asse jada; Mis meil on kowast teada Je-
susse jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe sees,
Kül ihho hädda woidab, Gest meie abbimees On
armas Jesuke, Kes õnne meile annab, Ka armust
murret kannab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin nään waewa Ning hädda
ilma peäl, Saan minna süsli taewa, Kui Jesu
armo heäl Mind kutsus heldeste, Ja käsib rõmo
minna, Mind taewa tulla süna, Kus ta on jär-
geste.

9. Se isä taewa loia Keik head on meile teind
Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma
läind; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest
murret kanda, Ning taewa riki anda, Gest
wottem tännada.

135.

Jesu, hilf siegen, du Erste ic.

Jesus, oh aita! et woimust woin sada, Katsu
kui pummedus kippub mo peäl, Nouab mind
petta

petta ja lahjo mul' tehha, Usjata polle se pörge
selts teal, Kurrat mind karwalast kuusata nouab,
Sõluda, rikkuda, karmasta puab.

2. Jeesus, oh aita! ma olen so omma, Aita,
kui kurrat, mo lihha, ma-ilm Waggise sundida
noudwad so loma, Karwalast aukutab pettise
film. Mässagõ tiggendus seest ning ka wäljast, Je-
susse abbi ei jätta mind uäljast.

3. Jeesus, oh aita! sell' iggamees kaebab: Is-
sand, mo wigga on ikka mo ees. Aita kui süddant
se raske sü waewab, Norelt mis teinud ma rum-
malast peast. Anno mull' mai sta, et maksnuud
sa sedda, Nenda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jeesus, oh aita! kui mässama tõtwad Kad-
dedus, kõrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himmud ka kuusata wõtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule eunes
sest häbbi, Surma mo lihha so harwade läbbi.

5. Jeesus, oh aita! ja tallita lihha, Et waim
woiks kosuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Põlgab, mis ma peal, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terweks teed
isse.

6. Jeesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma
ei tahha muud mitte kui sa, Kõl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keik, mis tahhad, ma
ihaldan ka, Lass' mind sell' surra, mis pean mo
ommaks, Kõl sa siis arwad mind ennese lomaks.

7. Jeesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Wõi-
must woin sada mo waenlaste peal, Kui n' must
lahhuta nende nou mõtled Sind, sedda armu-
maks

ma's peab mo meel. Aita mind nõdra so wäes
siis woita, Süddames lasse so armo mull' koita.

8. Jesus oh aita! kes muido woib seista Kaw-
wala waenlase püüdmisse ees? Kes woib kii
temmast siin petmatta jada, Kui enuast näitab
kui walgusse sees? Taggand sinna, siis elsin kii
pea, Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jesus, oh aita! et minna ei lähhä Nõr-
gaks, kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab ka
Edwverat digeks siin tehha, Olgo mul woimus
so Jummal wäes, Geisa mo poolt, oh mo
bypia, Jummal! Et ma woin moista, mis õige,
mis rummal.

10. Jesus, oh aita! et pallun ning walwan,
Kaitseja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohka mo sees,
kui ma waimus siin õhkan, Lasse so palwe mind
leppitada: Et mind kii pimmedus wässita nou-
ab, Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
ma muud mitte kui waesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, issi
ei tea; Issand, siis süddames minnoga õhka,
Mind sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jesus, oh aita! et woiteldes woidan, Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
kummardan, tannan ja kidan, Allati litusse
laulusid toon; Issand, so nimme seal laultakse
heldest, Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüd-
wad: meil woimus on käes, Pabilon raksus kii
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Issand,

Issand, oh löppeta söddimist wahhest, Anna so
Sionil' woimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pul-
mile, mis se Tal piddama laab, Ehbita Sionit
kallist ning kannast, Te, et ta Pabeli hukkatust
naab, Jubba ta karriseb, langema töttab, Wal-
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will das geschch re.

Keik sündko nenda ikka mull', Kui Jummal
tahhab taewast, Ja tahtminne on õige kül,
Meid peastab keigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Siin temma pea'e kindlast, Siis arwi-
tab Ning kinnitab, Ei karrista meid liast.

2. Mo kinnitus, rõõm, lotus ka On Issand
Jummal isfi, Gest tahhan kannatussega Heal
melel kanda ristit? Mis tootab, Kül täide saab,
Keik juuste karwad arwab, Mind kaitseb kül,
Kui hädda mul, Ja ikka appi töttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast ärra-
jouda, Kui wottab Jesus heldeste Mind enneiele
nouda; Mo hingekest Niüd iggawest Ma annan
temma holeks, Gest surma niüd Ning patto
siüd Ja woitnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tira alla
wõtta, Kui kurrat tulleb kiusama, Siis mulle ap-
pi tötta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, keiges waewas, Ilm otsa naab, So
fanna jaab, Mo ello olgo taewas!

Wer nur den lieben Gott läßt walten ꝛc.

Res Jummalat ni lassib tehha, Kui temma tunneb illewelt, Ei Jummal temmast ärras lähhä Et temmal kül on hädda teäl; Siis sinna usko tunnistad, Kui häddas ussud Jummalat.

2. Mis mul sest surest murrest abbi? Mis Passo annab kurwastus? Sa lääd kül wannaks murre löbbi, Ei löpe sinno willetsus: Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keif olgo ni, kui Jummal tehhab, Kes keige asja teggia: Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahbul ollema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keifile.

4. Se Jummal, kes meid kurwastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saab lohhe taewa sisse, Kel kaunis põlw on ilma peäl; Mis meie õnneks arwame, Lääd häddaks, waewaks peage.

6. Kül Jummalat on kerge assi, Ning temma teek ka sagedast, Et se, kel hästi läinud käsfi, Saab woefeks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwitab, Et waene pea villaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Se tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda urnusta.

138.

Liebster Jesu, du wirst kommen ic.

Wisil: Südda, mis sa murretsed ic.

Sül sa helde Jesus tulle, Waggadele rõmüks
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so ommaks jada, Omma wai-
moga mind sada, Et ma sinno sisse jaan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind subhata, Jesus, neid mind
dypeta, Et ma uskus kiskendan: Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Aita mind, sest
mul on wallo: Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Mind waim sind puab wägga, Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan, Je-
sus sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Vanne agga sinno illo Süddamesse, sa mo-
ello! Et so sarnatseks ma saan, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus, rõmustaja, Mo sees paista,
ello saatja! Keik siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lap-
seks ta, Süddames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Keige armsam olled sa, Minno hing-
ta, Woi! ma sind siis koutan, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam mull', Sinno meel
on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind,
mo Jesus! Jesus sind ma himmustan.

139.

Jch ruf ju dir, Herr Jesu Christ ic.

Ma hüan, Jesus, appi sind, Mo õhkanissed
kule, So armoga müüd aita mind, Et lak-
sti ei mõtle, Et sulle ellan pühaste, Mull' biget
usko anna Risti kanda, Et head teen wennals,
Ming pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh!
wotta sedda tehha, Et kuzjad ei woi naerda mind,
Et saan so abbi nähha, Keik ennamiht, kui surm
on kã, Lass' mind salt armo ota, So peal' lota
Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wihamestele Woin tõest an-
dels anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wiha
kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega mo
hinge toida, Et woin woita, Kui tul'eb willetsus,
Mis sinnust mind woib põrda.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahhu-
ta so sannast, Waid et ma kindlast ussun sind,
Keik on so kães jo wannast, Sa annad woimust
maksota, Ei suda ükski tehhes, Waewa nähhes,
So armo pãrrida, Mis peãstab surma hãddast.

5. Ma pean jãrgest woitlema, Mind nõdra,
Jesus! aita, So armo pole hõian ma, Mull'
anna woimust woita, Kui kiufatus mind wintsu-
tab, Siis kela sinna ära Patto kãrra, Mis
müido hirmutab; Kül, saan so abbi nähha.

140.

Balet will ich dir geben x.

Wiſil: Ma püan keigeſt hingeſt zc.

Ma tahhan jätta mahha Sind, Karowal ilma
ma, Ei armastada tahha Sind ſinno pat-
toga: Hea ello on ſeäl taewas, Se järrel' iggats
ſen, Ma polle teps ſeäl waewas, Kwi diguſt ma
ſiin teen.

2. Se minnoga kui tunned, Oh kallis Jeſuſe!
Ma pallun, et ſa annad Mull' arral woimusse,
Kwi pean tundma wallo, Siis ſedda lühhenda,
Ni löppeta mo ello, Et õnſaſt ſurren ma.

3. Mo ſüddames ſo nimmi On ſelge, paista-
ſa, Ma pean ſinno risti Mo meles löpmatta,
Oh! näita ennast mulle So werre hawades,
Mind rõmustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peida ſinna So pühha küliesse,
Ning aita ſedda miina So auu rigisse; Kõl õn-
nis ſe on olnud Siin kirja ilma peäl, Kes ſinno
jure tulnud, Ning rõõmsaſt ellab ſeäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse,
Ning pea ommas ſülles Mo hinge ühtlase Seäl
nendega, kes ommad So rikis aunga, Siis ſu-
ning ſüdda wõtwad So truust kitada.

141.

Befiehl du deine Wege zc.

Wiſil: Ma püan keigeſt hingeſt zc.

Mis waewab ſinno ſüddant, Mis ial nouad
ſa, Sell, kes on keige Jõſand, Keik hõleks
anna

anna sa, Kes pilwed, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Käl iggal ajal tunned, Et so eest murretseb.

2. Sa pead Jäsa usma, Siis kässi hästi käib, Ning temma peäle waatma, So tö siis korda läab, Ei aita liad murred. Ei maksa kurbdusse, Sest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kahjuks tulleb meil, So lastele keif sead, Mis hea ning tarwis neil, Mis sinna ettemottad, Keif teed sa wäggewast, So mele pärrast töttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa, Jäsand, tehha, Sest sul on rohke nou, So tö on hästi nähha, So wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi anda Siin häddas rohkeste?

5. Eh! wötwad wastopanna Käl hopis kurratid, Ei Jummal süski anna Neil' woi must ühtegi, Mis temma wottab ette, Se peab fundima, Mis tahhab temma mötte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Käl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wottad kannatada, Siis tulleb abbi sul, Ning pead jälle sama So waewas rõõmo kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ning wötwad wallo tehha, Et wägga kurbaks saad. So lohhus polle seada Need asjad

asjad ilma peäl, Kõl Jummalal on teada, Mis
kasuks tulleb teäl.

8. Keif temma hõleks anna, Sest keif ta tar-
gast teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui se
keif korda läab, Mis temma tootanud, Ning
targa nouuga Se, mis sind kurbastanud, Woib
pea kauta.

9. Ehk wõttab wõituda Sind täita rõmoga,
Ehk näitab unnustada Sind, ärva ehmata, Sest
temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele Sind
hädäda sisse jättab, Kui hõleks ühtege.

10. Kui süski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab Sind raske koorma
alt, Mis ürrifessels kestab So kasuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled, Sest kites, tanna-
des Sa woimust saad ning tülled Kui auu ehte
sees: Suur Jummal isse annab Sull' rõmo hel-
deste, Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad
rõõmsaste.

12. Oh! wotta lõppetada Keif meie hädda teäl,
Meid nõdraid toetada; So helde Jõsa meel
Hoolt kandko meie pärrast, Et meie peäsime Sest
kurja ilma pärrast, Ja taewa lahhami.

142.

Schau lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Mo Jummal! waat kui karmwalad Ja waga
gewad mull' ommad Mo waenlased, mind
kiusamad, Ning pea ärrawoitwad: Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, um, ja lihha ka
Mind patto sisse saatwad.

2. Se

2. Se karmwal kurrat essite Heäl näul armaw
 telleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ta suda
 dant karmwaks panned: Ta pettab, aiab wäga
 gise Sest pattust teise peage, Ja põrgo sisse wi
 maks.

3. Ma-ilma wiis on teada kül, Kuis se woib
 aukutada, Et silmal, lihhal, kõrkusfel Ta wal
 latus woiks jada: Kui wottab Jummal' nuhhel
 da, Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on läi
 nud.

4. Ja siiski minno lihha-meel Ei jätta sedda
 mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peäl Ta wihi
 kada ei tahha Ma-ilma tühja rõmustust, Ei
 wotta temma õppetust Kurrati kimpust peäs
 ta.

5. Niid minna willets allati Se waeno tülli
 tunnen, Se waewab mind ei paigoti, Waid kus
 ma ial ollen; Se kurrat takka kihutab, Ma-ilm
 se kõrwalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei
 woi ma ennast aita, Sest häddast Jäsa peästa
 sa, Jესusse pärrast peästa! So waimo wägge
 minnule Niid anna, et mo waenlaste Nou pea
 hukka lähhäks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seestpidi,
 et teen ikka, Mis käsüd, siis ma tunnen sind, Ei
 elsi sinnust ärra: Et kurja wasto pannen ma,
 Mis sinnust mind woib lahuta Siin ilmas fei
 tipiddi.

8. Ehk patto himmo saggedast Mo peäle käib,
 kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto
 warfi ollen, Et ial ma ei unusta, Et lähhän sur
 ma, kohto ka, Siis taewa ellik põrgo.

9. Need wiimsed asjad anna mull', Et meles
 ikka pean, Ja sega patto himmo kúl Mo hingest
 ärraajan, Et woiksin ilma hirmota So mele pär-
 rast ellada Mo ello-aial rõõmsast.

10. Oh Zummal Issa! rohkeste So wäggi
 minnul' olgo, Oh Kristus! tulle kõrwasse, So
 woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses sõas aita
 weel, Üht woimust ikka teise peäl So armust
 mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Gut ic.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame ic.

Mo teigekallim Jesuke, Mo melest olled üllem
 hä, Mul janno on so järrele, Oh! aita
 tulle minnule.

2. Ma ollen hirm', kel janno on So järrel',
 Jesus, minno õn! So hirme wõtta jotada,
 Mind nõdra, Jesus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kule!
 find ma ihaldan Mo arms hallik! kule sa, Mo
 waese hinge rõmusta.

4. Se arms wessi pudub mull', Mind tomma
 Jesus! ennesel', Sind minna wägga himmus-
 tan, Et sinuult, Jesus! abbi saan.

5. Mo peiole kus olled siis? Kus pühha Tal,
 mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hingad sa?
 Mul janno on, mind joda ka.

6. Ei jaks minna rammoto, Ma küssendamast
 wässin jo, Se hirme warsi jahhuta, Mo olled
 sa, so ollen ma.

144.

Du bist ja ganz mein eigen ic.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Mo omma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tuled, Ei muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So ommaks
ennast annan, Et andsid ennast mull.

Keik sinnota on minnul' Siin ilmas sap
niing piin, Suur kallis arm on sinnul, Ring mag
gusam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isse So
armo minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand. Oh! te, et moistan minna, Miiks sa mind
lunnastand; So waimoga mind sada Sind
wägga armastada, Et soga ühheks jaan.

4. Mo süddamest oh! wötta Keik, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi tötta, Et kurja põlgan ma,
So armo tunda nouan, Ring armastada jouan
Sind keigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda: Kui pattust waewati
Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeastja ollid,
So omma ollen miid.

6. Ma püan ifka hoida So armo warran-
dust, Oh lasse sinna koita Mull' temma walgus-
tust: Ma tahhan sedda püda, Sind palwes ap-
pi hüda, Kül warra, hilja la.

7. Kui kautaksin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul' hadda, Ei romo ürrikest;

See

Sepärrast pallun minna Nüüd nuttes; anna sinna So armo maitsma mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole põorma, Kui ollen efsind ma: So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hõia, Kui minna kōmmistan.

9. Sa wāhhendad mo wallo, Mind nõdra finnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rōmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kasmatada, Kui tahhab lõppeta.

10. Kui tulleb ärrajouda Siit kurrast ma-ilmast; Oh! motta sa mind nõuda Kui omma pärris-last, Siis polle teps mull' hādda, Ei olle karta sedda, Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich, mein Herz ic.

Mo südda, miiks sa murretsed, Ning miiks sa ennast kurraks teed, Ja püad tühja head? So lotus olgo Jummal teäl, Kes keik on lonud ilma peäl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tahhab armust aidata, Kui ial pudub tull'. Mo wāggew Issa iggawest, Se seisab hāddas minno eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jä aitmotta, Sul on üks issa meel, Eest muld ning põrm siin ollen ma, Ei kusti ma peäl rōmo sa.

4. Üks rikkas lodab warra peäl, Mo lotus Jummal üllewel, Ehk mind kül naertakse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad rohkeste.

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud
 olli ilma peäl, Kui kall's olli leib? Üks waene leff
 Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal'.

6. Ei seisnud sinna sõmatta, Sest kaarnad pid-
 did tulles Ja toitma rohkest sind, Need töid
 ka õhul, hommikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Angel sinno jure sai, Kes wet ning lei-
 ba sulle tõi Se kaddaka pu al; Sega sa kaisid
 pitka tee, Et said Horebi mä-ele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti lou-
 Foeradel, Üks Angel hoidis siis, Ei tedda murtud
 nende wäest, Waid peasis terwelt nende kääst.

9. Josef Egipti sadeti, Ja wangis pärrast pe-
 eti, Et Partis Jummalat, Sai wangis sureks
 issandaks Ja souwõssa toitiaks.

10. Ka peästis Jummal wäggest Kolm
 meest seält tulle ahjo seest, Üks Angel kelis seäl, Et
 tuli ei woind põlleta, Ei juukse karwo kõrweta.

11. Ni rikkas olled Jummal tõest, Kui olled
 olnud iggawest, So peäle lodan ma, Oh! anna
 riklust hingele, Siis minnul on keik rohkeste.

12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse tae-
 wast pärrida, Mis olled saatnud meil' So kange
 surma walloga, Siis ollen keikist holera.

13. Keik, mis siin on ma-ilma peäl, Kuld, hõb-
 be, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei
 festa se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind tännan, Kristus! süddamest, Et ol-
 led teada annud sest Mull' omma sanna sees, Oh!
 anna usso kinnitust Ning minno hingel' õnnis-
 tust.

15. Mu kitus olgo iggawest So sure helde arm
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta
mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

146.

Mein Gott, das Herz ich bringe dir 1c.

Wisil: Niüd on se pääw jo löppenud 2c.

Mo süddant annan keigest wäest, Oh armas.
Jummal! sull', Sa tahhad sedda minno
käest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant
meleheaks; Ep olle muudo ühtrege, Mis fulle rõs
mo teeks.

3. Gest, armas Jessa, annan ka Mo süddant
sinuule; Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule.

4. Kül südda on täis rojastust, Ja tühja ih-
haldab; Ep olle temmal waggadust, Waid kur-
ja armastab.

5. Niüd agga nuttab ärdaste, Ning kaebab
drama süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se
ta wihtab niüd.

6. Ta heidab mahha sinno ees, Ning pallub
peksa peäl, Ja murra kangust minno sees, Et
põran pattust weel.

7. Mo kowwa süddant pehmeks te, Et woiksin
kaebada, Ning wihtada mo kurja tõ, Ning nut-
tes sullada.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda puh-
taks saaks: Ma tean, et olled surmud sa Masil-
ma ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin kow-
waste So surma peäle lotada, Keik satab an-
deks se.

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mull õigust, õnnistust; So peäle võtta minno süüd Ning patto willetsust.

11. So väega mind ehita, Sa ilma süta Tal! Mind keikist pattust puhhasta, Et kolban Jummalal'.

12. Oh pühha Waim! mind võtta ka So sõbraks järgeste, Jesusse parrast olle sa Mo abiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus kinnita, Et wihtan kawwalust, Et ma ei võtta kartada Ma ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kans natab; Sest sa ei jätta abbita, So heldus õp perab.

16. Mo armo, Issand, puhhasta, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sünni el lades.

17. Te, et ma kawwalusfeta Keik asjad aian teal, Et ükski ei woi laitada Tõõd, sanno ilma peal.

18. Te, et ma ollen saksane, Allandik südda mest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui eksin, põran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teal Ning tiggedusfeta; Siis on mo ello, mõtte, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant võtta honeks ka, Oh! Jummal!

mal! ilma ſees: Siis ſelle ſees woid ellada Siin-
ning ſeäl iggawest.

21. Ma annan ſedda ſinnule, Kus tahhad,
panne ſe; Geſt ſinno pärralt olleme, So, ei mu
ühhege.

22. Ehk mind ma = ilm käl awwatab Ta ſanna
kuulda weel, Ehk teiſiti mind ähwärdab; Ma põl-
gan temma heält.

23. Ei ſinni ſedda iggawest, Sa kurja waimo
pruut, Mind kiusad, ei ma holi ſeſt, Oh Jum-
mal kidetud!

24. Ma = ilm! pat! minne omma te, Mo ſüds-
dant annan ma Gull' anniks, armas Jeſuke!
Oh! ſedda hoia ſa.

147.

Ein Sommer = Lied.

Uks Sui = Paul.

Geh aus, mein Herz und ſuche Freud ic.

Wiſil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

Mo ſüdda olgo rõmus nüüd, Et Jummal
jaggab kaunid hüüd, Sel rõõmsal ſuiſel ai-
al, Waat rohho = aiad õitſewad, Ja illuſaste
kõſſurwad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets pakſust lehte lautab, Ma ruttust roh-
to kõrkistab, On keikil' kaunis nähha, Keik lilli-
kõſſed õitſewad, Ja kaunikõſſed kaſwawad; Ni
wõttab Jummal tehha.

M m 3

3. Keik

3. Keik linnud pesfetellewad Ja omma laulo aiawad, Ja Loja kita püüdwad: Jo õpikk, kaggi, loofe, Jo tuike, jo warblane, Et metsad was tohüüdwad.

4. Saab kanna minne haudunud, Ja päsos lenne poegenud, Siis ommad peiad sõbtwad; Käl pödder kargab kergeste, Ja leikab rõõmsast rohhusse; Keik omma aega teädwad.

5. Jöed, oiad kerul kohharwad, Ja rõõsso war jul keerlewad, Ja äre tassa jookswad. Kus ig ganes on rohho-ma, Ka wainul rõõmsa lauloga Seäl lapsed karja sõbtwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuusse teggewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka annab Jummal wina-puust So süddamele kinnistust, Ja joutumal joudo.

7. Pöid kannab wilja rohkeste, Ja temma seisab paksuste, Teeb iggamehhel rõmo, Et kides takse Jummalat Se sure aäni jaggajat, Kust tunnuks temma armo.

8. Ei tahha minna unusta, Waid kowwast meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keik ma ilm kidad temma tööd, Ka minna laulan sedda head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mölen, kui on minnul teäl Ni kausnis asji ilma peäl Se ello santis põlwes: Mis saab weel pärrast ollema, Kui same taewa tullema, Seäl iggawesfes ellus.

10. Mis rõmo seäl weel tunnykse, Kus Jesust ennast nähakse, Ja minno kõrwad kuulwad, Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera wim Se Halleluja! laulwad.

11. Oh! kui ma seal jo olleksin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Siis seaksin
Ingli lauloga Sind üllendama rõmoga; Kui
saan ma peasnud waewast.

12. Ei tahha süski ellades, Sell' ihho mures
kõndides, So kiitmist mahajätta; Mo südda
peab tännoga, Kus kohhal ial ollen ma, Sind
ühte järges laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo süd-
da hästi õitsego, Se usjo suggu kaswago, Kui
su- il kaswab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda,
Ja sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus õiefe,
Head haifo wäljaanda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljon ma Ni kawa kui ma ellan: Siis tahhan
siin sind tenida, Ka iggawest seal lõpmatta, Kui
sinno jure tullen.

148.

In allen meinen Thaten ic.

Wisil: Nüüd hingwoad innimesed ic.

Ni sündko minno assi, Ni käigo minno käsfi,
Kui Jummal isfi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja isfi nou mull' annab, Kõl siis keif
hästi korda lääl.

2. Ei minno tõ siin kolba, Keif minno waew
on ilma, Ei maksä minno nou, Ni olgo kui ta

tahhab, Kui temma ossa jaggab, Gest o'go tem
mall' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma
peäle panneb, Se on hea minnule, Ei putu min
nuss' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis arm
sa. Issa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles
pean, Kes hoiab kuria eest; Kui agga tedda
kardan, Ta sanna möda ellan, Siis polle häd
da ellades.

5. Ta wotko surest armust Mind peästa keigest
pattust, Meid süüks ei arwata: Ei temma kohbut
moista Mo patto peäle pea, Waid tahhab moga
kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle ülles
tousen, Kus ollen ialge, Kül häddas, willetsus
ses, Kül waesus ses ning többes, Saab temmast
rõmo hingele.

7. Kui Jummal wõdraks tulleb, Ehk risti peä
le panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui tem
ma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se koorim
mull' raske ollema.

8. Keik temma holeks jättan, Kui surren ma
ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab tem
ma, Kas homme ellik tanna, Ta moistab aega
üksine.

9. Siis olle, südda, rahbul; Mis ial juhtub
sinnul, Siis ära murretle: Gest sinno Issa tae
was Teab nou kül keiges waewas, Suur nou
on tö est temmale.

So wünsch ich nun ein gute Nacht zc.

Müüd pölgan minna rödmfaste Ma-ilma tühjad kumbed, Ehk se mind waewab-wahwasste, Kül Jummal kannab murret. Ma-ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö-est, Ma tunnen sedda töest.

2. Üks us, kui pödra hammustab, Se pödder wet siis puab, Mi südda abbi himmustab, Kui ma-ilm kurja hüab, Mull' ahvastust Teeb wana us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad täanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rided kandwad? Mil wiakse Mind taewasse, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind, Jummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja rahhan süski lota, Ehk kawwalad Mind naerawad Sel risti-hädda aial, Sel risti-hädda aial.

5. Kus on so Jummal, küsüwad, Kes sulle appi töttab? Need sannad, need mind waerawad, Et minno südda nuttab. Oh tulle sa, Mo kaitšia, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wötta mind so rigisse, Mis walmis tanud sinna, Et, kus keik pühhad järgeste, Ka sind woin kita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! miß ennast waewad sa? Oh!
wötta kannatada, Sind Jummal tahhab aida-
ta, Gest tahhan tanno anda. So hädda se On
ürrike, Ning wimaß se rõõm tulleb, Ning wi-
maß se rõõm tulleb.

8. Ei keik sün tahha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin sult
abbi ota, Mull' muido sün On suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kül mitto hädda, willetsust On patto pär-
rast nähha, Siis tunneme ka ahhasust, Kui wot-
tad hiemo tehha, Müüd tunnen ma, Et raskest
ka Mind monni hädda waewab, Mind monni
hädda waewab.

10. Ma- ilma rõõmo wißkan ma, Död, päwad
südda muttab, Ni kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi töttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! kurwastust on minnul kül, Et
waenlane sün kiitleb: Suurt melehaigust teeb se
mull, Kui naero wißil ütleb: Kus Jesuken, So
rõõm ning õn? Woi temma sinrust holib, Woi
temma sinrust holib!

12. Mo willets hing, oh, kannata, Oh! kan-
nata, mis waewab Sind, kül so õnnisteggia
Sind keigest kurjast peastab, Ning heldeste Wiib
taewasse, Seäl on meil rõõmo ota, Seäl on meil
rõõmo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wisil: Arka ülles, minno südda ic.

Sunnis, kes ei wotta tehha Kurja nouu järrese,
 Ei woi üllekohhut nähha, Pattustest ei ho-
 lige; Kes neist pilkjaist pöggeneb, Mende seitsist
 tagganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui teeb
 Jummal targaks tedda.

2. Sunnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käske
 öppides; Süddames se õnneks panneb, Ei sest
 lahku ellades: Menda õitseb kaswab se, Kui need
 palmpuud kauniste Jõe kaldal ommad oksad
 Hästi laialt lautawad.

3. Menda siggib innimenne, Jummalat kes ar-
 mastab, Sell' keik lomad saatwad õnne, Runni
 täiest pühhaks saab; Temma lehhed kosuwad,
 Ning on ikka illusad, Jummal abbiks sellei tõttab
 Keikis, mis ta ettemõttab.

4. Redda pattust rõmustakse, Teine järg on
 sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laiale;
 Kus on pühhad rõmoga, Siina pattused e. sa,
 Jummal armastab keik waggad, Hukka lah'wad,
 Kes on kurjad.

151.

Wohl dem, der in Gottes Furcht ic.

En sul, kui kardad Jummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toidad enmast om-
 mast läest, Ja siggid hästi temma wäest.

2. So

2. So naeset ka on siggidus, Kui kobaraid
on wina-puus, So laual lapsed istuwad Kui
õlli-õksad illusast.

3. Waat! ni suur õn on selle kões, Kel Jum-
mal ikka süddames, Ei wiha putu temmasse,
Mis tulli pattust ilmale.

4. On tulleb sulle Sionist, Et naad kui wäg-
ga armolist Jerusaleem keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jätkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf daß ic.

Wisil: Keik sündko ikka nenda mull ic.

Oh! armas Jummal, armwita Sind häddas
takkanouda, Ja süddamest sind otsida, So
armo pole jouda; Oh! lasse mind, Kui otsin
sind Mo waewas pea leida, Oh! hallasta Ja
armwita, Mind kurja tõ eest hoia.

2. Mull anna ommast heldussest Se peäle üksi
lota, Ja pattust põrda süddamest, Ja murre
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto süüd Ja
rasked eksitused, Et minno käd ka tewad hääd
Neil, kes on häddalised.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wõtta, Sind armastama õppeta, Ning ab-
hiks mulle tõtta; Mind aita sest Ka süddamest
So sanna tunnistada, Et üksige Mind surmaske
Ei woi sust lahutada.

4. Oh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela wihha heldest, Ka anna mulle allandust, Et káin so järrel järgest; Meist pattust ka Mind puhhasta, Mis norelt ollen õppend, Mind rõmusta So Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning finnita mo lotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leiaks toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast sünni hädäda, Mo ihho ka Ni toida sa, Et himmud kelad ärra.

6. Mull' olgo ikka ussinus Mo tööd ja teggo tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades ei petta; Riid, kaddedus Ja kimalus, Se minnust tagganego, Ka warga meel Ja petja keel, Se laugel' minnust jägo.

7. Hea nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitussest peasta, Ning keikide eest palluda Ka waesetele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja keikil' appi tullen, Ni sünnib ka, Mis tahhad sa, Siis wimaks õnsast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's Herz! ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees, ic.

Oh helde Jummal! minnule On armolinne südda, So Issa káest minnule On tulnud rist ja hädäda, Ma tean, et se koormaga Mind lasssed armust waewata, Ei mitte läbbi wihha.

2. Gest se on ikka sinno wiis, Sa karristad so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keik omama

ma luliikmissi, Sa annad kurbdust rõmo eest, Wiid põrgo, peastad põrgo seest, Üks wahhetus on jörgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on im-
melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse en-
ne; Se mis peab sama auustud Saab enne är-
rateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jeesusel Muud põlwe ma peäl
olnud, Ta podi enne risti peäl? Kui auule sai
tulnud: Rist, hädda, waew ning teotus, Se olli
temma pärrandus, Kui tahtis taewa miinna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal meel tahtis
kanda Se hädda; mis ma pattune Woin paljo
wastopanna? Keif temma pühha kannatus Du
minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga
raske assi Mo melest, sedda uskuda, Mis teeb so
imme kassi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab
tõ-est sinuist armastud, Ei sinni se mull' ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Kõl sa woid us-
ko tehha, Mo lotust üllespõddada, Et woin so hel-
dust nähha: So pühha sanna tootus, Se olgo
minno rõmustus, Et kuhhugi ei kãna.

8. Kui ollen arg, siis arwita, So waim
mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lo-
rust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jãme
fangest pahwesse, Siis pahharet ei woida.

9. Oh! ärra lasse, pallun ma, Kui pead sa se
nouu, Mind mitte lialt kiusata, Sa tead minno
joudo; Ei olle puust, ei kiowist ka, Waid põrm
ja tuhk ja muld ja ma, Üks waene innimenne.

10. Oh

10. Oh Jesus õnnisteggia! Sa lantsid õma
risti, Siis aita sedda lanta ka, Mes peäle pan-
ned issi: Sa kuled minno õhklamist, Siis wotta
heidest süddamest Mo palwe heäle wasto.

11. Ma tean, et sinno helde meel Mo peäle ar-
mo heidab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno
sanna näitab. Meid nõdro käsfi kinnita, Ja nõdro
ro jalgo toeta, Ei kummista siis nemmad.

12. Oh! rāgi mulle armsaste Ses rasles fur-
wastusses, Ning jahhuta mind rõõmsaste Ses
sures abhastusses: Sa olled warjaks kow-
waste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid
pinatakse.

13. Kui agga se on sinno nou, Et pean kanna-
tama, Siis saab ükspäinis sinnu? au, Kui wot-
tad toetada: Oh! sata mulle kannatusi Ja nõdra
usso kinnitust, Kui ommal' wäesel' lomal'.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et ol-
len murrelinne; Kui tahhan lialt leinada, Siis
olle abbiliinne. Oh! minno mele tullea, Mis
rõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seäl saad sa sure armoga Siis nende peä-
le waatma, Kes taplenud siin surmaga, Ja kau-
nist ello saatma; Se wasto, tean tõest ma, Ep
olle ial arwata Keik ilma au ja rikus.

16. Seäl kaub ärra kuulmatta, Mis siin meid
kurwastanud, Se rõõm ja au on lõpmatta, Kui
sinna tootanud: Mis kilmatakse mitoga, Seäl
leikatakse rõmoga, Ma ussun, aita! Amen.

su Gnaden: Sonne 2c.

Wisil: Oh Kristus! lunnastaja, 2c.

Oh Jesus! armo walgus, Sa tõe õppia, Easf
sinno ello selgust Null' arral' paistada, Mo
süddant römustada, Mo waimo uendada, Mo
Jummal! sedda te.

2. Mo pattud andeks anna, Ning aita heldeste,
Ja ärra wihha kašina, Waid sedda murretse, Et
sa so rahho aännid Mo süddamesse panned, Oh
Jesand! kule mind.

3. Mo hingest wälja aia Adama wanna tõ,
Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So
wimmaks ennast anda, So auuks risti kanda,
Et sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppe-
ta, Seks walgusta mo woistus So pühha san-
naga Et ussun sinno sisse Ning jään so tõe sisse,
Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmud risti
id, Et kurja peal' ei loda, Waid woitlen kow-
waste Mo kurja himmo wasto, Ei nende liggi-
astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees,
Et ma woin armastada Sind keigest süddamest,
So mele pärrast olla, So ello, tele tulla Siin
ning seäl iggawest.

7. Niind, Jesand! anna woimust Mis satab
sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol-
len armo taim, Gest muido keik mo mötte, Mis
ial wöttan ette, Ei kolba kuhhugi.

8. Ge

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo suddant uenda, Et ma so jure jouan, So taht mist tehha nouan, Mind aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein 2c.

Wisil: Oh! wägga Jummal, Kes 2c.

Oh Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd woita. Ma tunnen surma jo, Mo wain ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei moodu ommeti, Ehk kül mo waene meel Nüüd woitleb allati.

2. Se përao wäggi teäl Ning surm mind kinni peab, Ehk wahhin siin ehk seäl, Mo suda agga otäb; Kui seismist himmustan, Siis ollen seljal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun josen kül, Ei ommeti woi leida, Mis sataks rahho mull' Ei woi sest lahti sada, Mis kässo sundminne Mo peäle panneb kül, Ja rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa Jesus üksine Woid minno wallo pööräda, Siis jaksan minna kül, Kui sinna wöttad aita, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnust siin, Siis olleks püüdminne Üks öige pörgö piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna Mo waesel' nähjassel, Kes wottab kummaräda, Ei enne jätta sind, Kui sa mind õnnistad, Ja surma rikkudes Uut ello sunnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast jahhutada,

N n

Kui

Kui südda karwalust Ei tahha armastada:
Waid annab ennast nüüd So holeks loggones,
Et woinust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Sest pattro ellust
peästa, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
kuulda; Oh! hakka minnusse, Keik waenlast
kauta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woinust näita nüüd, Sa ussi ärra
woitja, Oh näita kurratil, Et olled ärrapeäst-
ja, Ning woida minno sees, Et minno waenla-
sed Keik sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned,
reed.

9. Kui kaua peawad Need kurrjad kõrkista-
ma? Et peab minno rõõm Weel nende kätte jä-
ma. Oh! peästa hingekest, Mis sunnust hün-
nastud, Nüüd agga pattudest On alles feutud.

10. Sa olled lahki teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurja
kehha, Sest tulle appi nüüd, Se tõeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahki
kurtus, Ning ei sa petta mind Se walle meel
ning moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha sire-
retab, So surma wäega Mo süddant puhhasiab.

12. Keik wastopannemist, Oh Jesus! aita
woita, Et Talle werre seest Täit woinust woiksin
leida, Et woiks so tassandus Mind senni kait-
seda, Kui keikist waentastest Mind wottad pe-
ästada.

13. Kui wäggew minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so jarnatseks So surma labbi
uskus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo roh-
keste, Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben ic.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Oh Jesus! minno ello! So peäle lodan ma,
Mo hinge rõõm ja illo, Mind armust awo-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiokenne! Mind wotta armasta,
Te, armo tullokenne, Et sind ei wihhasta: Mo
südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa keis
geüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahkuda,
Waid kindlas armus ikka Sind kinni pidada:
Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka pärrin
Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So külge kowwaste,
Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks oksoke:
Eht surren siis, woi ellan, So pärralt minna
ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh!
lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahbutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste
So peäle üksi watan Mo häddas kangeste; Siis
tahhan sind sin kita, Ja seäl ka auustiada So
aunus iggawest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia,
Ja olle waggadele üks ärrapeastia; Et surreta
mo lihha, Et waim woiks woinust sada, Kui
woitlen sinno wäes.

N n 2

8. Oh

8. Oh armas Jssä! kule Mo palwet hallas-
tes. Mull' Jesus appi tulle, Ja pallu minno
eest, Oh pühha Waim! mind aita, Mo süd-
dant isfi täida, Et ikka tidan sind.

157.

Schütte deines Lichtes Strahlen ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Sh! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha.
Olle isfi õppia: Aia ärra pimmedust, Anna
jälle waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tark
ning moistlik ikka olla.

2. Tühjad mõtlemisõd sata Ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peästa Nens
de kawwalusse seest; Aita mind kui woitlet
weel, Et saan woimust kurja peäl, Gest et kius
satus mind waewab, Minno süddant wägga
hawab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis mo
peäle tullewad Sata woimust, pallun minna,
Kui mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädda
sees Ollaks wäggew süddames, Siis sind iggal
aial tannan, Ning so au ka sureks tidan.

4. Patto laened kohhisewad, Sewad hirmo
minnule, Käsi, Jssand! siis need jäwad
Waisseks warfi peage; Sinno tõe walgus se
Paisiko selgest minnule, Muido rummalaks
jään minna, Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno siise
üllewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõd-
ral

ral süddamel. Jesus! anna minnule Pühha
Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda
rõmusta, Siete mind jubhatakse, Kui teed taes
wa näitad sa: Siis mo südda rõõmsaks saab
Tühja rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle,
Mis ei fata taewa tele.

7. Et ma tühia peäl ei loda, Kõrsu keik mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga run-
da Jesusest. Minna wägga ihaldan Jesus sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tõeste sind leian,
Te, et sinno pote hoian.

158.

Entfernet euch, ihr matten Kräfte ic.

Oh! tagganege minno himmud, Neist asjust,
mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto
teud, Mo wässind waim, kel waewa teal! Niind
taggane, Oh tühi tõ! Se ue ello algan ma,
Mis ükski ei woi rikkuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et teada
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keik tüh-
hi teal! Mul teine meel, Se õige aeg on praego
käes, Niind jätta keik, mis ilma sees.

3. Ehk illusaste, haliad wäljad! Kõl sin il en-
nast näitate, Keik lomad süski nähha sawad, Et
illo kaub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa
Mo südda, kes sa ihaldad Reid asjo, mis sin
kadduwad.

4. Kui wotsid enne armastada, Mis sinno
rammo kullutas, Siis ärra wotta kurwaks sada,
Kui keeltaks, mis hing armastas; Keik põlga sa,
Et peigmees ka Nüüd tahhab, et jääd tassalet's
Ning targa neits' te sarnatset's.

5. Sa, tigge liig' arm, minnust kau: Ning jät-
ta tühjaks süddame, Et woiksin tunda selle armu,
Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist,
Mis ennast täis; Ma jättan mahha tühja tõ,
Ning ellan sulle, Jesuke!

6. Mind patto k'iest lahti k'issu, Meist sallaja
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Jesand! rik-
ku, Te wabba's mind so tallekest: Nüüd tagga-
ne, Keik kawwal tõ! Mis teggi mulle eksitust,
Ma põlgan sinno kawwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis kei-
tist asjust lahti teeb, Kui se ma ilma kawwal illo
Ning temma hirm meist mahhajaáb: Ei holi
neist, Ma lahkun teist, Mo meles ollen kihlatud
Ning Jesu prudiks ehhitud.

8. Mind hoia rahbul, Jesus, ikka, Ning kaäna
murret minno eest, Et pattust mull' ei sünni wig-
ga, Mind peästa tühja himno k'äest, Keik mah-
hajaáb, Arm sedda teeb, Et minna ennast un-
nustan Ning taewa rõmo himmustan.

159.

O Gott! du frommer Gott!

Oh! wagga Jummal, kes Keik aänid meile
annad, Kelt on, mis ial on, Kes keig' eest
murred kaänad, Mull' anna terwisi, ning Et
terwe

terwe ihho sees Mull' olleks puhhas hing Ja digus
süddames.

2. Lass', mis mo kobbhus on, Mind ussinas
te tehha, Et woiksin ammetis, Mis käs'id,
pea nähha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo
aegfaste, Ja aita, et mo tö Woiks minna
eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks woib
tulla, Ja kela räkimast, Mis tühhi tahhad olla,
Ja kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis
anna sanuale Täit wägge römoga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wotta julgust
anda, Mind aita römoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihhamehhega Mind lasse leppida:
Kui nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Ee, et ma keigega Misuggust söbrust pean,
Mis ma head ollew. d Ja sinnul' armas tean,
Kui wottad heldeste Mo warra jätkada, Siis
olgo ärra fest, Mis sadud kuriaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jätko anda
Ja monda waewaga Mind lassed wannust
kanda, Siis anna kannatust, Mind hoiä pattro
eest, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu fest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus,
ette, So risti surma sees, Hing sago sinno kät-
te, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad magga-
wad, Kus nemmad hingades Ei kuse mürrinat.

8. Kui hüad wimati: Kei' furnud, touse
ülles! So käs'i olgo siis Ka minno haua küljes,
Lass' kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et
kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

Jehova! nimm von mir die Kräfte etc.

Sh! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis
sinno waimo wäes ma sanud sult, So pär-
ralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muido
jal pühhaft ja.

2. Mind sata ueks lomaks kaswama, Ja
jummalikkus kombes ellama, Et wanna juretai-
gen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks
teeb.

3. Mull' anna sind ükspäinis armasta, So
käsfi woib mind hõpis uenda, Keil minno süd-
da, minno mõtte, meel, Se õhõõrib ennast
sulle illeweel.

4. Ei ilmas pruut mu peäle mõtlege, Kui
omma peio peäle üksine, Ma pean tedda meles
piddama, Kes ennast mulle peiuks annud ka.

5. Ei olle inuimenne mõtteta, Kus temma
ial on, seäl mõtleb ka, Ni sinna, Jesus, keiges
üllem hä, Ei ial minno melest ärralä'.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja
kaswa ikka ilmakeelmatta! Se, kes pääw pä-
walt ikka ueks saab, Kõl Jesus tedda heldest
armastab.

7. Ni ehhitakse honet fallaja Sell' Talle pru-
dile seäl ellama Ja süna sisse peio kutsuma,
Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Uut waimo suggu annab temma teäl, Ja
armastakse temmast jälle seäl! Jo ennam an-
nab, sedda ennam saab, Kui peigmees süddant
patrust pühastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei muudke
meie

meie tabha himmusta, Nut inimest oh! kaitse
armsaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jesus, meile ka, Kui
on so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige arm ja
lange abbimees, Wind leppita weel ikka Is'a ees.

11. Sa issa Sanna! keik nüüd uels lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
siis tulgo rõõmsaste Jerusalema Talle pul-
male.

12. So honest hüad omma heäleaga: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast teest ja
wäljast puhhast, Ja jowa minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees lastwama,
Meid mu peäl ärra lasse rõmusta, Oh! tom-
ma meid, siis meie josome, Kui puhtad neitsid
kõime järrelge.

161.

Kommt und laßt euch Jesum lehren 2c.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Sulge, risti-innimesed, Wõtke tarka õppe-
rust, Kes on Jesusse lu-liikmed, Temmalt
sawad õnnistust; Se, kes Jesust tunnistaab,
Süddamest ka armastab, Ning kes wõttab
waewa nähha, Temma mele pärnast tehha.

2. Onsad on, kes allanduskes Siin ma-ilmas
ellawad, Ning siin waimo maddaluskes Auus-
tawad Jummalat; Se, kes ennast allandab,
Tedda Jummal üllendab. Kes siin Jesust me-
les kannab, Selkel taewa riki annab.

3. Onsad on, kes kurwastuskes Patto pärnast
leinawad, Ning ka süres abhastuskes Omma
w. gga kaebawad: Need, kes murreisewad nüüd

Nutwad ikka vammad siüd, Meid saab Jummal
rõmustama, Nende murret lõppetama.

4. Onsad on need waggad hinged, Kes keik
hädäda salliwad, Ja on pitkamelelised, Kurja
heaga tasuwad, Andwad andeks keigele, Ei
te kurja ühhele, Neil on nende tasumisses.
Ma=ilm nende pärrandusses.

5. Onsad on, kes taflanoudwad Sigust ning
Ia tõsijüst, Üllekohto cest end hoidwad, Põlg
wad ilma warrandust; Kes ei te siin karmwahust,
Peirust, ahnust, tiggedust, Meid saab Jum
mal issi täitma, Nende peäle armo heitma.

6. Onsad on need armolised, Kes ei jätta
aitmatta Meid, kes siin on häddalised, Tewad
head hea melega, Reddagi ei unnusta, Pal
we, tõ ning nouuga; Neil saab abbi hädäda
aial, Neil on armo kohto päwal.

7. Onsad on, kes pühastusses Tõös ja san
nas ellawad, Süddamette kassinusses Meelt ja
mõtted piddawad, Kes ma=ilma himmustust,
Kurja lihha rojastust keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Onsad on need rahholised Kes kül pea
leppiwad, Meed, kes on heamelelised, Risti
armus ellawad, Kes seal rahho teggewad, Kus
on wiha=piddajad; Meid saab Jummal auus
rama, Omma's lapsik's nimmetama.

9. Onsad on, kes kannatawad Hädda, risti,
Iustust, Ja siin ilmas palgaks sawad Jima
futa teotust, Neil on helde tassuja, Jummal,
nende kaitüa Woib se peäle otsa sata, Armust
nende peäle wata.

10. Mita, armas Issand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal Innis ollen ilma peäl, Et ma ellan madda last, Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks annan, Sigust ifka meles kannan;

11. Waeste peäle armo heidan, Ollen pühhas süddames, Rahho ifka taßkanouan, Ja sind tenin teigest wäest. Anna sinna heideste, Et ma ussun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Ausas ellus kinnitago!

162.

Eins ist Noth, ach Herr! diß Eine ic.

Uks on tarwis, armas Jummal! Sedda moista ma õppetä, Ja, mis armastan ma rummal, Tühja agga ollera, Eest et se mo süddant siin pinab ja waerwab, Ja ükspäinis murret ja kure wastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on null' Kul õnsam ja parram kui ilm, mis on full.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ärra otsi ilma teäl, Minno südda, wotta jouda, Dißi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keik head ja keik täielist annet suul' annab, Seält leitakse suremat, parremat hääd, Seäl on se ükspäinis, kui iggawest jääd.

3. Mi kui pühhal' Mariale Minus ossa olli se; Temma tõttis Jesussele, Istus temma ja'gele; Ei olnud muud himmud ta süddames teada Kuid ükspäinis Jesusse õppetust kuulda, Mis temma

ni igga'ses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta
võlaks siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sin-
no järrele, Sind ma ihhaidan jo ammo; Kinki
ennast minnule! Et paljo kül peaksid laiat teed
noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan
joudma. So sanna, oh Jesus! on ello ja
waim, Se kaswab ning kossub kui terrane
taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja
seäl petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda
panneks täbbele: Oh! wotta mull' waggadust,
allandust anda, Ja taewase tarkusse jure mind
fata, Kui Jesus, sind tunnen ning öiete teän,
Siis minna kül öiete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummalala ees kolba Kui sa, Je-
sus, üllem hea, Sull', oh Jesus! lääb keik
Forda Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello
ja õigus mull' todud, Se läbbi on õnnistus
mulle ka sadud. Mind ehhitad hästi ja illusaks
teed, Kui uskus sind hoian, kui iggawest
hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel Sada sin-
no sarnatsel's, Sinna olled isfi temmal' Tehtud
ka pühhitsusel's: Mis igganes Jummalala elluks
on waia, Se Jesusse läbbi keik antakse pea,
Sest kadduwast himmust oh pühhasta mind, So
ello mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel eunam tabhan? Sinno
armust saab jo kül, Sinno werri, se ma teän,
Seggi taewast lah'i mull'; Üht iggawest lunnas-
tust olled sa saatnud, Ja kurrati woimussest olled
mind peästnud, Ning täielist wabbadust kinksid
mull'

mull' ka, Muud Abba! ma pallun, so last
aita sa.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge
kõssutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Min-
no kaitsja valmistab. Sa olled mo maggusam
assi, oh Jesus! Sa olled mull' armas, ja olled
mull' ainus, Muud ühtegi olle, mis rõõmustab
mind, Kui sinna, oh Jesus! kuruks nään sind.

10. Muud, oh Jesus! pead sinna Mulle ai-
nus ollema, Katsu mind, ja te, et minna Ollen
karmalusseta. Oh wata! Kas efsin ma kurja
le tele, Ja sata ning kõna so pole mo mele. Oh!
te, et keif pühkaks siin armab mo meel, Kui
Jesusi saan kasfaks, se tarwis on teäl.

163.

Mache dich mein Geist bereit 2c.

Wisil: Isand, omma wihha sees 2c.

Walmista: mo waim, end kül, Walwa,
palwes olle, Et ei koggematta sull' Häds
da peäle tulle, Kurratid Waggasid. Püüdwad
eksiada, Patto sisse sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unuest esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Muudo warfi war-
malt, Kui se surm Wiinne koorm Patto seest
sind leiab, Ning sind kinni hoiab.

3. Ärka ülles, Isand siis Woiw sind tar-
gaks tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad
õnne nähha. Jummal se Heldeste Meuda an-
did annab, So eest murret kannab.

4. Wal

4. Walwa muido kurrat woib Sinno süda
dant pöördä, Kawwalast so peäle kääb, Et ta
woiks sind naerda. Jummalä Lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wäggise Siin ma-ilm ei
petta, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wötta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le-wennad jälle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind eksti-
tada, Taewa õnnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tö Wabbandada wöttab,
Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa olled rutu-
mal, Käl sind sure armoga Lahti peästab Jum-
mal, Patto kääst, Keigest sest, Mis so südda
kaebab, Mis so hinge waerwab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo an-
nab: Kureatid, Patto süüd Nenda kautame,
Woimust ikka same.

9. Hästi kül keik korda lääb, Polle karta häb-
bi Palludes meil abbi saab Temma Poia läbbi,
Kui meie, Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Müüd, sepärrast walwagem! Hädda,
waero on liggi Pallugem ning õhlagem, Et se
pat ei siggi. Aeg on kää, Jummal se Wöttab
Tõhbut tõsta, Kurjad hukka moista.

Mistist ning Riisatussest.

164.

Mag ich Unglück nicht wiedersehen ic.

Ghe kurjad kül mind Riisawad Ning wiikawad Mo õige usso pätrast; Ma tean süsõ ki tõeste, Et peage Mind peästetaks' sest karrast, Ei olle mo Tru Jummal jo Mind unustand, Waid armastand, Mo waenlased kül rikkub.

2. Mo asiast arwa nenda sa Kui ial ma, Sest nõdraks minna läinud, Ma Jummalast ka hirmo nään, Ma süsõ teän, Et Jummal hästi teinud. Keik tübiaks lääb, Mis film siin nääb, Ei holi ma Must, ihhust ka. Oh Jummal anna woinust!

3. Keik omma aega aiawad, Sest lodawad Mo hing ning minno südda, Et sa mind armas Zesuken, Mo kallis õn, Ei tahha mahhajätta, Mo willetsus Ning õnnetus Saab sinmule Kui minmule; Sest aita wastopanna.

165.

Gott der wirds wohl machen ic.

Wisil: Jesus, rõnustaja, ic.

Keik teeb hästi Jummal Dimmaks annan temsõ mal' Etnast iggawest: Emma ollen õlnud, Etnego ma tulnud Emma ihho seest, Ea on ka
hea

hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl and nud, Mo cest makret kannud.

2. Keik teeb hästi Jummal, Annab mis on ial Hea ning tarwis 'mull': Temma ka mind hoiab, Kattab, hästi toidab Iggaväwa kül. Kui se surm ning risti-koorm, Hädda wägga peäle töstab, Saggedast mind peästab.

3. Keik teeb hästi Jummal; Anna fitust temmal, Kui on hädda lääes! Kui sul willetjus sed On ning ahvastused, Ea on abbimees. Jonas se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõttab, Mi sull appi töttab.

4. Keik teeb hästi Jummal, Illa murre temmal On so hädda sees; Kaksiti kui mõtled Hädda sees ning woited, Jummal abbimees Annab kül siis woimust sull, Et keik hädda alla waub, Kui suits tulest kaub.

5. Keik teeb hästi Jummal, Kammo ram moturnal Annab järgeste. Kes on tühja loot nud, Temma lääest kes ootnud Abbi tö-este? Hädda sa keik umusta, Agga kannata nüüd wäbha, Jummal woib keik tehha.

6. Keik teeb hästi Jummal, Ello joutumal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui siin lõppeb ello, Taewas rõõm on ees. Wata se on tössine: Mis on tulnud ilma peäle, Lähhab mullaks jälle.

7. Keik teeb hästi Jummal, Woimust kül on temmal Wanna ussi peäl; Temma ommad watab, Waema läbbi satab Jumnelikkult teäl. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keik anna ho les kannal, Keik teeb hästi Jummal.

Kommt her zu mir, spricht Gottes ic.

Keif tulge minno jure niid, Kui waewawad
teid rasked siid, Se armas Jesus huab;
Noor, wanna, suur ehk weikine, Mis mul on,
annan sellele, Kes parrandamist puab.

2. Keif minno koorma kandiad, Ning minno
ikke wottiad, Need ei na porgo waewa: Ma ol-
len liggi jargeste, Ja aitan kanda heldeste, Et
nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis
labbi ma teid lunnastand, Se on ka teie kohhus;
Mis teie tete, motlete, Mo mele parrast ragite,
On Jumala ees digus.

4. Ma-ilm kul tabhaks tunnistust, Kui pollets
risti, willetsust, Mis waggad kannatawad; Teist
nou ei olle ummeti, Need peaswad porgust toeste,
Kes Jesu risti kandwad.

5. Keif loom jo sedda tunnistab, Mis wees
ning ma peal ello saab, Et neil on omma
waewa: Kes siin ei tabha kannata, Se peab
porgo minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tanna ellab terweste, Woib homme
olla tobbine, Kul langeb surma sisse; Kui lilli-
tesfed laddawad, Mi inimessed surewad, Ei
pussi ilmge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo
wiimne hadda kaes, Siis pattust pordera puab;
Kul armastakse tuhja weel, Ei mottelda ka hinge
peal, Ehk sagedast surm huab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis kaebab sedda nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma lardan, se on tühhi nou, Kes põlgab omma Lojan, Sell' tulleb nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast awwita, Ei nore uhkus toeta, Keif kaub wimaks ärra: Ehk olleks sel keif ilma=ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif wottab surma minna.

10. Ei tarka tarkus awwita, Kõrk ello keif on asjata; Se lähhab põrgo handa, Kes holetõ on süddames Ja armo aial ellades Ei tabha Jesust nouda.

11. Mo laps, oh! halka mõtlema Ning pühast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa; Se sanna näitab selgeste, Mil kombel Jummal heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif kurja makske armoga, Ning püüdke waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast; Ja käige kitsa tee peäl, Kõl Jummal maksab ülleweel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo-põlwo on teile teäl, Au, rikkus, terwis ilma peäl, Siis woi must wõttab lihha; Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe süin, Weel kibbedam on põrgo piin, Mis sisse kurjad jookswad; Seal tunneb ihho hingega Suurt wollo ilmalõp matta, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' taewas rõõm on walmistud; Ei jowa innimenne Keif sedda üllesrääkida, Ning taewast rõõmo arwada, Mis annab Jesufenne.

16. Mis

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Wain
on meile kulutand, Se on üks kindel sanna. Oh!
aita, armas Jeesus! Siit ülles taewa heldeste,
Ning õnna ello anna.

167.

Warum solt ich mich denn grämen ic.

Miks mo südda ennast waewab? Mul on se
Jeesus! Kes mult tedda wõttab? Kes mind
pelab taewa samast? Jummal Poiaga Uskus
ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullinge,
Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan ärra
Surrema, Hauda ka Jätan omma warra.

3. Keif mis mulle warraks pandud, Polle mo
Omna jo, Jummalast on antud; Tahhab ta
keif ärrawõtta, Wõtko ta, Süski ma Tahhan
lita tedda.

4. Kui ma sattun willestusse, Ehk on mul
Hädä kü, Ei sa kurwastusse; Kes mind pan-
neb risti kandma, Teabka, Kuida ta Peab abbi
andma.

5. Jummal on ni sagedaste Rõmustand,
Tahbutand Süddant wäggewaste; Kannan
siis, mis peäle panneb, Tru on se Armoke, Issa
wisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keif kurjad Maerad a,
Pilkada Wägga hästi moistwad; Tebko nem-
mad ikka sedda, Holi ma, Gest et sa Jummal
nääd mo hädda.

7. Kristi-innimesse südda Peab ta Ollema Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liggi sama, Lemma meel Peab seäl Rahhul ikka jama.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löppetab Feif waewa, Lahti teeb, Sedda teed, Mis meid satab taewa.

9. Seäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest Keigest wäest Tanno-laulo laulda: Polle ma peäl õiget ello; Ürrike, Tühine On ma-ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussed? Parras Kuld On jo muld, Waewab innimesed; Tae was on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sõtab seäl need hinged.

11. Jesand, sind ma pidan kõrgest, Olled mo Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ta sinno ommaks, Gest et sa Berrega Ostinud mind so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sin nusse Kinni hakkann minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, Kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach Gott! wie manches Herzeleid ic.

Wisil: Oh Jesa taewa rigi sees ic.

Oh Summal! mitto õnnetust On siin ja mitto willetsust, Üks waewa te ja litsoke On se, mis lähhab taewasse, Kui tahhan sinna möttelda, Mo lihha puab efsida.

2. Kust minna majalt abbi saan? Sind, Jesus mele

mele tulletan, Sa olled ikka arwitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja- etud, Kes sult on abbi otfinud.

3. Sa olled suur ja wägger mees, So immet näme mitmes töds, Sa olled Jummal töest, ka Üks innimenne pattota, Ja peastad meid nüüd iggawest So surma läbbi surma käest.

4. Sa olled, Jesus, ühine Mo Issand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulled mitto willetsust; So nimmi kurbdust wähhendab, Kui minno südda kurwaks saab.

5. Ehk ihho, hing kül nõrguwad, Kui luud ja kondid nõtkurad, Siis tean ma, et sinmust weel On rõmo mul süin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilmas ilma aitmatta, Sa tulled omma armoga, Ning olled minno karjane, Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõom ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda rägitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinmust ei sa rõmustud, Siis olleks parram sundmatta, Kui ilmas alles ellada, Jo ellawalt on surnud se, Kes kautanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus lõpmatta, Mo kallim warra olled ka, Kui rikkus, kuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tuletan, Siis minna warsti rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis
wain rõõmsaste Sind palluda, kui hädada kões,
Ja tunnen rõõmo süddames; So wain fest rõõ-
must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinno
järrele, Seks mind, oh Jesand! kinnita, Gest
se ep olle kaswota, Kui ennast nenda walmiswan,
Et ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pat-
tota; Mo süddant usklus puhhastada, Siis sulle
ellan, surren ka, Oh Jesus! wata, minno meel
On jo so jures ülleweel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! ic.

So peäle, Jesand! lodan ma, Mind ärra
jätta abbita, Oh Jesand! kela häbbi, Ma
pallun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko
sinno armo hool, Mull' appi, Jesus! tõtta;
Kui surren teäl, Ehk ellan weel, Mind keigest
hädast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, arwita, Ja minno
süddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui
waentlane Mind kurjaste Siin puab hukka sata.

4. Mo wägger Jummal olled sa, Mo ello,
minno kaitsta, Se ütleb sinno sanna: Mo ab-
bimees Mo hädada sees, Kes woib so wasto
panna?

5. Ma-ilm kül puab wallega Mind efsitada
fallaja: Et kurri wain ei nela, So armoga
Müüd arwita, Keit kurjad nouud kela.

6. So

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wotta sinno kätte, Kui hädäda käes Ning surm on ees, Kui waew mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme aino Jummalal', Kes annab wägge nödramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatko weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

170.

HERR JESU CHRIST, ich schrey zu dir ic.

WISIL: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

So pole, Jesus, küssendan, Sest wägga kurb mo südda, So wägge minna himmustan, Mis nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waewab siin mind hädäalist, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus hallasta So helde armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurwas, tusse kárrast, Mo südda mötleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Surw hädäda on, Mo Jesuke, Mis sees mä waene ollen, So käest, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peästa hädäda käest Kui sinna üksi, Issand!

4. Sa, Jesus olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, wallo, Sepärrast, Issand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähhan muido hukka.

5. Oh Jesus! Zummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sinnult armo otab, Sell' olled ello ea sees, Ka surma häddas abbimees, Se peäle ollen julge

6. Oh Jesus! minno ahvastust Müüd wata armo läbbi, Mull' näita omma hallastust, Et otfin palwest abbi, Mo õhkamissed kule sa, Kui õõd ja päwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Mull' tabhad abbi sata, Siis peästa mind keig' hädda seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlast, Kel woimus kääs, Et üksigi Ei sa mo peäle woimust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keik minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õiget murred käänad, Meid kaitse sinna heldeste, Mo kurbdust põra rõmusse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna issi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peästa pea: Kui agga tabhad waewada, Siis aita, et woin kannata, Ja anna ifka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhän sinno tele; Kui sinna wortad läkkita Üht risti minno peäle, Siis te kül waewa ihhule, Ja sata hinge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus süddamest, Et õigel aial sinna Mind peästad keige hädda seest, Ja teed mis palhan minna. Sa olled enne aitnud mind Kui minna ollen pallund sind, Sepärrast ollen rõmus.

12. Mo

12. Mo Jesus, minno willetsus On parrajast
full' teada, Sa olled minno rõmustus, Keik
woid sa hästi seada, Keik sinno holeks annan
ma, Te nenda kuida tahhad sa, So auuks,
minno õnneks.

171.

Was für Kummer, was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murretsed? Miks sa ennast kur-
waks teed? Kartlik hing ja nõdder meel,
Oh! miks waene, Oh! miks waene leinad weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa fest weel
ennam saad, Murred süddant waewawad Mis
need murred, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et
usfu mind, Murrest saad sa willetsust; Jätta
mahha, Jätta mahha kurwastust.

4. Eh! kül keik mind jättawad, Sa mind
Jummal armastad, Minna lodan sinno peal,
Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seal.

5. Zimmelikult olled sa Raitsnud mind so ar-
moga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
Olled sa mind aitanud.

6. Keik so holeks annan ma, Peasta mind ja
rõmusta Kurwa hinge minno sees, Issand heide,
Issand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Jummal on mo
õnnistus, Temma aitab ikka weel, Minne ärra,
Minne ärra kartlik meel!

Jummalikust Tarkusfest.

172.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund ic.

Wisil: Oh Jummal Loja, Pühha Waim ic.

Sh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teads matta, Et, kui sa meid ei arwita, Keik meie id on asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea teule, Kui wõttan sind siin tenida, Mo tenistus on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull' selge rummalus, Mis hea on liggimessele, Sest ma ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühike, Üks tuul ja aur ja suitsoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle mul ei sugguge.

5. Ehk mul keik annid olleksid, Ei peaks puudma ühtegit, Mis mul fest keigest abbi saaks, Kui sinno tarkus mahajääks?

6. Ehk sa keik asjad ärratead, Mis sallajas on, ärranääd; Kui sa ei larda Jummalat, Keik, ussu, setta ollewad.

7. Keik innimeste teadmine, Se eksitab meid hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis keikis pailus kummistab.

8. Kül tarkus monda hukatab, Abitowel ka otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis omma hinge kautad.

9. Sind, armas Issa! pallun ma, Mo palwed

wed wõtta armoga, Sest rummalusfest peästa teäl, Et minnule saaks targem meel.

10. Oh! anna sedda tarkust mull' Mis ikka olnud armas sull', Mis so ees on, ja antakse Neil', kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma pärrast rõmustan, Et ta on keigetullusain, Mo melest keigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits'tud, So ennesest ka sundinud, Ja armo annid temmale, Kui päike paistab selgeste.

13. Kui silmis silma-pisarad, Siis temma su meid rõmustab, Kui murre süddant hurwas tab, Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ja hoiab hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel', Se petaks' su mas üllewel.

15. On wäggero sannust, teust ka, Ja Soja hea nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se läbbi teäda antakse.

16. Mis innimenne sedda teäb, Ehk ommast melest ärranääb, Mis nou sel surel Jummalal, Mis temma tõ on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On elle-maiaks muld ja ma, Ja meel ning mõrted eksi wad, Ja kaksipiddi joserwad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on, kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust sest, Kes isfi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga omma lapsele, Et se wõiks olla miuno sees, Ja ellada mo süddaines.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Lasf' tedda olla minnogja, Kui ollen mures, waewas, töös, Siis olgo teinma abbimees.

21. Siis sago temmalt tundminne Ja õige moistus minnule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja sinid ükspäinis armatsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et tö-e woiksin armasta, Et sedda ma ei õigeks te; Mis kõwweri, üllekohtune.

23. Null' anna armsaks piddada So kallist pühha sanna ka, Et kurjaist, dalaist tagganen, Ja wa igasid waid armatsen.

23. Ee, et ma keige melega Woin iggameest ka aidata, Head nou ka annan keikile, Ja seisat kõrwas tru-iste.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armust wot tan wo: musse; Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sinna se dda armasta.

Pühast Kristi-Roggodusfest.

173.

Unser Herscher, unser König ic.

Wiß! : Jummal ma ning taewa Loja ic.

Jummal, wägger wallitseja, Meie keige üle lei n hä, Siina olled õnne-saatja, Mis sa teed, on inme tö, Wägger, suur ning armolinnie Olled sa ning auulinne.

2. Piss

2. Pissut neid sel aial ommad, Kes sind teigest
 Süddamest Takkanoüdwad, armastawad. Wäe-
 timist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse Sin-
 no wäggi tunnistakse.

3. Jummal parago! kül näme, Südda tah-
 hab kakkeda, Et ni mitto tuhhat tõ-e Balges
 wotwad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled
 sa, eks olleimme?

4. Süski, Jssand! wallitseja, Tahhan ar-
 mastada sind, Ma tean, et sa armas Jssa! Wä-
 ga armsaks pead mind, Tomma wäggewast so
 iure Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, teige rah-
 wale, Se teeb teikis paikusimme, Keiges ilmas
 laiale; Ma ning taewas hüüdwad peäle: Kitus
 olgo Jummalale!

6. Jssand, minno wallitseja, Kallis olled min-
 nule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno
 holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so
 tiwa alla panna.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit is.

Wifil: Oh Jummal! wataheldestere.

Kui Jummal meil ei olleks niid, Se wagga
 suggu ütleb; Kui puduks temma murre süit,
 Süis lotus pea löppeb: Sest nõdrad, waesed
 olleme, Meed kurrjad süiski peälege Meid kiusawad
 ja põlgwad.

2. Neil on suur wiha meie peäl, Kui Juma-
 mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
 Kül surm meid pea nelaks; Meid nende wiha
 upputaks, Kui wessi allawouaks, Ei peäseks
 ükski ärra.

3. Ku olgo ikka Jummalal, Kes nende kurgu-
 gust peästnud, Kui linnokenne taewa al On meie
 hing neist peäsnud; Kõis tahti, lahti olleme,
 Meid Jummal aitko helde te, Se ma ja taewa
 Loja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! Kannata ic.

Kui Jummal siin ei kanna hoolt, Ei tulli appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kurjad
 kiuswad järgest, Kui Jummal neid ei pilluta,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keit hukkas.

2. Mis inimeste tarkus teeb, Ei woi meid pel-
 letada, Kül Jummal sedda ammo nääb, Ja
 woib neid allandada; Eh kurjaste nou pidda-
 wad, Ja kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab
 Jummal keel'a.

3. Kül nemmad wägga mäsawad, Ring otsi-
 wad meid neel'da, Kül nemmad tappa tahhawad,
 Ei lasse ennast keel'da: Waat, nemmad kurjast
 pankwad, Kui merre-laened kobbis'wad, Oh
 Issand, wata sedda!

4. Meid wõdra usfopiddajaks Needfammad
 nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks, Kes
 bigust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis
 on hä, Se pead katma nende tõ, Kül sinna ärs-
 kad ülles.

5. Need

5. Need keik on pimmedusse al, Ja tahhawad
meid neelda, Mu olgo ikka Jummalal, Kes wot-
tab sedda keelda; Kõl Jummal nemmad pillu-
tab, Ja nende walled kautab, Ei sa need temma
wasto.

6. Oh Issand! sinna rõmustad Meid, Kellel
abbi waia, Sa tõeks teed, mis tootad, Ei rum-
mal meel se moista, Se ütleb: keik nüüd hukka
lääb, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, Kes ar-
mo wotwad.

7. So kões on meie waenlased, Nääd nende
mõtted läbbi, Sull nende nouud teadawad, Meist
kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda,
Et Jummal tahhad aidata Kõl omma abbi tun-
nil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
pälwed kule, Ning meie süddant walgusta, So
riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame,
Ning uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri-
sewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott ic.

Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ikka wäg-
gew olnud, Ning peastab häddast wägge-
wast, Mis meie peäle tuinud. Se kurri waenlane
Meid wihkab kurjaste, Sa tulleb sõddima Nüüd
kawwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keik meie nou on tühhine, Ei mõddu meie
wäggi, Se woib meid aita õiete, Kes pattust
lahiti teggi, Kes se on? küsüd sa, Suur Jeesus,
koston

tan ma, Se Jesand sureß wäest, Se Zummal,
felle käest Keiß woimus meile tulleb.

3. Ehß olleks ilm täis kurratid, Kes tahhassid
meid neelda, Ei karda meie ühtegit, Käl Zum-
mal wottab keelda: Ehß käl on hirmus meel Sel
kurial waimul teal, Ei süiski woimust sa, Gest
omma sannaga Käl Jesus tedda woidab.

4. Suur Zummal teeb, mis tootab, Ja tah-
hab Waimo anda, Ehß kurri selts käl ähwardab,
Ei joua wastopanna; Ehß woetakse nüüd Meilß
ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa
need kasso sest, Meil' taewa riik peab jäma.

177.

Was kan uns kommen an für Noth ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata ic.

Mis hädda woib meil sündida, Kui sa meid,
Jesand, södad Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello weega jodad? Kui sinno Waim meid
rõmustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke
armo läbbi.

2. So pühha nimme auuks sa Käl õiget teed
meil' näitad, Ei jätta häddas rõmota Waid issi
meid ja hoiad; Gest õlleme nüüd julged siin, Ehß
meil on kange surma pilm, Et sa meid tulnud
aitma.

3. So sanna, armas õppia, Meid õppetab ning
nomib, Käl rist meist aiab himmo ka, Et patto
kurjus löppeb; Mis muido hingel' kahjo teeb,
Mis läbbi ihho hukka läab, Keiß sedda kelad ärra.

4. Laud on meil' sinnust ehhitud, Mis meie ik-
ka näme, So sanna roaks annetud, Mis wai-
mus

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kuisama, Eus
woib so samta rõmusta Meid pühha Waimo
läbbi.

5. So arm so heldest süddamest Müüd tulleb
rõhkest meile Siin ilmas ning ka iggawest, Sa
watad meie peäle, Et meie woime ussoga Siis
so au riki pärrida, Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas JEsus, arwita, Sa woid
meid waggaks tehha, Et meie kindla ussoga So
Jssa woime nähha, Kes sedda puab süddamest,
Eesamma pühha Waimo wäest Müüd laulge
rõõmsast: Amen.

178.

Es spricht der Unweisen Mund wol ic.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata ic.

Meed wallatumad kiitewad: Meil on se õige
Jummal! Ja siiski kurja teggewad, Meist
iggäuts on rummal, Ei kolba ial nende tö, Ei
noua ütski, mis on hä, Eest Jummal põigab
nemmad.

2. Suur Jummal watis üllerwelt Keig' innis
meste peäle, Ning temma tulli katema seält, Kas
legi omma mele Ning mõttega head ihhaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis
temma käsib.

3. Ei ütski õige tee peäl läind, Keif ollid nurja
läinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning tuhja
waewa näinud: Ei ütski head tööd teinud teäl,
Ja siiski mõtlefid need weel, Et Jummal sedda
fidab.

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühjad
 kumbed kiitwad, Ja minno rahvast koormawad,
 Ja kahjust kasso püüdwad; Neil polle usko süda
 dames, Ei holi palwest hädda sees, Waid taht
 wad ennast aita.

5. Gest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
 nemmad kartwad, Kül Jummal abbiks wagger
 del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou
 need kurdad põlgawad, Mis wagger ütleb, naes
 rawad, Ei temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Müüd peab abbi
 saatma? Kül Jummal heidab armo weel, Ning
 tulleb wängid peasma; Ja Poia läbbi sedda
 teeb, Gest iggäuks suurt rõõmo näab, Kes temma
 abbi otab.

179.

Wie schön leucht' uns der Morgenstern ic.

Müüd paistab meile kauniste Se koido-täht ni
 selgeste, Se Jesse wõssokenne, Kes Lawes
 tist on sündinud, Ja kunningaks meil' kinkitud
 Ja peiuks, Isukenne! Helde, Selge, Armo-
 Fenne, kaunistenne olled sinna, Sinnust ei woi
 jada minna.

2. Sa olled, Issand, üksine Mo hinge rõõm
 ning mehehä, Kes mind on peastnud isse; Sa ol
 led minno rõõmustus, Gest sinno armo-õppetus
 On maggusam kui mesi. Sedda, Joda, Ho-
 sianna, taewa-manna, minno hinge; Sinnult
 püan minna õnne.

3. Mo süddant, Issand, süta sa So kalli armo
 tulle

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno kallist Jēfufest, Ning armastan ka liggimest, Et minna ustus tean, Et sa Nenda Armastades, walmistades ommaks liikmeks, Teed mind taewa osjalisteks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno silmad ülewelt Mo peäle heldest waatwad. Oh Jēfus! minno õnnistus, So sanna n na so kannatus Mo süddant jahhutawad: Tulle Wulle Arrapeamaks, rõõmustajaks, nõdder ollen; Eule minna wõdraks tullen.

5. Mind, Jēfand Jummal iggärwest Sa olled teigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg kiblas mind ni heldeste, Ta on se peig, ma prudike, Ni wägga rõõmustanud. Nenda, Nenda Murret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning kitus olgo sulle.

6. Oh löge kannelt, mängiad, Ning laulage teif laulajad, Head rõõmo luggu peäle, Et minna omma Jēfufest. Müüd armo täiest süddamest Woin tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõõmustamist, auustamist kossiale, Surele au kunnigale.

7. Müüd wägga rõõmus ollen ma, Ning tahhan Jēfust tännada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswõtta taewasse, Ja peästa häddast ärra. Amen, Amen, Tulle taewast peästa waewast, Jēfukenne, Sind ma otan armokenne.

180.

Herr, deine Treue ist so groß etc.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata etc.

Oh Issand! suur on sinno arm, Se tulled
immeks panna, Et olkeme siin muld ning
põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus
kestab allati, Meid siiski kaitset peälegi; Ei tah
ha hukka sata.

2. Pat wottab woimust kurjaste, Sa nääd
keik tiggendused, Mis tehakse siin pahhaste, Sa
tead keik willetsused, Kül kaswatakse patto siid,
Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust taggane
wad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
peält lahkwad, Ning ommas ellus järgeste Se
laja tee peäl käiwad, Ning patto porris otsiwad
Suurt rõmo, ilka teggewad, Mis tahhab kurri
südda.

4. Keik loom sepärrast ehmatad, Ja õhtab
lahti sada, Kül pitki filmi ihhaldad, Et waewast
peäseks ärra, Mis taewast ial leitakse, Mis ma
peäl alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
kuulda, Ning sinnult abbi otame, Oh Jummal!
wotta pöördä, Kes julgest patto teggewad, Ning
õnsaks sada mõtlewad, Kui pörge pole tõtwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
armastanud Keik kurjad, kes sind ilma peäl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
sees, Et hakkaks nende süddamesse, Kes kowwad
on kui liwwi.

7. Sa

7. Sa, armas Issand, murrekse, Et tundwad söggedadle, Et on so ikke lebjoke Ning maagus pattuste, Kes tundwad omma patto süüd, Ning noudwad sinno heldust nüüd So Poia surma pärrast.

8. Keik, mis sa koggund ennesel, Meid wotta ünnistada, Ning anna, mis neil pudub weel, Meid õige tele sata: So heldust, hoolt ning wäge la So lastel' anna teada sa Kes sinno arms otwad.

9. Käl omma peäle mõtlewad üks karjane ning issa, Sa ennam kui need mollemad, Ei sinna mõtle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh! juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno mõrsud olleme, Sest rõmus meie südda, Et arms palka heldeste, Sa meie tahhad anda; Meil on se lotus süddames, Et näme sind so walgusfes, Kus tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns Gott genädig seyu ic.

Oh Zummal! tulle armoga, Ning omma õnne anna, Meid taewa pole juhata, Et moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme Ning woime waggad olla, Et Jesus pagganatele Woib ärrapeõstjaks tulla, Et nemmad pattust pöörwad.

2. Ma ilm sind, Zummal, auustab, Ja lidab sinno nouu, Ning sures rõmus himmustab Eiu laulda sinno auu, Et olled kohto moistia, Kes woimust pattust wõttab, So sanna hoiab, woi-
Dab,

Dab ja Kei rahwas, et se tõttab Siin udes
ellus kaita.

3. Kei rahwas, Jummal! tännaago Sind
ma peal head t'õd tehhes, So sanna wägai kas-
wago So auus meie nähhes. Oh Issa! Poeg!
meid õnista, Sind süddamest kei kartwad, Oh
pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad
auustawad, Gest kaulgem rõmufast; Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein ic.

Oh Jummal! wata heldoste, Sul olgo halle
südda, Kui pissut pühaid leitakse, Meil
waestel on suur hädda; So kallist sanna naer-
tak e, Ja tühja wallet ustakse, Se õige usk on
lõymud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas
näbha, Need wotwad järgest wallatust Ja usi
kasko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja
üksige ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lüka
ka mahha, Need on kül kõrged hoopliad, Mis
käsüd need ei tahha: Kei woinus on nüüd nen-
de kaes, Need arwab targaks iggamees, Kes
wot neid õppetada?

4. Gest ütleb Jummal taewa seest: Ma tah-
han ullestousta Mo lastel polle abbimeest, Meid
tahhan is'i peasta. Ma lusein nende palwe heält,
Mo sanna peab üllewelt Kei' ikka woinust
saatma.

5. Kui seitsmel korral hõbbe, Tuld, Lääb selget's
tulle läbbi, Mi usk, kui tunneb risti tuld, Saab
selo

selgeks ka, et häbbi Ei allati ja temmale, Kes ris-
ti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tah-
hab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil, armas
Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste,
Et meie ei sa wigga, Need kurlad wägga siggi-
wad Seal, kus need walle-öppiad Siin ma
peäl paljo makswad.

183.

Zion klagt mit Angst und Schmerzen re.

Sion kaebab sures häddas Nuttes ommal'
Jummalal, Utteldes: ma ollen waemas
Ning ka lange riiti al. Sion, selle pärrandus,
Kennel on keik wallitus, On ni tühj ks, aiwaks
lainud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Omma abbi
hädda sees, Se on mind nüüd kumastanud
Ning ei seisa minno eest. Oh! Kas sa ni järgeste
Mo peäl olled wihtane? Eks sa tahha armo-
heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna keigearmsam, Kostis Issand
surest wäest, Nüüd sa olled keigekurbsam, Agga
ota, minno läest Peab sulle tullema Rahho, rõs-
mo Waimoga, Jätta nüüd keik murret mahha,
Wihtada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Jal sind ei
unnusta, Minno mele pead sinna Oma ilma
löpmatta; Ja kui peaks emma ka Omma last
unnustama, Siiski pead sa mo meies Ollema
ning minno süles.

5. Ärra lasse nüüd sind petta Pahharetti tig' gedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle, kawwalust. Wannno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest lända, Sulle õnnustusse anda.

6. Sinno peale ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean ülles sind, so abbbimees. Hädda egga willestus, Sadan egga kiuatus Ei sa minnuß lahbutada Sind, oh! wotta kannatada.

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort ic.

So sanna meile kinnita, Oh Zummal! meid neist arwita, Kes tahwad lükk' da üllewelt So Poia omma järje peält.

2. Oh Jesus Kristus! nõita sa Meil omma wägge lõpmatta, Lass' sinno rahwast ellada, Et temma sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnül arwita, Ja ello sisse juhata.

4. Keik kuryad nouud tühjaks te, Mis meie wasto petakie, Küi nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustpõõrmatta.

5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna, Zummal, ellad weel, Ja omma rahwast arwis tad, Kes sinno peale lodawad.

185.

Verleih uns Frieden gnädiglich ic.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, Kes meie eest woib söddida, Ep
olle ükski maial, Kni üksnes sinna Jummal.

2. Lass' meie Ma=Wallitsejal' Head wallitsust
ka ylla, Et woime rahho temma al Ja hinge toi-
dust sada, Sind armas Jummal! Katta: Amen.

~~~~~

Tänno=ning Kitusse=Laulud.

186.

Was lobes soll'n wir dir, o Vater ic.

Mis kitust woime, Isfand? sulle anda? So
tödd ei ükski moi kül immeks panna.

2. Sa olled meie õiget tähte teinud, Sest meie
olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning
ommal' rahwal kõrbes leiba annud.

4. Sest meie woime sinno armo nähha, Et
sinna toidad hinge ning ka kähha.

5. Et piddid näitma meil' so imme kää, Süis
olled rikkunud Jttide wää.

6. Ning olled armo=seädust meie annud Oh
Dunis! kes se hästi mele paanud.

7. Oh Isfa! kindlaks sawad sinno sannad,
Sa õigust, kõhnut meie ikka annad.

8. Meik wangil sinna, Jesand, appi töttad
Ning sure auga sinna woimust wöttad.

9. So nimmi, se on, kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au, Ritus, tänno Jesa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taemas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe, ic.

Wisil: Ma püan keigest hingest ic.

Mo hing, head kaunid laulud Müüd laula
rõõmsaste Sell' kes keik asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Jesand, kica
So rohke armo teäl, Ning sulle tänno anda,
Kunni ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääb;
Oh! ärge ennam lootke Siin sure wäe peäl,
Meist abbi ärge votke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keik innimesed läh'wad Siit iknast nopp
peste, Hing lah'ub, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmakske, Surm wöttab tühjaks tehha, Mis
seäti targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
fant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Müüd üksnes
Jesu peäl, Keik temma holeks annab, Saab
kasso siin ning seäl; Kes Jesust armastawad,
Kes surem warrandus, Need rõmo ello sawad,
Ei jä neil' karmastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arwa-
ta Kui wäggero meie Jummal, Se näitwad
lemad

lomad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis
meie silma ees, Keik weiksed, kallad, wähhed,
Mis jões ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jhsand te, Kes
usklik on ning wägga, Head annab tenumale, Ta
töeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell'
liga sünnib, sellel' Käl' abbi walmistab.

7. Ta mitto lombed teab Meid peästa surma
seest, Ja toidab, kaitseb, peästab Meid sure näl-
ja käest; Kes waesed on ning sandid Meid södab
illusast, Kes ollid kaua wangid, Meid peästab
saggedast.

8. Kes rummalad süin ommad, Meid Jummal
walgustab, Kes nõdrad, rammotumad, Meid
temma toetab; On selle söbber ikka, Kes tedda
armastab, Ei sattu sellel' wigga, Kes tedda
hinnustab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil'
wõdrästel, Ja kuleb lesse palwed, On mehhe as-
semel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb
kurjaste, Keik temma maad ning kodda Ta
pillab laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind lita öiete;
Sa Kunningas ning Jummal, Ma öie sarnane;
Et süiski ma veäl ollen Müüd süino lapsöke, Gest
minna kitust julgen Süin anda sünnule.

188.

Run lob' mein' Seel, den Herren ic.

Mo hing, oh! rõõmsast lida Müüd omma hals
de Jummal, Mis head süil' wõtard narta,
Mo südda ärra unnusta; So pattud andeks
annab,

annab, So wigga parrandab, Sind ommas
 süles kannab, So hädda wähhendab, Sind
 heaga rohlest täidab, Ning ueks lomaks teeb,
 Käl omma õigust näitab, Et hädda mahhajaáb.

2. Et temma kohhus pühha On, sedda meile
 Kulutab, Et löppeb temma wihha, Se temma
 heldus tunnistab, Ning temma arm on rohke
 Ja halle temma meel, Meid äkkitselt ei nuhtle,
 Meid arraid aitab teäl, Kes tedda hästi kart-
 wad, Meil temma head teeb, Kui kaugel maast
 on taewad, Ni pat neist ärralaáb.

3. Kui ommad lapsokessed Üks õige issa ar-
 mastab, Ka nenda innimesed Se helde Jum-
 mal kosutab; Meid temma tunneb ammo, Et
 põrm ning tühhine On meie ello rammo, Ning
 rohho sarnane; Kui tulest mahhakukkub Üks leht
 ning õieke, Ni pea ärralahkub Siit ilmast in-
 nime.

4. So arm, oh Issa taewast, Se kestab üks
 nes kindlaste, Meid peastad sinna waewast, Kes
 fanna kuulwad kowaste, Kes hoidwad sinno
 seädust, Sa Jummal! wallitsed, Sest Juglid!
 andke litust Sell, kes suur immet teeb, Ja au-
 ustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka
 peab sedda Keif liitma järgeste.

5. Au, litus Issal' olgo, Sull' Poyal, pühhal'
 Waimul' ka, Keif meie kasuks tulgo, Mis sin-
 na wotnud toota; Et meie sinult abbi Siin jul-
 gest lodame, Ei meile tulle häbbi, Kui armo ota-
 me; Mei' südda, meel ning mõtte Sind nõudko
 kindlaste, Amen! Käl same kätte, Mis ial pal-
 lume.

189.

Nun danket all' und bringet Ehr ic.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust ic.

Nüüd kiitko teigest süddatnest Keik innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem sellel, kes keik näab, Sell' sur-
rel Jummalal, Kes suri asjo ikka teeb Ja immed
taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespidda-
nud, Ja, kui ei woinud ühige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib fiiski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head,
ei nuhtle ka, Teeb head, ei nuhtle ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meelt, mötted, süda-
dant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko, rahho ellada Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keik meie kätte
tä, Keik meie kätte tä.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil' osfaks ig-
gawest, Keik waew ja murre, rist ja plin, Se
tagganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus õn,
Kui ellust ärralahlume, Meil' temmast ossa on,
Meil' temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki läab, Meid panne
hingama, Et meie film seäl Jesust näab, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

190.

Jehova! dein Regieren macht ic.

S Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petakie, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäg-
gew Jummal! Kes ial on so sornane, Ehk paljo
maad on temmal; Keik surretikkud ilma sees,
Need kumardawad sinno ees, Keik suremad on
orjad, Ni kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Eo olle ütski
moõtnud, Mis so film ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keik nored ning keik wannad
Sult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kobbut diete, Kui tahhad di-
gust näita, Sa Jofand nuhtled kangeste, Ka
tahhad armo heita, Keik peab kerdä minnema,
Kui tahhad kätte rassuda, Ehk sinna kangest
nuhtled, Ehk armolinne olled.

5. Keik sinno tõ läab eddasi, Ei ühtegi sa nu-
ja, So nou ei lähhä taggasi, Sa ei woi tehha kuz-
ja. Sa hoiad, kaitseid heldeste, Ke toidad, sead
targaste, Keik mis ja teed, on õige, Se olgo
suur ehk weike.

6. Sind, Jummal! kidan järgeste, Et mois-
tad, mis on õigus. Dnnis, kes tunneb tõeste,
Mis on so lapse kobbus. So alwem orri ollet
ma,

ma, Mo peäle, Issand hallosta, Mind wotta
öppetada, Et woin sind kummardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wotta
armofenne! So armo holeks hädda sees; Eht
ollen maofenne Käl sunno wasto arwata, So
sarnane ma polle ka, Sa süiski armo heidad,
Mull' waesef' heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirmo, Ma süiski kidan rõdmfaste So õigust ning
so armo; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen
tulla sinnule! Mind wotta waggaks tehha, Siis
lõppeb sinno wiibha.

9. Mo armas õnnisteggia Käl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandad mo
wigga. So Poia päwrafi kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Issand, sead Neil'
fedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna
fedda põlga, Mo südda olgo anniks full', Eht
ennefest ei tõlba; Käl so Poega fedda ehhitab,
Nina usso läbbi varrandab. On temma hoon'
mo südda, Siis sa ei põlga fedda.

11. Weel, hõia kaitse, murrekse, Weel, ikka
armo heida, So ik'e al mull' jarge te So rahho,
rõmo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend
on Jesus lõymatta, Eest saan ma auulisjeks
So rigi õsfallisjeks.

191.

Nun danket alle Gott 16.

Wisl: Oh! wagga Jummal, Kes 16.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, süddamest
nüüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja tems
male

male au näita, Kes emma ihbust jo Meil' teinud
paljo hääd, Ja praego hoidwad weel Meid tem-
ma arms käd.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mur-
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rah-
hs anda, Ja piddago meid ka Siin ülles arms
faste, Ja wotko häddast teal Meid peästa hel-
deste.

3. Au olgo Issale, Sell' sure Jummalale,
Ja temma Poiale Sell' auu kunnigale, Sell'
pühhal' Waimul ka, Kolm-ainul' algmisses,
Kes olli, nüüdki ou, Ja jääb ka iggawest.

192.

HERR GOTT, dich loben wir te.

Sind, Jummal! lidame,
Sind, Issand, tanname.
Sind, Jummal Issa iggawest,
Keik ma-ilm lidab süddamest:
Sind taewa wäggi arustab,
Et sinno nimmi litust saab,
Sind liitwad, Issand, Kerubim,
Ka laulwad sulke Serawim:
Pühha on meie Jummal!
Pühha on meie Jummal:
Pühha on meie Jummal!
Se Issand Sebaot,
So wäggi sure auuga
Käib ülle taewa, ülle ma.
Kaksteistkummend Apostolid,
Ja keik need pühhad Prohwetid,

Meel

Need kallid Martrid löpmatta

Sind kiitwad sure heälega.

Keik sinno risti-rahwa keel,

Se lidab sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Issa, sürest mäest,

Ka Poega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim kes römustad,

Keik auustades lidawad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,

Sa Issast sündind iggawest,

Ei põignud neitsi ihho sa,

Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma rikkunud,

Keik uskiad taewa koggonud,

Sa istud Issa kõrgel kael,

Keik au on sinnul üllewel.

Sa moistad õiget kohbut seäl.

Mi ellawa kui sunno peäl,

So fullasid meid arwita,

Et lunnastand meid werrega.

Las' taewas sada rõmo maad

Keik, kes so sisse ussuwad.

So rahwast, Jesus! arwita,

So pärandust ka õnnista,

Oh! hoia sedda armoga,

Ning taewa sisse üllenda.

Sind, Jummal, meie lidame,

Sind iggapäwa tänname,

Oh! hoia, Issand abbimees,

Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Issand, ballasta,
 Ja keiges häddas anwita,
 Oh! Issand! aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keik meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jättä abbita,
 A M E N.

193.

Lobe den Herreu, den mächtigen 12.

Wotta nüüd Issandat, wäggewat kunnins
 gast, kita Oh! minno hingeke, ärra nüüd
 aega tepe wita. Oh! minno meel, Aia käl lau
 lusid peäl! Au Zummalale ka näita! Au Zum
 malale ka näita.

2. Kida nüüd Issandat, kes on keik tar
 gaste seädnud, Kes sure holega wäggewast ikka
 sind saatnud, Sind hoiab ka, Menda kui him
 mustad sa; Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle
 sedda sa tunnud.

3. Kida nüüd Issandat, kes sind on kaunis
 te lonud, Kes sulle terwist on armud, sind ar
 moga jootnud: Kui hädda käl Olli, süs Zum
 mal on sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka
 rohkeste tonud.

4. Kida nüüd Issandat, kes sulle siggidust
 annud, Kes selgest armust sind Zummala lap
 seks on pannud: Motle se peäl Kes keigewäg
 gewam teal, Kes kui üks issa sind kannud, Kes
 kui üks issa sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Jesandat, kida hing Jumma-
la nimme! Mis iai ligub, se kinko, jest remma
teeb imme! So walgus ta: Sedd' ärraannus-
ta sa, Sest ütles kites nüüd Amen, Sest ütles
kites nüüd Amen.

Surmast ning Ülestous- misfest.

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben, ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha ic.

S wiimne tund siin keikil' tulleb, Siis tul-
leb ferd ka minnule; Mis muud se peäle
tarwis lähhab, Kui walmistama aeg-
saste; Kui enne surma surrafse, Siis surmas-
ma ei surrege.

2. Uht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
meie tõ, Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan takka sedda
meest, Kes annab õnnist tunnikest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes omma
ello minno eest On ärraannud, innimesi keik
lunnastanud surma kääst, Kes omma werre,
surmaga Mull' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde Jesus! wõtta ikka Mind kehwa
meles

meles piddada, Ja minno jure, patto wigga
Oh! wõtta hopis lõppeta, Ei häddas ma muud
mõtlege Kui sinno peäle üksine.

5. Mull' anna aegsast pattust pöördada, Ja sur-
retada pattud ka, Ja uskus sinno pärralt jada;
Oh! õppeta mind surrema, Et igga silma pilk-
missel Ma surma peäle mõtlen teäl.

6. So kätte, armas Jēsand! minna Nüüd
annan omma hingekest, Se ommaks hõleks wõt-
ta sinna, Ja pärrri sedda iggawest; Oh Jēsus
wõtta armsaste Mo waimo ülles taewasse.

7. So arm mind hästi walmistago, Mi kui
so mele pärrast on, Mo usko rohkest kaswatago,
Mo walgus, kilp ja minno kroon! Keik pattud,
Kurjad waimud ka Nüüd kauta so wäega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind kōs-
suta so sannaga, Mind wiimselt sago sinno werri
Ja Jēsa heidus aitama, Et woiksin õnsast lah-
kuda, So külges rahhul hingada.

9. Ehk siis mind Jummal ärrawõttaks, Kui
temma tahhab igganes, Mil tunnil moga ärra-
tõttaks, Ei karda surma ellades; Ta arm ja
Jēsu werri ka Mind sadab hästi surrema.

195.

Allenthalben, wo ich gebe ic.

Wisil: Sidda, mis sa murretsed ic.

Keikis paikus, kus ma seinsan, Kõnnin, istun
ellit maggan, Jhaldan ma, Jēsus, sind,
Kes sa olled, Kes sa olled peästnud mind.

2. Pal-

2. Valjo waema ollen näinud, IIm on tulli mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! Käsid sa, Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma JEsu jure tullen, Iggawest seäl rõmus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks sama, Kui mind Kristus uendada Wõttab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. JEsust lidab su ning südda, Taewas auustades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllem ello on mul taewas, Seäl ma polle patto waewas, Oh! kui õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga!

196.

Mitten wir im Leben sind ic.

Reskel selle ello sees üks surin on meil ikka, Oh! Kes siis on abbimees, Kui on hirmus wigga? Sa Jssand otse üksi. Meie hirmus ehtitus, Gest on meile kurwastus. Pühha Jssand Jummal! Pühha wäggew Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Iggawenne Jummal! Arra anna sada Surma häddas hukka meid. Kurielison.

2. Resket surma hirmsaste Põrgo haud meid Fiusab: Kes meid sest teed wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa Jssand aino üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jssand Jummal Pühha wäggew Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Iggawenne Jummal!

Ärra pörgo wallo Lialt hirmutago meid. Kuri-
rieison!

3. Kesket pörgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab Kus süs peab minnema? (Kes sest wae-
wast aitab?) So jure, Jesand, üksi. So werd
rohkest wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha
Jesand Jummal! Pühha wäggero Jummal!
Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!
Ärra anna ial Usko ärralõppeda! Kuri-
rieison.

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist, 2c.

Wisil: O Jesus! üllembimees 2c.

Kui surma tund on ukse ees, Mind käsib il-
mast jouda, Süs olle, Jesus! abbimees,
Mo hinge wõtta nouda: Kui minno hing on kele
peäl, Süs lootko sinno peäle meel, Ja andko
keik so hõleks.

2. Mo pattud omma koormaga Mull' tewad
kange hädda, Ei neid woi üllešarwata, Ei kar-
da süski sedda, Sest sinno surma mällestus On,
Jesus, minno kinnitus, Se minno hinde peas-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uskus teän, So ihho,
lu ning lihha, So külge minna järgest jänn, Ei
karda surma wiha. Kui surren, sulle surren
ma, Sa olled rõmo ello ka Mull' surma läbbi
saatnud.

4. Et surmast üllestousnud sa, Ning surma
tühjaks teinud, Ei hauasse woi jada ma, Sest
taewa olled lainud: Kus olled sa, seäl pean ka
So

So jures ikka ellama, Sest ma siit lahkun rõõmsast.

5. Niüd tahhan julgest rõmoga So jure, JEsus! minna; Ei ükski mind woi ärrata kui, armas JEsus, sinna. Sest maggan haudas rahhoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa sisse sata.

198.

Herzlich lieb hab' ich dich, o Herr, ic.

Ma armastan, oh Jummal! sind, Et ärra jätta mahha mind, Mo peäle armo heida. Mind keik ma ilm ei rõmusta, Ei holi taewast minna ka, kui agga sind woin leida. Ehk minno südda lõhkeb kül, Sa olled süiski abbiks mull, Mo õn ja hinge kinnitus, So werri on mo lunastus. Oh Jesuke! Mo abbimees! Mo abbimees! Mind peästa ärra häbbi seest.

2. So ande JEsand! õn se ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keik ollen sinnust sanud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimest ja ennast ka Sega, mis olled annud; Ja kela walle õppetust, Ning kurratide kawwalust, Mo hädda fees mind rõmusta, Et woin heal meel kaunata. Oh Jesuke! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind surma häddas rõmusta.

3. Ma pallun, JEsand! süddamest, Oh! lasse omma Ingliseest Mo hinge taewa kanda, Ja wõtta minno ihhule, kui maetakse hauasse, Head hingamist ka anda. Mind wiimsel päw l ärrata, Siis tullen ma sind näggema, Oh. Jummal!

sure auu sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh
 Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
 han ikka kita sind.

199.

Herzlich thut mich verlangen ic.

Wisil: Kuis pean wastowõrma ic.

Ma püan keigest hingest üht õnnist otfa nüüd,
 Et tulleb hädda kangeft, Sest nouan ärra
 siit: Mo lust on ärramiina, Oh JESUS! wõtta
 mind Sest kurjast ilmast siina Kus Inglid kiite
 wad sind.

2. Sa olled lahti ostnud Mind pattust, põr-
 go wäest; So werri on mind peästnud Keik min-
 no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei kar-
 da minna teps; Ma sinnult armo otan, Sest
 ollen õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
 wihha mull, Et temmast tulleb wallo, Ning
 teeb mull' haiget kül: Mo hing siit süski tõttab,
 Sest surm mull' kassuks jääb, Et JESUS hinge
 wõttab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk maddaneb se ihho Siin mulla, põrmo
 sees, Kül JESUS selgeks tehha Woib sedda ärra-
 tes; Siis temma peab paistma Kui päike sel-
 geste, Ning Jummalä ees seisma Seäl taewas
 rõõmsaste.

4. Ehk ilm mind kassiks jääda Weel seie ellama,
 Mis ial temmal teada, Mull' pakkuks anda ka,
 Suurt au ja rikkust, rahha, Ei holi minna sest,
 Sest se jääb minnuft mahha, Ei festa iggawest.

6. Ehk

6. Ehk kuma kül pean Ma ommaist sõbrust
süt, Et kurmaks sawad, tean, Mul rõõm on
siiski nüüd, Et teine teist ka same Seal rõmus
naggema, Ning lahkumatta jame Siis taewas
ellama.

7. Ehk waesed minnust jäwad Mo lapsokessed
kül, Ja nende willetsused Siin temad waewa
mull: Ma surren siiski meel, Neid annan
Jummalal, Se hoidko issa kombel Neid omma
warjo al.

8. Mis murretsete teie, Ma lapsokessed, siis?
Eks Jummal ja weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Neil waesre lastele,
Ja teie eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo armokessed
nüüd, Ma annan teid teie temmal, Kes kann
nud teie süüd: Kül same kokkotulla Seal tae
was üllewel, Kus meil woib ikka olla Üks hea
ning rõmus meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull õnnist
tunnikest, Mo JEsus! taewa kannna Mo waese
hinaekest, Ja anna sedda ello, Mis olled saatnud
sa So raske surma wallo Ning werre biggiga.

11. Oh! wõtta kunnitada Wind, armas JEs
suke! Oh wõtta kaswatada Mo usko heldeste,
Et minna woutlen kindlast, Siis sinnuist õpe
tud Woin minna laulda rõõmsast: Nüüd teie
on lõppetud.

200.

Christus der ist mein Leben 10.

Mo ello Kristus isse, Mo kasso surrema,
D. 9 5 Eel'

Sell' annan hingekesse, Siis st lahkun ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmast rõmoga So jure, Kristus! siina So riki pär rima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädda, wae wa sees, Et mind on leppitanud Mo JEsus ab bimees.

4. Kui tahtwad kinni miina Mo silmad, kõr wad, keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui min na õhkan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kus tuwad, Siis wotta mind so kätte, Kui sinna tootad.

6. Kui JEsand! tahhad sedda, Et pean lah kuma, Siis lõppeta keik hädda, Kui lähhan surrema.

7. Las' mind so külge jada Kui usklik lapsok, Mo ello nenda seada, Et saan siit taewasse,

8. Kus allati woin kita Sind Kristust JEsaga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au seäl lõpmatta.

201.

Herr JEsu Christ, wahr'r Mensch ic.

Mo JEsus, Jummal libha sees, Mo igga wenne abbimees, Sa surrid mo eest risti peäl, Gest olli JEsal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo ar mo sinno kääst, Siis kui ma hakkau nõrkuma, Ja woitlen kange surmaga,

3. Kui ennam film ei selleta, Kui kõrwad tepe ei

ei kule ka, Kui hakkab kangeks minnema Mo
keel ja südda lõhkema:

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita
jään ilma peal, Siis tulle appi, Jeesuke! Mull'
wiimseks otsal heldeste.

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma wal'
lo lühhenda; Keif kurdad waimud hirmuta, Mo
järe ja so waimoga.

6. So holeks annan hinge^eest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulla sees Siin
kurni wiimne päärw on käes.

7. Siis ärrata mind haura seest, Ja wasta
kohtus minno eest, Mo pattud ärra mälleta,
Mull' rõmo armust anna ka.

8. Kui ommas sannas kullutad, Ja wandes
mulle tootad! Ma ütlen tõest sulle se: Kes sanna
kuleb kowwaste,

9. Se peäseb minno kohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se
siiski ellab taewa sees.

10. Sest miina tahhan kangeks wäest Siis
tedda lista surma käest, Ja wõtta taewa ellas-
ma, Siis peab temma minnoga

11. Seal järgest rõmus ollema; Meid Jeesus
siina awwita, Keif pattud rikku armoga, Ja
aita rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jeesand,
usko kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et
woime surra õnjaste.

Nun laßt uns den Leib begraben ic.

Müüd surno kehha mattame, Ja ussume keik kindlaste, Et wiimfel päwal rõmoga Ja jälle touseb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaks saab, Sest Jummal jälle ärratab, Kui surnud ning ka ellawad Keik kohto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma peäle hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin tedda pattust puhhasta.

4. Keik temma murre, waew ning piin On õnna otsa sanud siin; Ja kandis risti ilma peäl, On surnud, ellab siiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se kehha magab rahhoga, Ei karda ennam willetsust, Saab wiimfel päwal rõmustust.

6. Siin olli temma risti al, Seal ellab ta müüd Jummalal, Müüd lõpnud ärra temma wogew, Ja temma paistab kui se pääw.

7. Müüd jätkem tedda maggama, Ja läkki koiw rahhoga, Meid armas JEsus! walmista, Sest surm meil tulleb nenda ka.

8. Meid heide JEsus, atwita Sest kurratist ning pattust ka, Meid peästsid omma werrega; Mu olgo sulle lõpmatta!

Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl ic.

Wisil! Oh JEsus! üllem abbimees ic.

Oh JEsus! minna tean kü, Et surm mind ärranouab, Mil wisil agga tulleb mull Ning millal

millal temma jouab, Et tea ma peäl üksige. Sa moistad sedda üksine, Sa tead mo wimist otsa.

2. Et sinnust mul, kui tead sa, So pühha Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun ma, Et põra minnust häbbi; Ma ussun tõest, et pesnud sa Mind pattust omma werrega, Ning mull' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targaks minno mele, Et sedda ussun kindlaste, Kui hädä da tulleb peäle: Et sinnult abbi otan ma, Kui hing süit wõttab lahkuda Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse hästi minna Hea mele ning hea mõttega Süit ilmast taewa siina, Et minna uskus rõõmsaste Ja ommas wõdis õnsaste Woin silmad kinnipanna.

5. Waid kui sa kuski wälja peäl, Ehk maial, kus on södda Ning katko többi, nälja heäl Ja wee ning tulle hädda, Mind armust tahhad wõtta süit, Siis ärra arwa wannad süüd, Mis elus enne tehtud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrusfest Siis ennast kurjast näita, Ehk rägin tuhja nõdrast peast, Siis wõtta armo heita; Sest sedda teen ma teadmatta. Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks lainud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid kumbed olla, Et minno hing ka rõõmo täis Woiks sinno jure tulla, Ja et woiks südda wallota So armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustutakse.

8. Ma ommeti ei tabha sind, Mo Jesand! õppetada, Mis surma sinna panned mind, Mil tahhad lõppetada; Waid ussun, et sa tõeste, Oh
Jesuss!

Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial
surren.

9. Gest minna hea melega Nüüd annan ennast
sulle, Et surm mull' tulled käsoga, Ning sa
tood ello mulle: Käl minno ihho häddata Sel
wiimfel päwal auuga Gest surma unnest touseb.

204.

Auf meinen lieben Gott ic.

Oh Zummal! sinno peäl, Ma ollen julge teäl,
Sa woid mind arwitada, Mo waewa
wähhendada, Käl löppeb minno hädda, Kui
tabhad keelda sedda.

2. Ehk waewawad mind nüüd Mo rasked pato
to süüd, Ma tabhan Jesus: lota, Ning sinu
nult armo ota; So holeks ennast annan, Ehk
surren ma, ehk ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle käso
süks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ikka murret kannab, Ning sur
mas ello annab.

4. Oh Jesand Jesuke, Meid peästsid helo
deste, Sind risti külge podi, Se läbbi õune
todi; Sa löppetad käl waewa, Keik waggad
satad taewa.

5. Nüüd Amen otse tõest Ma ütlen südda
mest, Meid lasse armust sinna So jure taewa
minna, Et meie woime järgest So nimme fita
lõrgest.

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

Oh! mitto waewa ilma sees Käib meie ello peäle, Se peab katsma iggamees, Ja tul letama mele, Et keigeparram ello teäl On wil letsus ja waewa heäl, Üks häddalinne assi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Need tewad meile hädda, Oh Zummal! anna meile nüüd, Et woime moista sedda, Et olleme keik jölledad, Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene luggu.

3. Mo Zummal, sinnult üllewelt Mo südda abbi otab, Oh! kule omma rahwa heält, Mis sinno peäle lodab! Meid aita omma Waimo, ga Meil' õnsa otsa walmista So Poia parrast, Amen.

206.

Komm, Sterblicher, betrachte mich ic.

Wisil: Oh risi, rahwas! kannata! ic.

Oh surrelik! mind mälletä, Mis olled, olin minna: Mis olled sa, ma olin ka, Mis ollen, käl saad sinna: Ma läksin eel, sa tullest ka, Siis ärra olle uskmatä, Surm tullest tõest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teäl Sell' ilma himmul' ärra, Ja mõtle ikka surma peäl, Gest temma tullest pea; Nüüd tänna sai kord minz aule, Ehk homme tullest sinnule, Kes teab ehk tänna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noort, Kõl aega! Surm tahhab keiki korrista, Ei karda noort, ei wanna, Kõl pea jouab wiimne aeg, Kes korristab sind ning ka keik. Se peäle ikka mõtle!

4. Kõl kurri on, et monni mees Keik sedda alwaiks panneb, Ja omma õnnistusse eest Ni piisut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw näab filmaga, Et woib ka no telt surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Ta eest end ärrapeidad, Et mõtle, et sa iggapuhk, Kui hinga gad, hinge heidad; Sa arwad haua kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma pouses kannad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua! Kes teab, ehk firsto-teggia On te peäl firsto tua. Surm annab kätte peekrekest, Surm leikab leiwa pallokest; Et walmista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi, leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht, Mis nidetakse mahha. Kõl koggematta tulleb aeg, Et Jummalaga jättad keik. Jo läks! siis rahwas ütleb.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woid surra, Kõl surm sind sinno teadmatta Woib äk kist ärramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, üks ainus silma pillminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand, Ehk wahhest ollematta, Ni kui surm teisi lammataand, Ni on sul peasematta; Ni kuida sinna surred teäl, Ni sinna touwed jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege weel häd

hädä! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Käl
 Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többeta
 Siit ilmast ärraminuema; Kes siis sind waest
 woib aita?

11. Kes patto teed kääb rõmoga Ja lodab armu
 peäle, Seäl nuhheldakse armota, Ei peäse pörs
 gust jälle; Siis enne surma sure sin, Et sull' ei
 tulle pörgo piin, Kui Jummal kohut mojestab.

12. Oh surma wasto waimista! Ja mõtle:
 Kui nüüd peaks Se armas Jummal tullesma Sel
 tunnil sulle woõraks; Kas saaksid õnsast sure
 ma? Ja mõtta JEsust palluda, Siis surm sull'
 elluks tulleb.

14. Kui Jummal sure aiuga Sel wiimisel pä
 wal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest
 surm siis ärralõppeb. Oh inimenne walmis
 ta! Et surm woiks hädä kauta, Ja wiimse
 peäle mõtle.

207.

Ach! lieben Christen, send getroßt ic.

Oh! risti rahwas, kannata, Mis kardad
 sinna hädä? Ehk Jummal mõttab hirmu
 ta, Oh tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil
 õige nüüd, Et meil on wägga palju süüd, Kes
 woib kül sedda keeida?

2. So holeks ennast anname, Oh armas Jesa
 taewas, So jurest abbi õtsime, Muud nou ep
 õlle waewas; Sest meie waene ello teäl Ei õlle
 muud kui nutto heäl, Seäl odetakse rõmo.

3. Siis irowa sadab wiljõlest, Kui langeb inäl
 la sisse, Kui muld saab katnud inimest, Siis
 N r sadab

sadab JEsus isse Gesti põrmust tedda auusse Ja
iggamesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk olgo noor
ehk wana? Se surm keik rahwast surretab, Se
on üks tõe sanna. Oh! wägga õnnis on se mees,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surreb õn-
sast.

5. So hingē ning so ihho eest Kūl Jummal
hole kannab? Kūl temma peastab hādada seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kūl temma armos-
tiwaga Sind wõttab kokkõbrjada Kui kannab
ommad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis JEsand
murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes
meile woimust annab. Surm meile sai Adoma
Läest, Meid Kristus peastab hādada seest, Gesti
JEsandat niüd kiitlem.

208.

Jch hab' mein Sach Gott heim gestellt ic.

So holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin ellama,
Heaks arwan ka, Et sünnib mull', mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg Jummalala wäes, Mo surma
tund ka temma läes, Mo juuksed, Jummal,
loed sa, So tahtmatta Ei ainust neist woi kad-
duda.

3. Siin ilmas on rist, hādada, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On
ürrike, Kes tark on, woitleb kowwaste.

4. Üks muld ning põrm on innime, Ta tulleb
em

emmast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühtege Wi ennesega hauasse.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus ühtegi; Ei peasta ükski surma wäest, Ei naest, ei meest, Ei pease surem temma kääst.

6. Kui tänua terwed olleme, Kül homme firstus maggame; Kes tänna on ni punnane Kui laus nite, Kül homme haige, sureb se.

7. Meid järrestikko wiakse Kül filmist, melest ärrage; Ma-ilm! ja pea unustad Noored, waninad, Keik ausad ning keik wäggewad.

8. Oh armas Isand! õppetä, Et peame keik surema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tõ, Se läbbi surm on kermeste Meil sanud, tappab innimest, Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surussest.

10. Mo ello on täis willestust, Täis hädda, nutto, abhastust, Kui Jummat tahhab, tahhan ka Siit lahkuda, Surm on müll' kassuks kahjota.

11. Et kül se pat mind hirmutab, Se õige usk mind kinnitab: Gest JEsus seisab minno eest, On surest wäest Mind peastnud hirmsa surma kääst.

12. Sesamma minno JEsus tõdest On surnud minno wäese eest, Mo heaks on ülestousenud, Woimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, sellel surren ka, Ei temmast surm mind lahjuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo ello sees, Kui surren, hing on temma kaes.

14. Ehk siin on waewa, kurwastust, Siis on

se minno rõmustus, Et pean tousma waewata,
Ning rõmoga Mo Jsssa riki minnema.

15. Sa armas Jummal, hoiad mind, Mo
kontio, luid, fest tannan sind, Ei ainus pea
puduma, Waid sawad ka Keik liikmed kokkotul-
lema.

16. Mo armsa helde Jummal Saan minna
nähha lõpmatta Se kalli taewa õnne sees, Ning
rõmustes Seäl teoda kira iggawest.

17. Oh Jesuke! Jummal tal, Mo eest sa ollid
koorma a; Oh wõtta mo peäl' hallasta, So
werrega Mo patto hädäda parranda.

18. Amen! se peäle ütlen ma, Meil'õnna otsa
walmista; Oh! aita meid siit ühtlase So rigisse
Sada ning jäda järgeste.

-209-

Ich bin ein Würmlein arm und klein 2c.

Wisü: Oh JEsus! üllem abbimees 2c.

Uks maokenne ollen ma, Ning ellan surma häd-
das, Lufontis polle rõmo ka Mul ellus egga
surmas Muud kui et olled, Jesuke, Mo kassuks
olnud maake, Oh! kule mis ma pallun.

2. Oh! armas JEsus, lasse mind So wõsso-
kessuks jäda, Et Waimo läbbi tunnen sind Mo
sees: käl sa woid seada, Et sinno pole kindlaste
Woin hoida, kuni õnsaste Mind ilmast ärra-
wottad.

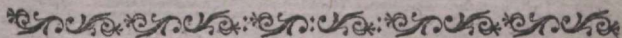
3. Mind surma hädädas kinnita, Et kassiti ei
mõtle, Mull' tulle appi armoga, Mo Jummal,
mo eest woitle, Mo wallo heldest wähhenda,
Ning omma mele tulleta, Et sinno parralt ellen.

4. Ee

4. Se peäle möttele järgeste, Et sa mind armastanud, Ning ommas wandes tbeste Mull' olled tootanud: Et ma ei pea surema, Et iggaweste kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallis sanna paistko mull' Mind taewa pole sata, So holeks annan ennast full', Mull' onsa otsa anna Ma lodan, Issand, sinno peäl, Eest häddas aitad ikka weel, Kes sinnust abbi dotwad.

6. Müüd annan ennast sinnule, Mo Jummal! sinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Mull' anna Waimo mötte; Kui ennam ei woi räkida, Siis õhkamised kule sa Jესusse läbbi, Amen.

Wiimseft Rohro: Pärwast.

210.

Es ist gewislich an der Zeit ic.

Se aeg. on tbest ukse ees, Et Kristus tulla jouab Seält taewast sure ann fees, Ja rahwalt arro nouab, Siis naer kül peab löppema, Kui tulles peab minnema Keil Ma ning taewas hukka.

2. Siis Ingli heäl ja passimad On keikis paistus kuulda, Keil surnud illestousewad, Mis enne pandud mulda: Kes agga alles ellawad, Ja siin ma ilmas seisawad, Meid mudab Jummal ueks.

Re 3

3. Lks

3. Üks ramat loetakse seal, Sest kuleb noor ja
wanna, Mis temma teinud ilma peal, Keikrahwa
to ja sanna: Siis iggamees saab iggawest Keik
palka omma teo eest, Kes head ehk kurja teinud.

4. Kes taewa Jäsa sanna healt Ei olle kuulda
joudnud, Waid ööd ja päwad siit ning sealt On
tuhja rikkust noudnud, Se peab warsti minnema
Siis kurja waimo seltsiga Kristusse jurest põrgo.

5. Oh JEsus! olle abbimees, Las' surest armo
holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno
polest, Ma ussun sedda süddamest; Sest sinna
surrid minno eest Ning ma'sid minno wõllad.

6. Kui kōhbut moistma tuled sa, Siis jätta
arwamatta Mo süüd, oh Jesus! wõtta ka So
armoga mind katta, Et pühha seltsi jure jään,
Ning taewa rõmo järgest nään, Mis sinna meie
saatnud.

7. Oh JEsus! kauaks wiibid sa Niid tullemata
ta taewast? So rahwas saab kül kannata Ni
mitme waewa pärrast; Sa õige kōhtomoistia,
Meid tulle peastma armoga Siit leigest kurjast,
Amen.

Iggawessfest Ellust.

211.

Oh wie selig seyd ihr doch ic.

S h kui õnsad on need pühhad taewas! Kes
on surmas lahti leigest waewast, Need
peasnud ärra, Kui meid wängiks peab
ilma karru.

2. Alm

2. Ilm ep' olle muud kui wangi kooda, Kus on kartust, hirmo, waeno, södda, Mis siin on ikka, Se on murre, kurwastus ja wigga.

3. Agga taewas polle sedda karta, Seäl woid julgest rõmus rahhul seista, Kui saad sa sinna, Ei so rõõm seäl wähhemaks woi minna.

4. Kristus pühhib nende silmad ärra, Kes siit nuttes tunnud ilma kärä, Seäl sinno kõrwad Järgest Jugli rõmo laulo kuulwad.

5. Kül siis meel tabhan ärrajouda, Kui mind Jummal wõttaks taewa nouda, Kes tobhaks jada Siis ma- ilma, kus on häda teada?

6. Oh! siis, armas Jeesus, meile tõtta, Ja meid kurjast ilmast õnsast wõtta, Kes teäl woib jada, Kui on parram asse taewas teada?

212.

Die Zeit ist nunmehr nah' ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Se aeg on jubba lä, Sa tuled, Jeesuke, Ei woi sa kauaks jada, Se andwad immed teada, Mis sinna tõeks teinud, Ning meie silmad näinud.

2. Niid on mo kōhhus teäl, Et lodan sinno peäl, Sa wõttad tootada, Et tabhad kautada Keik minno hädda, wallo, Ning surmas anda ello.

3. Oh helde Jeesuke! Siis rõõm on järgeste, Kui mind sust rõmustakse, Mo südda jahhutakse, Kui saan siit ilmast sinna So jure taewa minna.

Kr 4

4. Kui

4. Kui helde on so meel, Kõl se saab nähha seäl, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on so südda, Keik minno ristiwennad Siis rõmo rohkest tundwad.

5. Ma tean tõeste, Et sinna heldeste Mind tahhad rõmustada, So Issa riki sata, Et temma jures ellan, Ning ikka õnnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist rõmustust, Keik näitab siis so ello, Se on mo ainus illo, Keik siis wast immels pannen, Kui seäl so heidust tunnen.

7. So palge ning so suud, So ihho hawatud Saan minna nähha tõest, Kui peäsen surma kääst, So kätte, jalge hawat Keik meile nähha sawad.

8. Sa tead ütsine, Et so rõõm tõesine, Mis ga sa waggad sõdad, Ning taewa rikis jodad. Ei moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata. Sa olled üllem, JEsus! Kui keik maailma rikkus; Ehl rikkus laub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh JEsus! ühem hä, Mull' taewast lahtite, Kui jowan sinna tulla, Siis woin ma rõmus olla, Sell' annan sinno kätte Mo süddant', meelt ning mõtte.

11. Siis ütled, JEsuse: Oh armas lapsok! Oh tulle! maitse sedda, Kui maggus Issa südda; Oh wille! ütled sinna: Sull' rõmo annan minna.

12. Oh! wacne innime, Ei maksa ühtege So rõõm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo JEsus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma woti kannab.

13. Seäl on se Ingli Ma, Keif õnsad hinged ka,
Kes ühre järke laulwad Ning rõmo-mänge kuul-
wad, Seäl volle risti ello, Ei surma egga wallo.

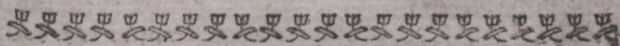
14. Ei ma woi arwata, Mis rõõm on otsata
Neil, kes siin woinust sawad, Ning patto sur-
retawad, Se õn on arwamatta Ning ülleeräki-
matta.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jesuke!
So peäle mõtlen minna, Et tahhad anda sinna
Mull' enam, kui woin jouda Sult palluda ning
nouda.

16. Aeg iggaw otades Oh! tulle ruttades Meid
patto waewast peästma, Ning omma riki tõstma,
Se pallub minno südda, Et teefsid pea sedda.

17. Se õige aeg on sul Kõl teada, anna mull',
Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla,
Et järegeft murret kannan, So holeks ennast
annan.

18. Mind, Jessand, jubhata So pühha Wai-
moga, Kui saan sult rõhkest armo, Ei lohtos
pääw te hirmo, Siis lõppeb keif mo wallo, Kui
annad rõmo ello.

Põrgo Wallust.

213.

Kommt her, ihr Menschen Kinder 1e.

Wisil: Tühid hingwad innimesed 2e.

S H! tulge innimesed, Oh! tulge, wass
walisesed, Ja pange tähhele, Kui wägga
Ar 5 pluag

pinatakse Ja hirmsast waewatakse, Kes patto
te nud julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem siina Se wallo paila
minna Süddame mõttega, Ja waatkem hasti
sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-ärre-
rääkmatta.

3. So südda kutsus roga, Nälg wõttab süiski
ärre, Ei anta rasofest, Kül janno tulled peale,
Ei anta tilka sulle, Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seal mudda,
porri matwad, Muud ehtet pollegi! Kül tubhat
tulle-kired Pea peale kolkolõwad, Jaad süiski
ifka allasti.

5. Kus on so ello-maia? Kus woid sa asfet
fada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seal
teada, Egg muud asfet leida, Kui pimme org
ja põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tuhja au müüd
tagga, Segga sa surustad; Seal kurratid sind
naerwad, Ja ärre teotawad, Ja habbi, naero
teggewad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa sur-
rust püda Ni hirmsas wallus seal? Et kurja wale-
lirsesid, Ja kurrati meelt teggid, Kui ellasid weel
ilma peal.

8. Siin wõttad sedda kita, Ja omma aega
wita Hea seltsimeestega, Seal polle muud sul-
lota, Egga muud seltsi ota, Kui keige põrgolise
tega.

9. Need, mis sa hukka saatnud, Ja ilmas
pabhandanud So kurja elloga, Need sind seal
ärrawandwad, Ja hirmsast ärraneedwad, Ja
hüüwad kurja lõpmatta.

10. Kes õdd ja päwad lakk'wad, Ning taples
wad ja prass'wad, Ja naerwad Jummalat,
Need teine teist seal pekswad, Ja hammastega
fistwad, Ja teist kui koerad närrivad.

11. Kes ilma lusti ots'wad, Ja rõmo ello taht'
wad Siin tans'tes, kargades, Need istwad sures
waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti
ellades.

12. Kül wahhest monni wallo Ja waewalinne
ello Siin pinab innimest: Kül többi ärrakurnab,
Luudfondid ärramurrab, Teeb rammotumals
waewalist.

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab
Poggutama Keit suggust äppardust, Kui ühhel
hobil sulle, Ja hulgal tulleb peale Hirm, hädda,
wallo, jällestus.

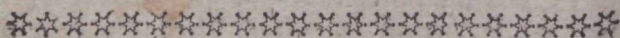
14. So filmad kermest nutwad, Ja järrestik'
ko jookswad Need silma-pissarad, Sa naäksid
keigel mehel, Et ep ei olleks ial Siin filmad peas
sul ollewad.

15. Kui kurjad tühja laulwad, Siin kõrwad
mehel kuulwad, Ja tähhel' pannerwad; Seal
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, rõõlmist ikka,
Ja kurratide karrinat.

16. Keit sinno lu ja lihha On must ja õal ja
mädada, Ning haiseb kurjaste, Üks kurri maggo
järgest, Üks sap, üks libbe kermest, Se läms
matab sind hirmsaste.

17. Kül kurratid sind fistwad, Ja paigast teis
se wiiskwad, Kül tulli kõrwetab So soned, luud
ja lihha, Se pahharetai wiikka Keit ühhest ärras
wännitab.

18. Mind, mäed, finnikatke, Ja mättad,
allamatke! So ſu ſeäl kiſſendab. Sunis, kes
ſedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegfaſt
ello parrandab.

Hommiſo-Laulud.

214.

Daß du mich dieſe finſtre Nacht zc.

Wiſil: Mo Ieſus, Jummal lihha ſees zc.

GE möda läinud pimme õ, On, Jummal,
ſinno armo tõ, Pääw paistab meile ſe-
geſte, Ning annab meile wa'guſſe.

2. Geſt tahhan minna tännada Mo Jumma-
lat nüüd rõmoga, Kes kaitſes mind, kui hingasün
Ning täna õſe maggaſia.

3. Ma rahholiſt ſain maggada, Et ſurem ei
woind mind ſurreta, Et kurrat kahjo mull' ei
teind, Ning wa l ehk pitke mind ei löönd.

4. Geſt tännan minna, Iſſand ſind, Ning
pallun, hoia täna mind, Mo h'ng ning ihho
kaiſſe ſa Ning peäſta häddäſt armoga.

5. Et ma woin auſaſt ellada So mele pärraſt
rahhoga, Mo tõle anna ſiggiduf, Ning omma
täewa õnniſtuſt.

6. Mo ſuddant, Iſſand, parranda, Et ſind
wo. n meles piddada Keik miſ ſa annud minnule,
Ge hoia ſinna heideſte.

7. Mo

7. Mo maia ning mo wilja ka, Sa, Isfand,
isfi õnnista, Mo meled, mõtted walgusta, Et
minna ellan pattota.

8 Keik sündko sinno litusseks, So auuks
ning mo hinge heaks, Mo nõdra usso kinnia,
Ja minno peäle hallasta.

215.

Gott des Himmels und der Erden 12.

Jummal ma ning taewa Soja, Issa, Poeg,
ning pühha Waim, Sinno õ ning päwa
toja, Ku ning päike on so loom, Sinna wäggero
kaiisia Hoiad ommad lomad ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd
süddamest, Et sa mind so armo kätte Isel wot
nud kahjo eest, Et ei kurri waentlane Saand mo
peäle woinustke.

3. Lasse õga mõdaminna Minno kurja patto
tõ, Jätta, JESUS! lahti sinna Mull' so hawad
pärrane, Ei ma maialt abbi sa Omma ello par
randa.

4. Mita, et ma sinno pole Võran nüüd ning
järgeste Hinge pärrast kannan hole, Et ei min
nä wärrise, Kui seäl fire auuga Kohhut moistma
tulled sa.

5. Omma sanna järrel' kána Issi minno ello
teed, JESUS, walmista mind tänna Sinno auuks
tehha tõõd; Kui sa mind ei arwita, Siis mo
tõ on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Omme ihho hin
gega, Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle annud,
hoia

hoia sa, Issand! minno pãrria, Wotta ommad
kaiiseda.

7. Kãssi omma Ingli tulla Kurratit siit aiama,
Et woin kabhust rahjul olla, Wotta murret
piddada, Ta mind wigo armoga Taewa riki
ellama.

216.

Des Morgens, wenn ich fröh auffteh ic.

Wisil: Et mõda lãinud pimme õ ic.

Sui warra õllestõusen ma, Ja õhto tahhan
maggada, Siis olle JEsus minnoga: Mo
pattud ärra mälletã.

2. Keik sinno holeks annan ma, Mo õmmad,
ihho, hinge ka, So wie hawa mälletus Du
minno hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud Du mind mõ
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo kaitisia.

4. Mind sinno Ingliõ hoiawad, Ja omma
kãe peal kãnnawad Ei karda minna kurratit,
Ei miudke kurja õhtegit.

5. Ma ellan ehk ma surren teãl, Siis ollen ma
so omma weel, Ma annan hinge sinuule, Wi
sedda taewa õnsaste.

217.

Ich danke dir, Herr Gott, in deinem ic.

Mã kidan, Issand Jummal, sinno abbi JEs
susse sinno armusa Poia lãbbi, Et sinna õl
led

led mind sel õsel hoidnud Keig' kahjo eest ja hädda
wasto kaitstud. Ma pallun, et mo päätud an-
dels annad, Ning ka sel päwal mo eest murret
kannad.

2. Eest, Issand, keik ma sinno kätte pannen,
Mo ihho, hinge, keik so holeks annan, So pühha
Ingel olgo iggal aial Mo jures keikis paikus siin
ning maial, Et kurri waim kes kawwal on ning
pahha, Ei mitte woinust woi mo peäle sada.

3. Meil' armisa rahho iggal aial hoia, Meid
ihho tarwidusteks ikka toida, Keik többi meie
maast ja liinast aia; So sanna argo olgo meile
waia, Meil' jätka wilja, Jummal! nälja kela,
Et tühhi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige inimeste pärrast, Keik en-
namist, kes risti rahwa arrust, Ja keige eest, kes
suggulassed ommad, Ehk olgo siin ehk wõbral
maal needsammad; Keig' kahjo eest neid wõtta
armust hoida, Ja lasse neid so abbi ikka leida.

5. Kes murre, haiguskes so pole hüüdwad,
Ning wangis sinnust, Issand, abbi püüdwad,
Neid joua sinna rõmustada armust, Ning wi-
maks ka neid peasta keigest waewast. Keik pat-
tused, oh Issand! põra sulle, Ja meie surmas
meile appi tulle.

218.

O Gott ich thu dir danken zc.

Wisil: Ei lahku minna sinnust zc.

Ma tännan, armas Issa, Sind keigest süd-
damest, Et sa mind wõtnud hoida Ee kur-
ja waimo eest, Et ta sel õsel ka Ei wõinud kahjo
teha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, kaitse tänna Mind keige häd-
da eest, Keik kurja kela ärra, Mis kurja rahwa
käest Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto häd-
bi, Ning äkki surma többe, Bee, tulle-
kahjo eest.

3. Oh wõtta kinnitada Mo hinge ihho ka, Et
omma tödd woin tehha Heal meel römoga,
Ning, mis mo kobbus weel, Keik asjad nenda
aian, Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan
teäl.

4. Mull' anna ka mo näggo Mo ello otsani,
Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammeti,
Et olleks ennese, Ning et tait's mulle anda Neil'
waestei' kennel waia Siin dala ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saatko, Et mõtlen
taewa peäl, Mo mele tulletago, Mis on seäl
üllewel: Ta aitko armust ka, Et rikkust ma ei
noua, Waid et ma woiksin jouda Siud Jum-
mal! otsida.

6. Mind häd'ast peästa ärra, Kui tahhad, ello
sees, Ning auna sedda warra, Mis maksab
siino ees, Ja hinge rikkaks teeb, Siis woin ma
rahkul olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waesust
ilmas näab.

7. Oh! wõtta otša tehha Mo ello peäle siin,
Sest mulle tulles nähha Müüd hädda, rist ning
piin. Kui lähhan hingama, Siis te, et õnsast
surren, Ning jälle ülestoufen So risti-rah-
waga.

219.

In dieser Morgenstund will ich dich ic.

Wisil: Mis olled sinna, armas JEsus ic.

Ma tannan, armas Zummal, JEsu taewas,
Sind warra hoomsel ommas sures waewas
Keig' armo eest, mis sa mull' wötnud näita,
Sind tabhan kita.

2. Mind olled emma ihhust ettetonud,
Ning ristmisses so lapses ueks lonud,
Ja wöttad minnust omma Poia läbbi
Keik' patto többi.

3. Weel peälelegi so Waimo annad mulle,
Kes ello aial juhhatad mind sulle,
Et öppin sinnult, Zummal! abbi ootma,
So peäle lootma.

4. Mind olled ikka isfa kombel toitnud,
Ning omma armo mulle heldest näitnud,
Kui willetsus mull' waewa joudis sata,
Sa wotsid aita.

5. Sa kässid ommad pühhad Ingliid tulla,
Sellsammal ösel minno kaitsiad olla,
Et hädda mind ei olle hirmutanud,
Ei ärratanud.

6. Oh! JEsand, minno südda, su ning mötte
So armo kidad keige ilma ette,
Mis keikis paikus ma saand sinno wäest,
Ning rohkest läest.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind sata,
Ning tannapaäro mind armolikkult wata,
Et kurrat ei woi omma wörko wötta,
Mind waest ei petta.

Es

8. Te'

8. Ze, et ma ollen, kui mo kohhus, wagga,
Et ma ei noua patto himmo tagga,
Et, mis mo kurri südda püab tehha,

Ma jättan mahha.

9. So holeks, Issand! wotta warra, hilja,
Hing, ihho, söbrad, sugguwõssa, wilja,
Ning mis sa mulle armust olled annud,

Ja ossaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemille ikka olgo,
En, terwis, rahho meie male tulgo;
Meist kela ärra, Issand! Jesu läbbi

Rahjo ning häbbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
Et ma so mele pärrast ikka ollen,

Ja pühhasst ellan.

12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
Kui tulleb aeg, et lahkun keigest waewast,
Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,

Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
Ning ollen hästi siin ma-ilmast olnud,
Eedalt ollen minna õige õnne leidnud,

Siin kurja woitnud.

14. Oh Issa, Poeg ning Waim! mull' anna
sedda,
Et õnsast lõppeb keik mo rist ja hädda,
Ze, et se keik, mis pallutakse minnult,

Ma saaksin sinnult.

220.

Dank sey dir, du großer Gott ic.

Wifil: So nimmel lähhan nüüd ic.

Ma tännan, Jummal, sind So sure armo eest,
 Mis minna uest saand So heldest südda-
 mest, Et olled kahjo eest Mind tänna õse hoidnud
 So tiwa warjo al, Et pääro mull' jälle koitnud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
 Siis olleks kurrat mind Kül woinud hullkada,
 Waid sinno Ingli hool Du temma wasto van-
 nud, Et ma so kitusselks Mi wapraks jälle samud.

3. Sest on mo kohhus nüüd, Et minna tännan
 sind, So armo kidan ka, Et hästi hoidnud mind.
 Oh Issand! kule sa Mo hnge õhkamisõ, Ning
 ärra põlga ka Mo laulo pallum:si.

4. Lass' ommad Ingliid mind Mo maias kait-
 seda, Et minna omma tööd Teen iima pattota:
 Neid käsõ hoida mind, Kui minna lähhan wälja,
 Et kurja ma ei nä, Ei hädda egga nalga.

5. Et sunniks minno nou Ning tõ so kitusselks
 Ning minno käsõks siin, Seäl igawesselks heaks,
 Siis wõtko sinno Waim Mind õige tele sata,
 Et ello otsani Woin sulle truiks jada.

6. Ja kui ma peaksin So wasto eksiima Ning
 sinno armo tööd Sull' maksma kurjaga: Siis
 te, et kahhersen, Ning sinno peäle lodan, Keif
 patto wihtan ka, So käest keif abbi otan.

7. Kui tänna wiimne tund Mull' peaks ollema,
 Et hinge heidaksin, Siis lass' mind rõmoga Ning
 rahhul minna siit; Oh! kaäna issi hole, Et Je-
 su läbbi ma Pään julgest taewa pole.

221.

Jch dank dir schon durch deinen ic.

Ma tannan sind, Et olled mind, Oh Jummal!
armust hoidnud Se de sees Keig' kurja eest,
Et pääw mind terwest leidnud.

2. Kui pimmedus Ning abhastus Mind õsel
Finnikatsid, Kui waewasid Mind patto süüd,
Siis mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, Mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel päwal ka Mind wõtta sa So armo
kæe alla, Et waenlase Keik kawwal tõ Ei tulle
minno kallal.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et minno tõ Woiks järgeste So
mele pärrast olla.

6. Mo hing ning meel Ja mis mul weel, Keik
sinno hõleks wõtta, Oh! hoia mind, Ma pallun
sind, Mull' appi, JEsus! tõtta.

7. Et minno peäl Se kurrat teäl Ei ial woi
must leia, Ta kurja kül Woib tehha mull', Kui
sinna mind ei hoia.

8. Nüüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' J's
sal' ning sell' Poial', Ning pühhal' Waimul'
Jummalal', Sell' Ma ning taewa Eojal'.

Wach auf, mein Herz, und singe ic.

Mo südda! ärka üles, Ning kida Loja laul
des. Kes keik head meile annab, Ning
murret-ikka kaimab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wõttis
wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Zum-
mal wõttis leelda.

3. Tõest, Issa! kui ta püdis Mind neelda om-
mas kuis, So holeks ollen minna, Mind hoid-
sid, JSand, sinna.

4. Sa ütliid; wõtta mata, Mo laps, ma tah-
han sata, Et päwa jälle nähha Ning omma töö-
d woid teha.

5. So sanna sain nüüd lätte, Eest pääw on
tulnud ette; Waew minnust ärkalainud, Mind
olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt au-
ka sulle annan, Sull' ohwrin õhkamissi Ning
pühha pallumissi.

7. Meid ärra wõtta laita, So Waimoga mind
aita, Sa tead, et mull' ei olle Mund annet anda
sulle.

8. Mind wõtta ikka wata, So Ingliga mind
sata, Kes selle päwa ülle Mind wõttab omma
sulle.

9. Mo tööd lass' korda minna, Ning õnnista
keik sinna, Ma annan sinno lätte Keik, mis ma
wottan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda honeks
sulle, So sannaga mind toida, So jare taewa
aita.

Aus meines Herzens Grunde etc.

Mo süddamest ning melest Ma nüüd sel hommi-
kul Sind tannan keigest wäest Ka kunni ello
mul. Oh Jummal taewa sees! Sull' tanno,
fitus olgo, Keif sinno auuks tulgo So Poegas
Jesuses.

2 So armo ollen maitsnud Ma tanna õse
töest, Gest sinna olled kaitstud Mind monda
kahjo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wotta
andeks anda Ning mitte tähhel' panna, Mis ma
teind ilma peäl.

3. Oh! armust tanna hoia Mind kurja waimo
eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
tööst; Mind peästa patro wäest, Ning hoia tul-
le, södda, Wee, wangi-põlwe, hädda, Ning
Äkli surma eest.

4. So holets warra, hilja, Ma annan üllemad,
Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wanne-
mad, Keif annan Issand sull' So kätte, suggu
wõssa, Ning keif, mis on mo õssa, Mis olled
annud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allati, Ning
häddas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kahjo
tehha mull', Ei ihho, hinge wotta, Ei ka mind
kurjast petta, Ehl temma kiusab kül.

6. So holets ja so kätte Jaab, armas Jum-
mal, nüüd Keif, mis ma wõttan ette, Sa annad
andeks süüd; Sust tulleb ilma peäl Keif rõmus-
tus siin waewas, Ja wiimselt ello taewas, Te,
kui sa tunned teäk.

7. Nüüd

7. Müüd Amen minna laulan, Ei karda uh-
git, So hõleks, Jummal, annan Mo nou ning
teggusid: Se, et keik teggo teen Kui risti-inni-
menne, Ning anna taewast õnne, Et ma sest
kasso nään.

224.

Erhebe dich, o meine Seel ic.

Wifil: Müüd risti-rahwas laulage ic.

Mo südda! olle walmistud, Et pääw müüd
jälle paistab, Se Issand olgo auustud,
Kes Israeli kaitseb; Sind Jummal unneft ärra-
tab, Kui temma Waim sind walgustab, Ja
sind hea tõle sadab.

2. Keik lomad walgel liguwad, Ning ehhitas
wad tõle, Keik linnud laulo aiawad, Ning tõst-
wad rõõmsast heäle. Sa inimenne, mõtle ka,
Et pead Jesust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läkli tõdd müüd teggema, Ja tous-
kem Issandale, Kes meid on jätnud ellama
Siin auuks Jummalale, Et temma arm ja hal-
lastus, Kui lõppeb patto pimmedus, Ei olle
tühja meile.

4. Pääw lähhâb päwa järrele, Ning meie aeg
lääb otsa; Siis aita Jummal, truiste, Et lih-
ha meid ei petta, Oh! anna meile rõõmoga So
mele pärrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis kõhhus on, sa õppetad, Ust watab sin-
no peäle, Kui läh'me, kus sa juhhatad; Siis anna
joudo meile. Oh! arwita, et keikistle Saaks
tehtud sinno tahtminne, Ni kui so sanna näitab.

S 4

6. Sind,

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et
woiksin keigest wäest So sanna möda ellada, Se
tulleb sinno kääst: So lapsed sedda palluwad,
Kes waimust uest sündiwad, Ning süddamest
sind kartwad.

7. Uff olgo minno walgustus, Sest mulle
wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm ül-
lem tö mull' olgo; Siis saab mull' tarkus diete,
Kui sinno armo julgeste Mo su ja südda kidab.

8. Jä minno jure löpmatta, Sa selge taewa
paistus! Ja mind hea töle walmista, Siis on
mo südda rõmus, Et saaksin sure auuga Mo sil-
maga sind nähha ka, Sa iggawenne walgus!

225.

O Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht &c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes &c.

S läinud möda mind, Pääw paistab meile
jälle, Oh Jesu, minno rõm! Mo wal-
gus! paista mulle; Ma ärkan unnest jo, Mo
südda walmis ka, Oh! talle Jesuke, Mind hel-
dest jahhuta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae-
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan
mureet landa, Et ihho, hing ja waim Woiks
jāda sinnule Sel pāwal anniks ka Ning ohwriks
üksine.

3. Te Jummal! et mo hing Woiks sinno om-
maks jāda; So arm, so kallis arm Se rõmus-
tago tedda; Mo waim, se olgo ka So pārralt
igga

iggamest, Ning sago walgustud So waimo selgusest.

4. Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja sedda ilmale So ommaks honeks tonud: Siis ella sinna seal Ra temmas löpmatta, Et ihho, hing ja waim Jaab ühheks sinnoga.

5. Müüd ollen minna jo Mo rided selga pannud, Ja ollen ihhule Ea katted walmistanud; Oh! parreminne weel Mo hinge ehyita, Uff, õigus, pühitus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo anded, Ka puhtus, kannatus, Meid minno ümber panned: On need mo süddames, On need mull' annetud, Siis ollen illufam Kui kullast ehitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind minno meles kanda, Ja keigest süddamest Sull' tänno, Kitust anda Siis minno werre waew Kül hästi ottsa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Jummal, auustab.

8. Mo mõtted, fannad, tööd Müüd wõtta õnnistada, So Waimo wäega Mind järgest jubhatada, Et keikist, mis ma teen, So nimmi sureks saab, Kui laulan rõõmsaste: Mind JEsus armwitab.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht ic.

Pääw aieb ärra sedda õõd, Oh! risti-rahwas tehke töõd, Ning kiitke omma Loja.

2. Keik Inglid laulwad löpmatta Ning kiitwad hulgal Jummal, Kes wälitseb keik asjad.

Es 5

3. Et

3. Se ful keik linuud Jummalala Müüd kiitwad sure healega, Kes södad ueid ning kattab.
4. Se taewas, merri ning se ma, Keik kiitwad omma Jummalala, Ning tewad temma tahtmist.
5. Baat, omma wisi järrele Keik lomad kiitwad järgeste, Ning auustawad Loja.
6. Oh inimenne! mötle sa, Et sul on meel ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.
7. Sels lodi sind ka Jummalast Ta sarnatsels ni illust, Et piddid tedda tundma.
8. Ning armastama süddamest, Ja suga kiitma iggawest, Et ellad temma armust.
9. Keik head sa olled sanud kü, Mis temma ikka teinud sull, Sepärrast kida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea Tassinast, Ning olle ikka walmis.
11. Sest aeg on sinnul teadmatta, Mil Kristus peab tullesma, Sepärrast ota tedda.
12. Ning ella temma seädusses, Ja karda tedda süddames, Keik hea eest tedda kida.
13. Ning ütle: Issand iggawest! Sind tännan minna keige eest, Mis olled mulle teinud.
14. So pöia Jesu nimme sees, Kes sinnoga saab iggawest Uu, tänno Ingli hulgast.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Müüd süddamest woin tännada Sind iggal aial, Amen.

227.

Ich dank dir, lieber Herr ic.

Sind, Issand, tännan minna Müüd keigest süddamest, Et tänna öse sinna Mind hoidsid
Lahje

Kahio eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma
ollin hädda sees, So arm mind peasta wöttis,
Oh Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ring siin sind
tännada. Oh Jesand! wotta waewas Mind
tanna aidata, Set päwal mind ka wata So ar-
mo filmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan
uskus pattota.

3. Et ma ei effi ärra So tõe tede peält, Ring
kurrat mulle kårra Ei tõsta siit ehk seält; Ma
pallun Jesu läbbi, Mo südda walmista Ring
omma pühha abbi Se wasto mulle läkita.

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnule,
Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
Oh! wotta andeks anda Mo siud ning patto tõ,
Mis sinna wõtsid kanda Mo eest ni üpris hel-
deste.

5. Mull' õiget lotust sata, Mis häbbiks mind
ei te, Ning tõssist armo anna, Et wihhamees tele
Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso sest,
Siis sinno film rooid nähha, Et teen, mis tah-
had, süddamest.

6. Las' mind so kallist sanna Ma-ilmas tun-
nista, So orjaks ennast anda: Ei wotta kar-
tada Et rahha egga wägge! Mis põrab sinust
mind, Siis ma ei olle fõgge, Waid õppin hästi
tundma sind.

7. Te, et se pääro mull' lõppeb So nimme kis-
tusseks, Et minno südda õppeb, Mis sinna kidad
hääks. Mo hüge, ihho hoia, Ring wiija wäija
peäl;

peäl: So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8 Siis tabhan, JEsus! kita Sind keige ar-
mo eest, Mis sa mull' rodurud näita Keik' minno
ello sees. So ihhoga mind sõdab, Keik head teed
finna mull' So werrega mind jodad, Sest an-
nan minna tänno sul'.

9. Au olgo sinnu! kõrgest Ning kitus otsata,
Sind tännan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärvalah' me Siit kurja ilma seest, Ning
wimaks lahti same Se tiggedusse waimo käest.

Oh-to-Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemüthe ic.

^e
Arka ülles minno südda, Meled ette as-
tuge, Riitke Jummalat ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees Mitme sure hädda eest Mind on hoid-
nud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle neel-
nud.

2 Kitust, tänno laulan sulle, Armas Jssä,
süddamest, Et mo tõ on figgind mulle, Et sa keige
pahjo käest Ja mind monda patto eest Ollud
hoidnud ommast wäest, Waenlased keik pelleta-
nud, Et ma polle pahjo sanud.

3. Ei

3. Ei woi tarkus ärrateada Sinno sured im-
metööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so kassi
teinud head: Sinno arm on raakmatta, Mõõts-
matta ja otsata, Nenda sa mind juhhatanud, Et
ma polle kahjo sanud.

4. Tänuu pääw on mõdalainud, Pimme õ
nüüd jouab ta, Jubba pääw on loja lainud,
Mis meid keif woiw rõmusta. Jõsa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest ar-
must praego Minno südda sojaks sago.

5. JEsand! anna andeks armsast Keif mo
rasked pattu süüd, Need kül koormawad mind
hirmsast, Need mind wägga rikkund nüüd, Et
mind kurrat hirmoga Põrgo tahhab lükkada,
Sest woid sa mind üksi peasta, Minno sü eest
armust kosta.

6. Ehk ma ollen sinnust lainud, Tullen süski
taggasi, Sest so Poeg on rahho teinud, Kui seal
tedda waewati; Ei ma salga omma süüd. Ugga
sinno heldus nüüd On weel surem kui keif pattud,
Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wägga hinge walgus! Oh sa aui
paistus ka! Sulle annan ennast uskus Nüüd
sel õöl ning lõpmatta. Armas Jummal, mulle
jä, Et nüüd pimmedus on kää, Ja ni wägga
kurb mo südda, Rõmusta sa armust kōdda.

8. Peasta kurja waimo wõrgust, Mind ja pim-
medusse kääst, Kes mind mitmel õsel põrgust
Hirmutawad kangeft wääst: Las! oh! tõe wal-
gus sa, Mind sind mitte karta, Kui mo sees sa
olled ikka, Süis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo silmad läh'wad finni, Ning jo
uinwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
 Sinno pole wahwama, Sind mo hing hea mele
 ga Unnes näh'o löpmatta, Et se ial sust ei lahku,
 Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste, Tanna öse
 maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
 Katta önnega; Ihho, hinge, leik mo hääd, Wans
 nemad ja mis sa nääd, Söbrad, waenlast, perre-
 rahwast Hoia sinna, Isand wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
 Kahjo kela weel, Hirno eest mind ösel hoia, Kau-
 gel olgo waeno heäl; Kela tuld ja' wessi wood,
 Katko, äkki surma tödd, Et ma patto sees ei surre,
 Siis mo hingest lahku murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
 laps nüüd pallund sind: Jesu! öppetä mind sel-
 gest, Mis on hea ning aita mind; Pühha
 Waim, mo abbimees! Olle wäggen süddames
 Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun,
 fedda anna.

229.

Ach mein Jesu! sieh ich trete ic.

Wemas Jesu! sind ma pallun, Päärw on ot
 sa minnemas, S, on peäle tullemas, Siis
 so palle ette tullen; Wötta pühhaks tehha keelt,
 Süddant, kass'i, mötted, meeit.

2. Minno aeg lääb ussinaste, Mi kui wessi
 mõnab teal, Ja kui kaub tule heäl, Nenda pä-
 wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, Al-
 list ärralennawad.

3. Ar

3. Armas Jeesus! minna agga Ollen, Jummal parrago! Nenda wägga holeto; Sind ma nouan pissut tagga, Monni pääw lääb diete, Eisa mele tullege.

4. Minna pean hääbenema Sedda-üllesräkides, Mind sa hoiad murretses, Ja mind kaitseid ööd ja pää, Ei ma märka tännada, Et ma ollen moistmatta.

5. Müüd on pääw jo läinud möda, Pimme ö on nähha jo, Mulle omma walgust to, Sull' on minno wigga teada; Armas söbber, olle sa Pimmedas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ikka Omma päiwi arwata, Wotta mo sees ellada, Siis ei sünni mulle wigga; Teed sa walgust meitele, Siis ei ö meil' karia te.

7. Oh! siis walwa, Jesukenne, Anna armo minnule, Ja mind hoiwa warjule, Kaitse mind, mo armokenne, Sata süddant walwama, Et Eül uimun maggama.

230.

Nun ruhen alle Wälder ic.

Müüd hing'wad innimesse, Mets, weiksed, linnokesse, Keik ilm on maggamas. Oh! touse meel ning mötte Müüd ülles, wotta ette, Mis Loja mele parrast on.

2. Kus on nüüd päike jäinud? Se on jo loja läinud, Sasse mele saab; Et mingo, sest mo sisse Mo päike Jeesus isse Mull' touseb, kes mind walgustab.

3. Pääw

3. Pääw möda miinna joudnud, Niind on need tähhed noudnud Meil' taewast paistada; Ka nenda woin ma olla, Kui JEsus kutsub tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ring rided ärraheldab, Se surma tähhendab; Kül pärrast saab mo kehha Digusse kibe nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se pea, jallad, Käed On rõõmsad, et niind näwad, Et tö on lõppenud: Sa rõõmsaks, süda! taewas, Seäl saad sa keigest waewast Ring patto koormast peästenud.

6. Mo ärrawässind kehha! Tööd polle ennam tehha, Niind wotta maggada; Se aeg kül jouab tulla, Mis sul woib walmis olla Seäl muldas asset hingada.

7. Mo filmad raskeks lähwad, Maggama warsti jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need omma holeks wotta, Mull' waesel' abbiks tõtta, Sa Israeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wotta, Oh JEsus! hästi Patta So kanna-poiokse, Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse Inglid keelda: Se lapse jotta rahhule.

9. Ka teil', mo armad, olgo Hea ü, ning ärgo tulgo Teil hädda waewajaks; Head und teil' Jummal andko Ring wodi ümber pango Teil' Ingli wägge kaitstaks.

231.

Mun sich der Tag geendet hat 1e.

Niind on se pääw jo lõppenud, Ei päike pais-
tage

tage, Keik maggab, mis on wásfinud Ning tei-
nud raske tó.

2. Sul, Jummal! polle hingamist, Ei magga,
minu ka, Waid wihkad itka pimmedust, Et walgus
olled sa.

3. Mo peäle mõtle, Jssand! nüüd, Et pimme
õ on ka, Mull' anna andeks minno süüd, Mind
kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid So Ingli
wäega, Ei karda ma siis ühtegit, Waid ollen
lahjota.

5. Ma tunnen kül mo patto süüd, Mo peäle
kaebab se, So Poia arm on siiski nüüd Mind
peästnud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui lohto
ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes
kumardan.

7. Se peäle lähhan wodisse, Ning uinun mago
gama, Sest Jummal walwab järgeste, Sest
ma ei kurwaks sa.

8. Keik tühhi mõtte taggane, Ning minne
õmma te! Sest Jummalale annan ma Nüüd
hõnaks süddame.

9. Kui wiinne on sesamma õ Se waewa ello
sees, Siis sada sa mind taewasse, Et ollen sinu
no ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal!
sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keik häd-
dast, waewastike.

232.

Ach bleib bey uns, Herr Jesu Christ ic.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa, ic.

Oh Jesus! meie jure jä, Eest pimme jouab,
ning on õ, So sanna selge künala Meil'
ära lasse kustuda.

2. Sel wiimsel kural aiale Meid hoia uskus
kindlaste, So sakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil'.

233.

Christe der du bist Tag und Licht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

Oh Kristus! walgus olled sa, Sul pimmedus
on teadmatta, Sa meie süddant walgusta,
Ning tõe tele juhata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid hoia
õsel kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, Oh
Issa! helde abbimees.

3. Keik rasked unned lauta, Et jame ilma kah-
jota, Se lihha olgo himmota, Et ellame siis
murreta.

4. Kui filmad jäwad maggama, Siis sago süd-
da walwama, Oh! kaitse meid so kägega Ning
patto löiest peasta ka.

5. Oh! risti-rahwa kaitfia! So abbi meile
lakkita, Meid peasta keige hädda seest So puhha
wie hawa wäest.

6. Se raske aega mälletä, Mil minna woits-
lett.

lei pattoga, Se kurwa hinge rõmüsta, Oh Jēsus õnnisteggia!

7. Nu olgo taewa Jesale, Nu temma aino Põjale, Nu pühhal' Waimul' olga ka Nüüd järgeste ning lõpmatta.

234.

Der Tag ist hin, mein Jesu, bey ic.

Pääw lõppeb nüüd, Jä, armas Jēsus, mulle,
Et ei mo pat Mull' hinge koormaks tulle;
Kui pimmedus Mind wägga kurwastab, Siis
murres mind So walgus rõmustab.

2. Sull' olgo au, Oh keigesurem Jummal!
Sa moistad keik, Ma ollen wägga rummal:
Sa aitad, et Tõ hästi korda lääb, Ning et tä
sün üht rõmust otsa nääb.

3. Ma kaeban sull', Et pat mind hirmsast rikk'nd,
Et waggadus On minnust ärralõpmud.
Kül sinna nääd, Süddame tundia, Ning nuht
led ka Sa kohtomoistia.

4. Oh! wõtta nüüd Mull' armust andeks anda,
Ei suda ma So hirmsa wiha kanda; Ma kah
hetsen, Ma kánan taggasi, Ei lähhá ka So ju
rest kuhhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Israeli hoidja, Ning
kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahharet
Mind wõttab kiusata, Mo hingekest ka puab
hukkata.

6. Ei uinu sa, Kui minna wássind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangen, Oh!
hoia mind, Oh! ärra patto süüd ka málleta,
Sest et pääw lõppeb nüüd.

235.

Der Tag ist hin, mein Geist ic.

Wisil: Oh leinagem! ning kaebagem ic.

Pääw löppeb teäl, Mo waim ja meel Se aru
päwa otab, Mis meid patto waewast siis
Onsast lahti peästab.

2. Jo õ on kã, Mo jure jä, Mo Jesus, kallis
walgus; Mia patto pimmedust, Olle minno sel-
gus.

3. Jo päike läks, Mis lodud seks, Oh õige
päike Jesus! Paista sinna lõpmatta Rõmuks
minno waimus.

4. Ku näikse ka Jo tousewad Ning paistwad
pimmedusses; Oh! et woiksin lõpmatta Käia
pühhitsuses.

5. Need tähhedke Mi kauniste. So aruks tae-
was paistwad; Onsad, kes seäl taewa sees Kui
need tähhed hiilgwad.

6. Mis liikunud Ning wässinud, Müüd hingab
maggufaste; Te, et hingan sinno sees, Armas
Jesus! hästi.

7. Kül iggamees Müüd hingades Jo pãab
rahul mata; Selle ilma mürrinat, Jesus, otsa
fata.

8. Müüd tahhan ma ka murreta Mo wodi en-
nast heita, Eas' mo süddant sinno sees, Armas
Jesus, mata.

9. Oh! waltwa sa, Et woiksin ma So armo
hästi maitsta; Ommad Inglid läkkita, Kes
mind wõtrowad kaitsta.

10. Mil

10. Mil pääw ning õ Ja meie tõ Siin wahhest ärrakõppeb.? Kui se wiimne auu pääw Meile kätte tulleb.

11. Kui kaub ilm, Mis meie siim Siin waewas nuttes näinud: Ku ning tähhed paistwad seal Ennam, kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Zerusalemma walgus, Sest se Tal on isfi seal Selle liina selgus.

13. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rahwa hukka, Kussa järgest laulakse: Pühha! pühha! pühha!

14. Ma pallun sind, Oh! wõtta mind, Mo. Jesus! waggaks tehha, Et ma seal so walgusjes Sind saan ilka nähha.

236.

Der Tag hat sich geneigt &c.

Wisil: Ma püan keigest hingest &c.

Pääw tahhab Loja minna, Õ tulleb jälle peäl; Mult wõtta kitust sinna, Oh Jummal! et sa weel Niind olled piddand illes Meid ihho hingega; Meid weelgi kañna. fulles, Et jame lahjota.

2. Ep olle ial nähtud, Mis ma peäl kindlast jääb, Mis wägga hästi tehtud, Se süski hukka läab: So peäle woiwad lota Keik rahwas ilma peäl, Ma tahhan, Issand, ota Ka abbi sinmult weel.

3. Sull' minna ennast annan Siin kurja ilma sees, So holeks keik ma pannen, Mis ial on

Et 3

ms

mo lääes; Gesti kui üks diekenne, Mis pea kui waks lääb, Ka nenda innimenne Käl pea surma nääb.

4. Oh Issand! andeks anna Mo rasked patto süüd, Mind isfalikkult kaäna, Ja anna armo müüd, Gesti kui sa tahhad wata, Kui suur mo patto wõlg, Ei woi ma armo sada, Se surm on minno pääl.

5. Mo peäle armo heida Kristusse pärrast müüd, So heldust mulle näita, Kustuta patto süüd; Meid sada, armas Jummal! So pühha Waimoga, Kui ollen tuim ning rummal, Siis isfi õppeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning hüüd, Mo weiksed ning mo põllo So holeks annan müüd. So wäggero Issa käsfi Mind hoidko armsaste, Head otsa anna isfi, Et surren õnaste.

7. Mo hing se tännab kõrgest, Oh Jummal Issa sind, Et olled hoidnud järgest Ning ka sel päwal mind, Keig' armo eest, oh Loja! So nimme lidame, Keig' patto eest meid hoia, Et pühkust ellame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag 26.

Se pääw, oh Kristus! olled sa, Et pimmedust woi sallida, Gesti Issast meile paistad ka, Ning olled tõe õppia.

2. Sel õsel, Jesus, armwita, Et kurrat mind ei hirmuta, Ja las' mind hästi hingada, Ning jada ilma kahjota.

3. Et

3. Et kúl need filmad maggawad, Siis olgo hinged walwajad, Meid kaitse sinno káega, Et jáme ilma hábbita.

4. Ma pallun, JEsus abbimees! Mind hoia kúrja waimo eest, Kes púab hinge minno káest, Et temma ei sa ossa fest.

5. Ma ollen sinno párrandus, Mis saatnud on so kannatus, Se tulli sinno Jssa káest, Kes mind sull' kinkis iggawest.

6. Lasf' sinno Inglid tulla ka Meid sinno lapsi kaitsema, Meil anna púhhad hoidiad, Kes kurrati eest kaitsewad.

7. Siis maggame nüüd murreta, Et Inglid ommad meiega, Ning wóitame keik tánnada Se kolme:aino Jummal.

238.

Mein' Augen schließ ich jetzt in Gottes re.

So nimmel láhbán nüüd, Oh Jummal! maggama, Et ihho wássinud, Ja tahhab hingada; Ei sedda tea ma, Kas hommikut saan náhha, Ehk surm woiks táanna weel Mo peále otša tehha.

2. Sepárrast kidan sind, Oh Jummal súddamest, Et olled hoidnud mind Sel páwal kohjo eest. Lasf' mind nüüd málleta, Mis sa muull' olled teinud, Kui kurrat neelma mind On úmberlaudo káinud.

3. Oh Jssand! kela weel keik pórigo kiusatusi, Kui púüdwad kurratid Siin tehha lawwalust.

Et 4

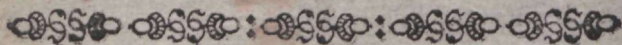
Kui

Kui heidan maggama Sel õsel assemelle, Siis
olgo ihho, hing So armo rüppes jälle.

4. Mo, süddant wallitse Sind meles piddada,
Et minna maggades Ei kurja himmusta: So
inglid wõtta ka Mo wodi ümber panna, Et lah-
jo ma ei sa, Neid minno hoidjais anna.

5. Kui lassed hommikul Mind üllesärlada,
Siis aita, et ma sind Ka moistan tännada.
Nüüd jägo kõrwale Keik tühjad murred pandud,
Sest hingamisfeks on Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse süski mind, Mo Jesus! ellada, Et ma
woin iggawest So jure õnsast sada Ja hästi sur-
mas ka Mo ello lõppetada.

Sõma=Laulud.

239.

Danket dem Herren, denn er ist sehr re.

Glückliche Zummalat, kes on ni helde, Ning
kelle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne rikkas Zummal
Du roga annud omma wäsel' lomal'.

3. Sest laulge süddamest ning melest temmal':
Mu, litus olgo sulle, armas Zummal!

4. Kes sa meid kui üks helde Issa watad,
Ja roga, rided omma lastel' satad.

5. So

5. So õigust hästi mõista meile anna, Ning
 Issa! sinno peäle lotust panna,

6. Jesusse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se
 wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Issa! aita meid, et woime tulla So
 riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi kidetakse, Ja nend
 da rõõmsast Amen lauletakse.

240.

Lobet den HErrn, lobet ic.

Zummalat kiitke, Zummalat kiitke, Ja sureks
 tõstke, Oh! se on kaunis Zummalale laul
 da, Zummalale laulda, Hea on se kitus ning
 ka armas kuulda, Zummalat kiitke, Zummalat
 kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Issa
 sandal rõõmsast, Ja kiitke julgest Zummalat kalli
 auu, Zummalat kalli auu; Sest ta on wäggew
 ning teab ikka nouu. Zummalat kiitke, Zum
 malat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
 pilwed sata, ning annab wihma, millal tahhab,
 male, Millal tahhab, male, Et rohhi kaswab
 kõrges. mää peäle. Zummalat kiitke, Zum
 malat kiitke.

4. Kes keigel' lihhal', Kes keigel' lihhal' Keit
 rohkest annab, Et weiksed temma armust sõmist
 sawad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaara
 nad, kui need kissewad. Zummalat kiitke,
 Zummalat kiitke.

5. Ei kolba temmal, Ei kolba temmal, Mis suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning armastab, kes temma peäle lootwad. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie Loja; Sest ello halikas keeb temmast ülles, Keeb kül temmast ülles, Keik armo-annid same temma süllest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh JEsus Kristus! Oh JEsus Kristus! Sa õn ning tarkus, Müüd anna armo omma waesel' rahwal, Omma waesel' rahwal, Et iggawest sind kiitwad iggal aial. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, dank' deinem Herrn ic.

Wisil: Müüd põlgan minna rõõmsaste ic.

Mõ südda, tänna Jummalat, Kes so peäl' armo heidab, Kelt keik head annid tullewad, Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

2. Sind temma mullast walmistas, Ja digets pühaks teggi, Kui sinno peäle hallastas, Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

3. Et temma Voeg siin patto eest Ka surma ärra anti, Kes kurja waimo woinussest Sind peästis

peästis armust lahti; Sest, südda! tedda auusta
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

4. Sind wõttis temma armasta Ja ommaks
lapses tehha, Et taewast woiksid pärrida, Ja
temma suur au nähha; Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

5. Ma-ilm on kaunist walmistud, Ja sinno
õnneks lodud, Ja targast illesehitud Ning wal-
ge. ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

6. Keik lojusjed siin orjavad Ja kuulwad sinno
sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Sest
Kitust Lojal' anna. Oh südda, tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

7. Ma kannab wilja, wina ka, Ja rohto töö-
be wasto, Ja ellajaid kül otsata, Ning hõbbedat
ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
heldust kida, Ja temma heldust kida.

8. Wee-oiad, urked, järwed, jõed, Need toi-
dust sulle pakk'wad, Meist perlid, kallid kirowid
saad, Need kallo wälja andwad. Oh südda!
tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja tem-
ma heldust kida.

9. Tuul sinno ümber lõatsutab, Et ellad, kos-
sud, hingad; Seäl lindudele pesa saab, Kus
meleheaks sull' lendwad. Oh südda! tedda
auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma
heldust kida.

10. Pääw paistab warra hommitul, Ja rõmus-
tab so mele, Ku, tähhed näitwad ennast sull', Ja
paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

11. Sind pühhad Jugiid teniroad, Need kanged sõamehhed, Sind hoidmas on need nobbedad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

12. Se taewas omma warraga Keik temma au ja illo, Se on so parralt lõpmatta, Ja temma rõõm ja illo. Oh südda tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle, inni menne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on koik immelinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ja tahhab andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui wõttad armo nouda; Siis põra pattust, innime, Ning kida tedda ilka, Ning kida tedda ilka.

15. Mi armas olled temmale, Sind ommas sulles kannab; Ning armust entrast sinnule Ka armsaks Jesaks annab; Kuis tedda woin kül kannada, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida?

242.

Herr Gott, nun sey gepreiset ic.

Münd kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste,
Et olled annud meile Peatoidust rohkeste,
Et sest so armo nâme, Se peäle kindlaks jâme,
Et olled Jummal sa.

2. Ehl meie roga wõtnud nüüd liahimmoga,
Mis

Mis läbbi meil' ehk tõtnud So nuhtlus wiuhaga;
 Oh! lasse siiski sinna So wiuha möda minna,
 Et maksnud on so Poeg.

3. Oh! võtta nenda toita Se hinge sinno
 wäest, Ning Kristusses ka hoida Keiksuggu pat-
 to eest, Et uskus kindlaks läh'me Ning ikka him-
 mustame So armo pärrandust.

243.

O Vater aller Frommen! ic.

4. So nimmi pühha olgo! Oh armas Jum-
 mal! meil', So riik ka meile tulgo,
 Mis tahhad, sundko weel, Ja leiwa jätko anna,
 Meil' pattud süüks ei arwa, Ning peästa kurjast
 meid.

244.

Singen wir aus Herzens Grund ic.

Niüd laulgem suust ning süddamest, Ja kiit-
 kem Jesust keigest wäest, Kes toidab meid
 ma-ilma peäl, Ja nüüdki näitnud armo weel,
 Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mu lo-
 male, Ja süa, jua rõhkeste.

2. Kui orjad kiitkem tedda niüd, Kui meie
 kõhhus ammogi, Ning mõistkem selle armo tõdd,
 Kes innimesel teinud hääd, Et hingest, lihast,
 nahkast, luust, On kõlkopandud targast noust,
 Gest tulleb lojal' auustust.

3. Kui inimenne ello saab, Ja ennast esmast
 ligutab, Seal omma empa ihho sees Du wal-
 mis keik jo temma ees, Ehk lapsõle küil weikine,
 Du

On temmal keik jo rohkest, Ja tulleb teriseit
ilmale.

4. Suur Jummal ehhitab se ma, Ning lasseb
keik sest kasmada, Keik mäed ja orrud märjaks
teeb, Et weis neist rohkest rohto sööb: Keiksuggu
wilja mullast toob, Keik toidust Jummal armsast
loob, Mis inimenne sööb ning joob.

5. Weest kallo, wähi pütakse, Ning laua peäle
wiaakse, Need linnud munne munnewad, Neist
paljo poegi hauduwad Neid inimessi toitada;
Need härjad, lambad, sead ka, Keik lasseb
Jummal siggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühhas Wai-
must öppime, Et sedda hästi moistame, Ta mele
parrast ellame; Suurt Jummalat siin kitada
Ning taewas ilmalõpmatta, Nüüd laulgem
Amen tännoaga.

245.

Mun last' uns Gott dem Herren ic.

Nüüd wõtkem Jummalale Suurt tänno anda
jälle, Kes meid si hästi söötud Ning tar-
widusseks jootnud.

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest murret
kannab, Needsammad hästi hoiab Ning ikka
rohkest toidab.

3. Sell' ihhul' toidust sadab Ja hinge hästi
watab, Ehk meie sisse sawad Kõl pattust surma
hawad.

4. Sels arstiks Kristus antud, Kes issi elluks
pan

pandud, On risti peäle podud, Sest meile õnne
todud.

5. So saakrament ning sama Boib hädä
wasto panna, Kui õige usk on tõest Meil' pühha
Waimo wäest.

6. Meid JEsus pattust peästab, Ning uks
elluks tõstab, Sest meile nüüd on teada, Mis
õn on taewast leida.

7. Sind pallume weel ikka, Keif kurja meitest
lätta, Keif rist' lass' heaks meil' miina, Ei kur-
ja mõtle sinna.

8. Meid sata tõe tele, Meil' anna rõõmsa me-
le Sind, Jssand! Kita kõrgest So Poia läbbi
järgest.

246.

Bater im höchsten Throne ꝛc.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl' ꝛc.

Oh Jssa taewa sees! So Poia Jessusses Sa
omma heldust näitad, Et ihho, hinge toi-
dad. Sa Jssa murret kaännad, Ning toidust
meile annad.

2. Mis ellab sures wees, Kel kuival hing on
sees Keif siggitad ning toidad Ja ello neile hoiad.
Sa Jssa murret kaännad, Ning toidust meile
annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust püh-
hastad, Te läbbi omma Poia, Et rahhul sõme
roga. Sa Jssa murret kaännod, Ning toidust
meile annad.

4. Keif usklikele Müüd sõdda armo ꝛc. Et
nem

neminad roga wotwad, Ja sind sepärrast fiitwad. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wõttada, Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nõuda taewa. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

6. Weel, Jõsa! sedda te, Mis sünnib isfale, Et meie hinged sõdad So armoga ning jodad. Sa Jõsa murret kannad Ning hinge toidust annad.

247.

O Gott! wir danken deiner Güte.

Wõsil: Nüüd, risti-rahwas, laulage te.

Sh Jummal! meie tänname So sure helde armo, Et sa meid toitnud järgeste Ning sõõtnud meie ihho; Sa pead murret meie eest, Ning jaggad keilil' rohkest kääst, Mis meile tarwis lähhab.

2. Sell' hingel' anna toidust ka, Kui olled ihhul' annud, Ning sõõda omma sannaga, Et se saaks jahhutadud, Ning rammo wõttaks ussiuast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui life sinno küljes.

3. Sull' Jõsal' taewas olgo au, Meid olled armastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa meid lunnastanud So Poja kalli werrega, Sell' olgo tanno lõpmatta, Ning ka sell' pühhal Wainul'.

248. Den

248.

Den Vater dort oben ic.

Sedda Issa korges Wötkem lita järgest, Kes
kui Jummal söötnud meid, Et nüüd saime
kõhho täit, Kes ka omma Poia Meile läkitanud
on, Kes on õune toia.

2. Uttelgem nüüd tõest: Olgv keigest wäest Au
ning tanno sinnule Jggawesse Issale, Kes sa
ennast näitnud Meile ning hea wiljaga Nüüd
meid roh^{est} täitnud.

3. Wõtta wasto, Eoja! Omma aino Poia
Läbbi tanno, anna nüüd Andeks meie patto süüd,
Wõtta litust sulle, Armas õnnisteggia, Te, mis
pudub meie.

4. Üksige ep olle, Kes siin taksuks sulle Keik
head, mis sa armsaste Teinud meile wäestele;
Kes jouab se ette (Sest et keik so omma on)
Tasfuda so kätte.

5. Jõsand, meile tõtta, Paulo wastowõtta,
Anna meile sedda teal, Mis meil ial pudub weel;
Te meid pattust puhtaks, Et so mele pärrast siin
Ellame ning taewas.

~~~~~

Hädä Uial.

249.

Wenn wir in höchsten Nothen ic.

Ru meil on püsti hädä kääs, Ei olle kama
mo meie wäes, Ei nou, ei abbi kusjagi,
Eht murretseme allati.

Uu

2. Siis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofko-
tullemme, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peäs-
ta risti koorma alt.

3. So pole filmad tõstame Ja patto pärrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh!
ära nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Kes süddamest sind
palluvad So Poia Jesu nimme sees, Kes meie
on ja wahhemees.

5. Sepärrast, Isand, tullemme, Keik hädda
sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes
peästaaks ahvastusse seest.

6. Oh! ärra arwa meie süüd, Meid pattust
peästa armust nüüd, Ring usko häddas kinnita,
Meid keiges waemas arwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se cest
tännada, Ja sinno sanna kuulda teal, Sind kita
siin ting illewel.

250.

Wend' ab deinen Zorn, lieber Gott ic.

Meilt, armas Jummal, põra omma wiha,
Ring ärra wõtta hirmsaste meid peksta,
Meid ärra nuhtle waljust Isand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda,
Kes jouaks sinno wiha hirmo kanda?
Keik? mis sa lonud, wõttaks hukka miina,

Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil' anna andeks armust,
Ring kofhto peäle woimust sago heldus,
Sest se on sinno wiis, et armo heidad,

Meid armsast hoiad.

4. Kül

4. Käl olleme muld, põrm ja patto mädda
 Meid waesi waerwab ka surm, nõdrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hukka sama,
 Armota jäma?

5. So Poia rasket risti-hädda wata.
 Kes werrega meid wöttis lunnastada,
 Ma ilma heaks ka temma külge lahti
 Oddaga tehti.

6. Meid, Jsa! ärra lasse hukka miina,
 Jesusse pärrast armo meile anna,
 Et woime sinno auu riki tulla,
 So jures olla.

251.

Nimm von uns Herr, du treuer Gott ic.

Sh armas Jummal! awwita, Ja tēla rasket
 nuhtlust ka, Mis arwamatta pattoga Meil'
 teikil' peaks tullema, Meid hoia sōa, tulle eest,
 Ja tõwwe, kalli aia sees.

2. Süallused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil' meie
 tõ eest tasfuda, Siis lähhäks hukka ilma, ma Ni
 mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Jsfand, armus awwita, Ning rõmo
 meile läkkita, So armo näita wäggewast, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar
 masta, So raske wihha kauta.

4. Miks olled sa ni kängeste Nüüd meie peäle
 wihhane? Sul, Jsfand! polle teadmatta,
 Meid mulla, põrmo ollewa, Kül sinna tunned
 selgeste, Et meie nõdrad olleme.

5. Pat on meid rikkund kurjaste, Ning kurrat waerab kowwaste, Im, meie lihha werrega Meid ikka wõtward kiusada, Se hädda nääd sa üksine. So holeks ennast anname.

6. So Peia peäle mötle ka Ja temma hawad mälletä, Kes saatnud omma surmaga Meil' teitil' woimust löpmatta, So armo peäle loda me, Ning sinno heldust otame.

7. So kääga meid juhata, Keik maad ning liinad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja kurrat seisko kaugele, Oh! anna õnnist tunnikest So jure sada iggawest.

252.

Du Friede Fürst, Herr Jesu Christ ic.

Oh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees Sa olled armo satia, Kui meil on hädda kääs, Eest hüame Niüd kinslaste So taewast Issa appi.

2. Suur sba hirm meid hirmutab, Et häddas ellame, Woi! meie Ma muult abbi saab, Kui sinnult üksine, So Issaga Meid leppita, Et wihhas meid ei nuhtle.

3. Oh! mötle, Issand Jesus niüd, Et olled abbimees, Ning kustuta keik patto süüd, Ja aita hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka Weel ennam rahhul kuulda.

4. Sul on kül kobbhus ilma peäl Meid nenda nuhhelda, Waid, Issa! wõtta süiski weel Meid jälle armasta, Ja aita niüd Ning anna süüd Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waerw on seäl, Kus kate keik

Keik ärrasööb, Waid seäl on hirmsam. hädda
weel, Kus mööl keik möhhalööb. Ei möttelda,
Ei holita, Mis heaks ehk öigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keik öigust põltakse,
So sanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda laitakse
Oh! peästa nüüd, Ning aia süit Keik kurja söö-
da ärra.

7. Nüüd meie süddant walgusta So armo
Waimoga, Et se ei näliaks armata, Ja hing
ei kahjo sa, Oh Jesuse! Sa üksine Woid se keik
forda sata.

253.

Litania.

ehk

Palwe ning Gest-palluminne

Keigesugguse hädda sees.

Kürie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürie,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

JEsand Jummal, Jsa taewas,
Heida armo meie peäle!

JEsand Jummal Voeg, ma- ilma õnnisteggia!
Heida armo meie peäle!

JEsand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Olle meie armolinne,
Anna armo, armas JEsand Jummal!

Olle meie armolinne,
Alita meid, armas JEsand Jummal!

Uu 3

Reige

Keige patto eest,

Hoia meid, armas Jesand Jummal!

Keige efsitusse eest,

Hoia

Keige kurja eest,

meid,

Kurrati karmwalusse ja pettusse eest,

armas

Kurja äkkilisse surma eest,

Katko ja kalli aia eest,

Sõa ja werre, ärrawallamisse eest,

Jesand

Rio, mässamisse ja waeno eest,

Tulle ja wee kahjo eest,

Jummal!

Kahhe ja kurja ilma eest,

Jggawesse surma eest.

Omma pühha sündimisse läbbi,

Nita

Omna surma woitlemisse ja werri-
higgi läbbi,

meid,

Omna risti ja surma läbbi,

Omna pühha illestousmisse ja tae-
waminnemisse läbbi,

armas

Meie wiim'es häddas,

Jesand

Wiim'sel kohto päwal,

Jummal!

Meie waesed pattused pallume:

Kule meid, Armas Jesand Jummal!

Wallitse ning hoia omma pühha risti-
koggodust,

Kule

Pea keik Piiskopid, bppetajad ja keik
muud, kes rahwast tõe tele juhha-
tawad, sinno õns. ksteggia sanna
ja pühha ello sees,

meid,

Hoia keige walle-ussu ja pahhandus-
se eest,

armas

Sada keik efsiad ja ärraeksitud õige
tele,

Jesand

Talla kurrati meie jalge alla,

Jummal!

Läffita

Pätkita truid tõteggjad omma leikus- sele,	
Anna omma waimo ja wägge san- nale,	Kule
Uita ja rõmusta keik kurwad ja ar- rad,	meid,
Sada keikile kunningattele ja wallit- sejattele rahho ja ühte meelt,	
Anna meie üllema Wallitsejale ja temma sõa-wäele ikka woimust temma waenlaste wasto,	armas
Ja hoia meid omma waenlaste eest, Turki-rahwa ja Paawsti Jummal teotamisse, hirmisa tapmisse ja härowitamisse eest,	JSand
Juhhata ja kaitse meie Ma- ja linna kõhto, wannemad,	Jummal!
Annista ja hoia meie kihhelkonda ja kõggodust,	
Suda abbi keikile, kes häddas ja waewas ou,	Kule
Anna keige raske, jallatsile ja imme- tajile rõmolikkõ suggu ja siggidust,	meid,
Hoia ja kaitse keik lapsed ja tõbbised	
Peästa lahti keik ilma süta wangid, Kaitse keik lessed ja waesed lapsed, ja murretse nende ette,	armas
Heida armo keikide innimeste peäle,	JSand
Anna andeks meie waenlastele, kes meid kiusawad ja teotawad, ja põra neid pattust,	Jummal!
Wilja wälja peäl anna ja hoia, ja kule meid armolikkult,	

Oh Jeesus Kristus! Jummal! Poeg,
Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! Tal! kes ma- ilma pattud
kannab,

Anna meile iggawest rahho!

Kriste, oh kule meid!

Kurie, eleison!

Kriste, eleison!

Kurie, eleison!

Amen!

Jesand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
pärast,

Ja ärra maksa mitte meie kätte meie kurja tö
pärast,

Jummal, anna rahho omma male,

Armo ja õnne keikile seisustele,

Amen!

254.

Ach Herr! du gerechter Gott ic.

Wisil: Oh risti- rahwas! kannata ic.

Oh Jummal, dige tassuja! Kui raske on so wihs
ha, Mis üpris sure witsaga Käib ülle keik se
lihha, Kui taewas { meie linnis jääb } { Ja meie
{ wihma liaste } { Mell' sure

sure poua teeb,
waestel' annab järgeste, } Keik lomad sawad
kurwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, O Issa! andeks
anna, Ja anna kindlat lotust nüüd, Meid armos
likkult kañna; Eas^s } wihma } tulla rõmoga,
} kuiva }
Kui pallub murrese meie Ma So pühha nimme
pärast.

3. Oh! mõtle, Issand, meie peäl' So falli
nimme auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil'
olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks
jä, Sa aitad ikka rõhkeste, So seadus sejab
kindlast.

4. Ei suda woobrad jummalad Meil' waestel'
} wihma } anda, Sa õnnistad keik meie maad,
} kuiva }
Sa aitad murret kanda, Sul on keik woimus
üllewel, Ja meie jures ilma peäl, Meid aita
armas Jummal!

Õnnistamine.

255.

Mein Gott und Vater, segne mich ic.

Mind, Jummal Issa! õnnista.
Oh Poeg! mull' hoia armoga,
Mis sinna mulle annud;
So pallet mo peäl walgusta.
Oh pühha Waim! so wäega.
Mo ello sago kaitse'ud.
Nüüd pallun sedda allati!
Mull' olgo rahho otsani!

Uu 5

256. Amen!

Amen! Gott Vater und Sohne ic.

Amen! au Issal olgo, Ja Poial litus tulgo:
 Amen! au Issal olgo, Ja Poial litus tulgo:
 Waim finnitago uskus, Meid uskus; Waim
 finnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks,
 Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kũl sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nõhha: Amen! kũl sa woid tehha, Et same
 Kristust nõhha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb, Kui tulleb Meid
 taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma,
 Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja litus Jummalas-
 le: Amen! rõõm olgo meile, Ja litus Jumma-
 lase: Keif tulge ühte kokko, Keif kokko, Keif
 tulge ühte kokko, Keif kokko, Nüüd õiges uskus,
 Amen: Nüüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus an-
 nab ello: Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus
 annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pan-
 dud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud:
 Nüüd ellab ikka, Amen: Nüüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Issa kidab, Waim Kristust
 tundma sadab: Amen, hing Issa kidab, Waim
 Kristust tundma sadab: Se aitko meid keif üh-
 te, Keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif
 ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises
 ellus, Amen.

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

*no sailing from
to early
early*

